

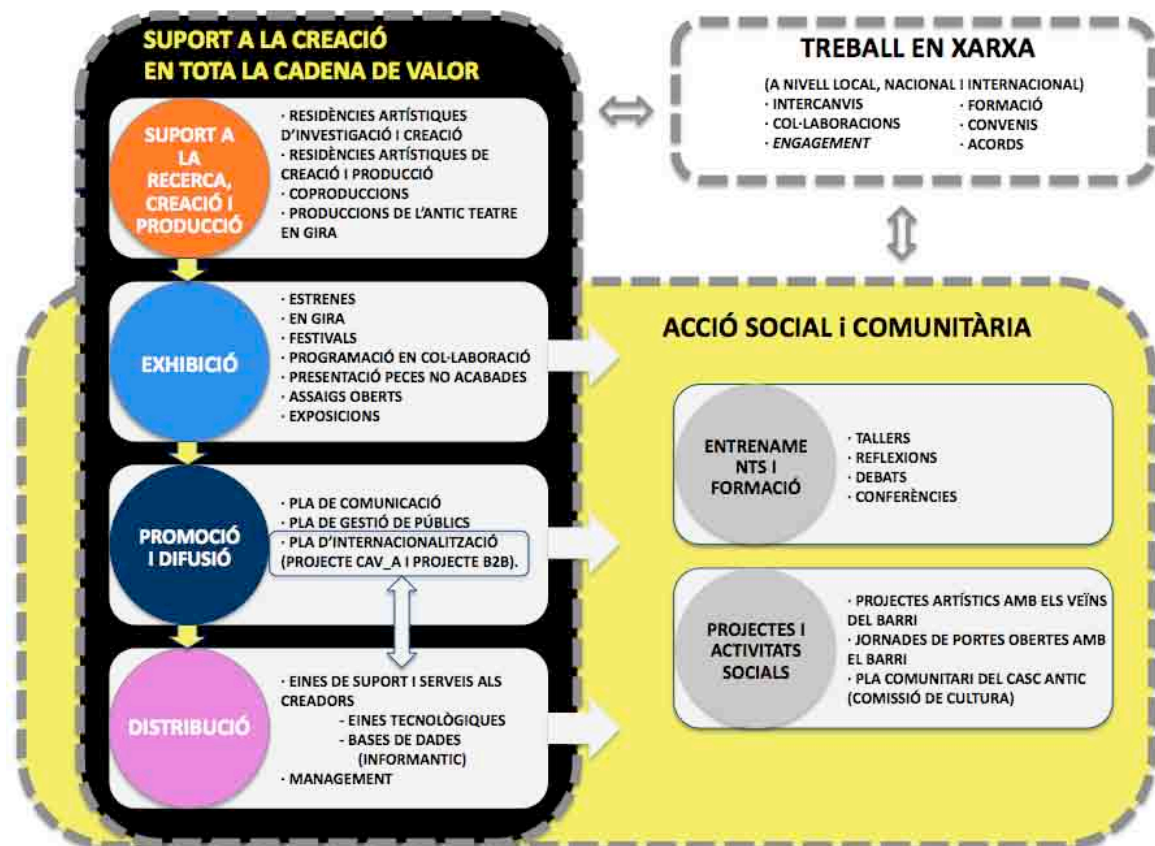
MEMÒRIA 2011

Antic Teatre – Espai de Creació, SL

Autor: L'equip de l'Antic Teatre

Data: 31 de gener de 2012

ESTRATÈGIA DE L'ANTIC TEATRE: PROJECTES I ACTIVITATS

ÍNDEX

1. ORGANITZACIÓ

- 1.1 EQUIP DE TREBALL
- 1.2 RELACIONS EXTERNES
- 1.3 RESUM DE L'ACTIVITAT

2 ESTRATÈGIA: PROJECTES I ACTIVITATS

2.1 SUPORT A LA RECERCA, CREACIÓ I PRODUCCIÓ

- 2.1.1 LES RESIDÈNCIES ARTÍSTIQUES A L'ANTIC TEATRE
- 2.1.2 RESIDÈNCIES ARTÍSTIQUES D'INVESTIGACIÓ I CREACIÓ
- 2.1.3 RESIDÈNCIES ARTÍSTIQUES DE CREACIÓ I PRODUCCIÓ
- 2.1.4 VALORACIÓ DE LES RESIDÈNCIES
- 2.1.5 COPRODUCCIONS
- 2.1.6 PRODUCCIONS DE L'ANTIC TEATRE EN GIRA

2.2 EXHIBICIÓ

- 2.2.1 ESTRENES
- 2.2.2 EN GIRA
- 2.2.3 FESTIVALS
- 2.2.4 PROGRAMACIÓ EN COL·LABORACIÓ
- 2.2.5 PRESENTACIÓ DE PECES NO ACABADES
- 2.2.6 ASSAIGS OBERTS
- 2.2.7 EXPOSICIONS

2.3 PROMOCIÓ I DIFUSIÓ

- 2.3.1 PLA DE COMUNICACIÓ
- 2.3.2 PLA DE GESTIÓ DE PÚBLICS
 - 2.3.2.1. DADES ASSISTÈNCIA DE PÚBLIC 2011
 - 2.3.2.2. DESCRIPCIÓ DEL PLA

2.4 DISTRIBUCIÓ

- 2.4.1 SUPORT A L'ARTISTA: LA IMPORTÀNCIA DE L'ÚS DE LES NOVES TECNOLOGIES EN LA DISTRIBUCIÓ DELS ESPECTACLES
- 2.4.2 SUPORT A L'ARTISTA: BASE DE DADES INFORMÀTIC - LLIURE MANAGEMENT
- 2.4.3 PLA D'INTERNACIONALITZACIÓ – EL PROJECTE CAV_A I EL PROJECTE B2B
- 2.4.4 MANAGEMENT

3 TREBALL EN XARXA

- 3.1. EL CONCEPTE DE TREBALL EN XARXA
- 3.1. PARTICIPACIÓ EN XARXES D'ARTS ESCÈNIQUES
- 3.2. CONVENIS DE FORMACIÓ AMB UNIVERSITATS
- 3.3. CONVENIS AMB ENTITATS PER LA PROGRAMACIÓ

4 ENTRENAMENTS I FORMACIÓ

- 4.1. EELS TALLERS AMB GUS BAS : “CURS INTENSIU DE TEATRE DE L'OPRIMIT”

5 PROJECTES I ACTIVITATS SOCIALS

- 5.1. FESTA DE LA CASTANYADA I HALLOWEN
- 5.2. FESTA DE CAP D'ANY
- 5.3. PROJECTE ARTÍSTIC AMB ELS VEÏNS DEL BARRI DE SANT PERE

6 ESTADÍSTIQUES

7 ANNEX I: FITXES DELS ESPECTACLES

1. ORGANITZACIÓ

Antic Teatre - Espai de Creació és un centre Social i Cultural independent amb seu en un edifici patrimoni cultural, construït el 1650, al centre de Barcelona. Compta amb una sala multifuncional, bar, terrassa i jardí.

L'Antic Teatre és un dels referents en l'actualitat, un centre de recursos per a les arts multidisciplinars dedicat a l'exhibició i el suport a la investigació, creació, producció, promoció i difusió de les arts escèniques i visuals compromeses amb la recerca de nous llenguatges del cos, les noves tecnologies o les noves dramaturgies, la música, les arts plàstiques, la literatura, els temes socials, culturals, polítics i de pensament contemporanis.

Dóna suport als creadors joves i emergents no consolidats, així com als artistes independents experimentats, i als que tenen una carrera extensa i reconeguda.

I compta amb els següents espais i entitats interrelacionades:

1. Antic Teatre - Espai de Creació S.L – Empresa que gestiona el Centre Cultural i Social amb sala de representacions i assajos teatrals, bar i terrassa al local situat al carrer Verdaguer i Callís, número 12.

2. AdriAntic - Centre de Residències d'Investigació, Creació i Producció a la localitat de Sant Adrià del Besòs (Barcelona), depenent de l'**Antic Teatre - Espai de Creació S.L.**

3. L'Associació Cultural L'Antic Teatre - L'Espai de Creació, Associació (fundada el 1879, gràcies a l'arquitecte Joan Martorell, amb el nom Cercle Barcelonès d'Obrers de Sant Josep) que compta amb 32.000 socis registrats durant vuit anys, a la mateixa seu del carrer Verdaguer i Callís n ° 12.

1. 1. EQUIP DE TREBALL

L'Antic Teatre treballa amb 16 persones. D'aquestes 4 constitueixen el nucli del seu equip (assalariats fixos contractats a jornada completa).

De les 12 persones restants, 5 són professionals autònoms que presten els seus serveis de forma regular però no continuada. 2 són professionals eventuais que treballen de forma puntual; 3 són estudiants en pràctique; i 2 són "col·laboradors".

L'estructura organitzativa i de recursos humans és la següent:

Direcció artística i Gerència

1. Julijana Tomic Fajdetic - Semolinika Tomic – (assalariat fix, jornada completa)

Gestió i coordinació

2. Elisabet Ruiz (assalariat fix, jornada completa)

Administració i comptabilitat

3. Arià Clotet (assalariat fix, jornada completa)

Producció

Director de producció – festivals i esdeveniments puntuals

4. Michele d'Alesio (DJ Baroxmix) (Prestació de serveis. Treballador autònom)

Assistent de producció – festivals i esdeveniments puntuals

5. Alberto Pacco - (Prestació de serveis. Treballador autònom)

Coordinació i producció tècnica

6. Andrés Acebes - (assalariat fix, jornada completa)

7. Francisco (Prestació de serveis. Treballador autònom)

Assistent de producció tècnica

8. Michael Grude - conveni de pràctiques amb la Universitat de Göttingen

Comunicació

Premsa

2. Elisabet Ruiz (assalariat fix, jornada completa)

Gestió de públics

9. Imma Romero – conveni de pràctiques amb la Universitat de Barcelona

Promoció

Disseny material promocional, disseny i maquetació revista

10. Pere Bargalló (assalariat eventual, contracte d'obra i servei)

Vídeo i multimèdia

11. Guillem Puig Calzadilla - (assalariat eventual, contracte d'obra i servei)

Fotografia

12. Sandra Costa - (Prestació de serveis. Treballador autònom)

Web

13. Titus Tirnoveano - (Prestació de serveis. Treballador autònom)

Distribució

Base de dades – projecte INFORMANTIC

14. Marina Saura - (Pràctiques – Universitat South Bank Centre de Londres)

Management

1. Julijana Tomic Fajdetic - Semolinika Tomic – (assalariat fix, jornada completa)

Relacions Internacionals

15. Veronica Blazer – Traductora (Parla català, espanyol, anglès, francès, holandès)

16. Georgina Majench – Mànerger (Parla català, espanyol, francès)

Personal de taquilla

Personal del bar

Col·laboradors habituals:

PAS 29 - Gestoria

GRUP ZETA – Impressió revista

BCN MES – Distribució revista

ZALOGAN 10 – Assessorament legal

VALLS ENGINYERS – Projecte de reforma

FRANCESC GUÀRDIA - Arquitecte

Resum . Llegenda:

4 professionals assalariats fix

5 Professionals autònoms

2 Professionals assalariats eventuals

3 Estudiants en pràctiques

2. Col·laboradors

1.2. RELACIONS EXTERNES

ANTIC TEATRE és part d'ADETCA (Associació d'Empreses de Teatre de Catalunya)

Rep el suport de:

- Consell Nacional de la Cultura i les Arts - **CoNCA** (Generalitat de Catalunya)
- Consorci del Pla de Rehabilitació i Equipament de Teatres** de Barcelona (Ministeri de Cultura, Generalitat de Catalunya i Ajuntament de Barcelona)
- Institut de Cultura – **ICUB** (Ajuntament de Barcelona)
- Instituto Nacional de las Artes Escénicas y de la Música- **INAEM** (Ministerio de Cultura)
- Institut Ramon Llull – **IRLI** (Consorti Govern Balear i Govern Català)
- Àrea de Promoció Internacional de l'Institut d'Indústries Culturals - **ICIC** (Generalitat de Catalunya)

Compta amb el patrocini de:

Sant Miguel

És en Conveni amb:

La Central del Circ
Festival Escena de Poble Nou
CBB - Consorci de Biblioteques de Barcelona
Universitat de Barcelona – conveni pràctiques Imma Romero (Pla de gestió de públics)
London South Bank University – conveni pràctiques Marina Saura (Projecte INFORMANTIC)
Universitat de Göttingen – conveni de pràctiques Michael Grude (Assistent producció tècnica)

És un centre associat amb:

Piatto Forte / Duplikat Records (Berlín)
Teatre Glej – Ljubljana – Eslovènia

Col·labora amb:

Plataforma CRIM (Creadors Independents en Moviment)
Habitual video team / Flux Club
Associació Ojo Cónico
Centre Civic Guinardó, Stripart
Festival Panorama, Olot
Loop Festival
Liminal GR
Fundació Arrels + Gus Bas
Independent Agrupació Ciclista

Venta d'entrades en línia:

- TEL · ENTRADA (contracte per compra anticipada en línia i reserva)

Acords / contractes per a la reserva d'entrades i promoció:

- ADETCA (Associació d'Empreses de Teatre de Catalunya)
- TR3SC (reserva anticipada)
- AADPC - Associació d'actors I Directors Professionals De Catalunya
- BCN Mes
- Revista MASALA

És en Xarxa:**Amb vinculació al territori**

- Pla Comunitari del Casc Antic de Barcelona (St. Pere Sta Caterina I la Ribera)
- Associació Cultural RAI
- Casal Lambda

Amb vinculació al sector

- APGCC - l'Associació de Professionals de la Gestió Cultural de Catalunya
- APdC- Associació de Professionals de la Dansa de Catalunya
- Aadpc - Associació D'actors I Directors Professionals De Catalunya
- Cultura de Base

Amb vinculació al sector a nivell internacional

- IETM: International Network for Contemporary Performing Arts
- TEH: Trans Europea Halles
- Red Transibérica de Espacios Culturales Independientes (España y Portugal)

1.3. RESUM DE L'ACTIVITAT

En les residències

- 3 residències d'investigació
- 22 residències de creació i producció

En la programació

8.193 espectadors en **237** funcions amb **277** companyies/artistes implicats

Per disciplines, hi ha:

- **33** funcions de **noves dramàtiques**
- **68** funcions de **nous llenguatges del cos**.
- **22** funcions de **noves tecnologies**
- **30** funcions de **teatre d'humor** i **teatre d'objectes**
- **32** funcions de **música i performance, de la programació de l'Antic Teatre**
- **5** funcions de **música i performance, en col·laboració**
- **27** sessions **projeccions d'audiovisuals** en col·laboració amb altres entitats
- **3** sessions **propostes poètiques** en col·laboració amb altres entitats
- **5 esdeveniments** o activitats públiques de difusió
- **12** sessions d'**altres** activitats

En formació

- **1 curs de formació**

8 En convenis de col·laboració

Per a la realització de residències i per la programació:

Conveni amb la Central del Circ (residència de creació i investigació de Martina Nova)

Conveni amb el Festival Escena de Poble Nou.

Per a la formació:

Conveni amb la Universitat de Barcelona

Conveni amb la London South Bank University

Conveni amb la Universitat de Göttingen

Per a descomptes:

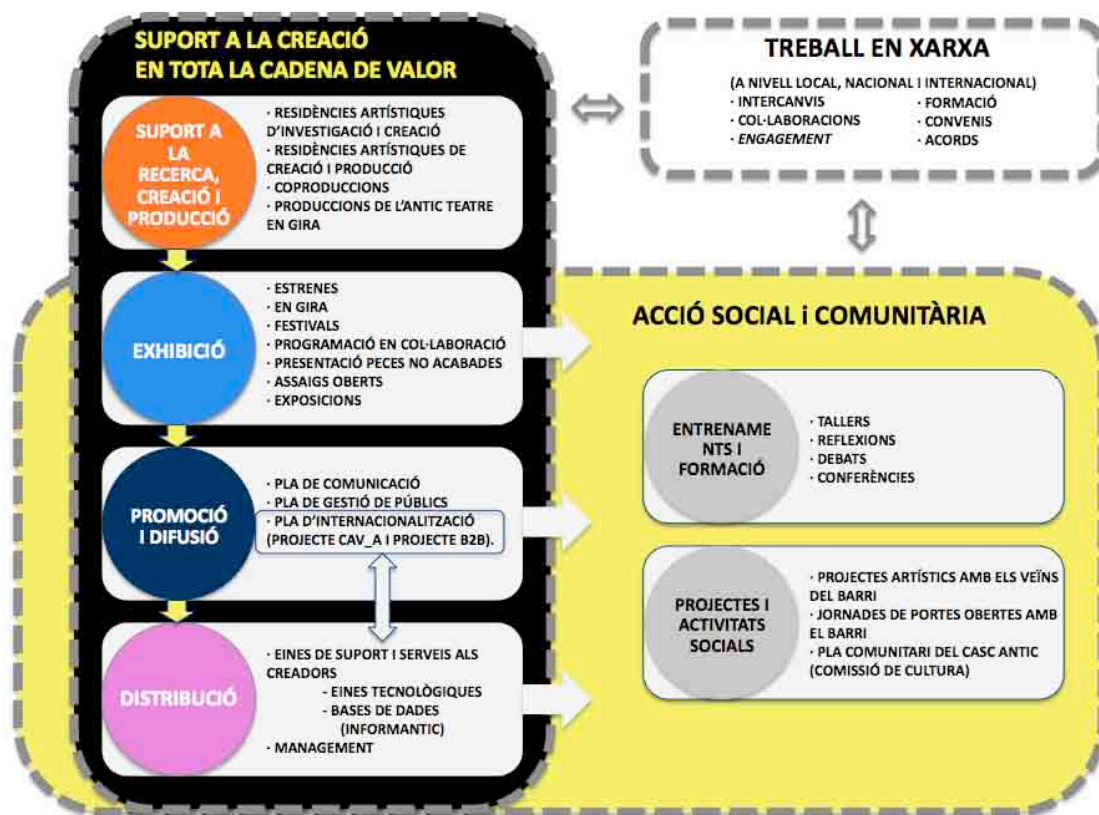
ApdC

Trangant Dansa

Àrea Dansa i El Timbal

2. ESTRATÈGIA: PROJECTES I ACTIVITATS

L'Antic Teatre – Espai de Creació, amb els seus dos espais (Antic Teatre i AdriAntic), és un centre l'objectiu principal del qual consisteix en donar suport als creadors escènics contemporanis en tota la seva cadena de valor. És a dir, des de la concepció de la primera idea (**residències artístiques d'investigació i creació**), passant per la producció d'aquesta idea (**residències artístiques de creació i de producció**), i per la seva materialització (**exhibició** de l'espectacle, en Antic Teatre), fins a la seva **promoció i difusió** (a través d'un pla de comunicació, pla de gestió de públics i pla internacional), i arribant a la seva posterior **distribució** (Management i projecte Informantic).

El PROJECTE de l'Antic Teatre segueix aquesta cadena de valor **a mode de metodologia i estratègia** per estructurar els projectes i les activitats que hi tenen cabuda.

De cada eslabó o peça hi "pengen" diferents projectes i activitats, interrelacionats.

L'esquema per al 2011 ha estat el següent:

- SUPORT a la INVESTIGACIÓ, CREACIÓ i PRODUCCIÓ - **projecte de residències artístiques; la co-producció i les produccions en gira**
- EXHIBICIÓ, - **projecte de programació d'activitats** de l'Antic.
 - a) D'una banda, una programació pròpia d'arts escèniques amb:
 - ESTRENES resultants de les residències de creació i producció
 - propostes EN GIRA
 - FESTIVALS
 - ASSAIGS OBERTS resultants de les residències d'investigació i creació
 - MOSTRES DE PECES NO ACABADES
 - EXPOSICIONS
 - b) De l'altra, una programació regular que se l'elabora en col·laboració d'altres entitats a través de convenis de col·laboració i/o acords:
 - La Central del Circ
 - Festival Escena de Poble Nou
 - Strip-Art
 - Liminal GR
 - Habitual Video Team / Flux Club
 - Associació Ojo Cónico
 - Festival Cinema Anarquista
 - Loop Festival
 - Festival San Miguel Primavera Sound
 - Propostes puntuals: presentacions de llibres, conferències, debats, cinefòrums, etc., proposades per diferents entitats i/o col·lectius.
- PROMOCIÓ I DIFUSIÓ –
 - **Projecte de comunicació**
 - Documentació
 - **Projecte de Pla de Gestió de Públics**
- DISTRIBUCIÓ –
 - El suport a l'artista: **l'ús de les noves tecnologies en la distribució dels espectacles**
 - **Pla d'Internacionalització – projecte cav_a.**
 - **Projecte B2B**
 - **Projecte de Management**
 - **Base de dades Distribució – Projecte INFORMANTIC**

Altres projectes i activitats igualment importants que es treballen són:

- TREBALL EN XARXA
 - El concepte de treball en xarxa
 - Convenis de formació amb universitats
 - Convenis amb entitats per a la programació
 - Participació en trobades de xarxes d'arts escèniques

- FORMACIÓ
 - Els tallers de teatre de l'oprimit

- PROJECTES I ACTIVITATS SOCIALS
 - **Festa de la Canyada i Festa de Halloween**
 - **Festa de de cap d'any**
 - **Projecte artístic amb els veïns de barri de Sant Pere**

2.1. SUPORT A LA RECERCA, CREACIÓ I PRODUCCIÓ

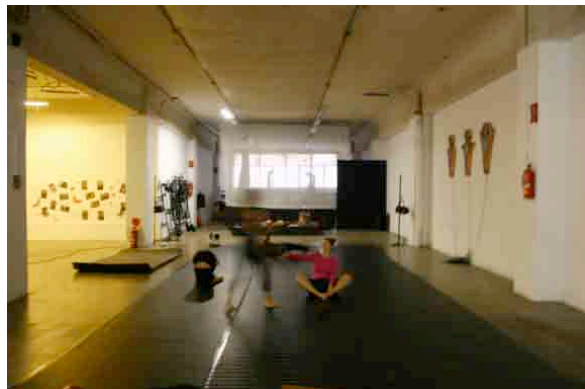
Totes les activitats que fan referència al suport a la recerca, creació i la producció tenen un pes principal quant a objectius a assolir com a recursos i pressupost destinats per part de l'Antic Teatre.

En aquest apartat es farà referència a les residències artístiques d'investigació i creació; a les residències artístiques de creació i producció; es valoraran els resultats de les residències 2011 (en un document annex es podran consultar les opinions de vuit artistes residents); les coproduccions; i les produccions que actualment són en gira.

Qüestions com ara les bases de dades, la formació, els elements promocionals que es lliuren als artistes (DVDs i fotografies), el pla de comunicació i el pla de gestió de públics, també representen un suport important als creadors però no es comenten aquí perquè van més enllà del procés de producció de la cadena de valor, i tenen un paper transversal en totes les activitats que es duen a terme.

2.1.1. LES RESIDÈNCIES ARTÍSTIQUES A L'ANTIC TEATRE

Anualment a l'Antic Teatre s'obre un procés per a la selecció dels projectes que podran acollir-se a una **residència artística d'investigació i creació**, o bé a una **residència artística de creació i producció**, sempre **en el camp de la creació escènica contemporània** (i/o actual) i **multidisciplinar**.

L'espai que es posa a disposició de les companyies i artistes residents és l'**AdriAntic**. En alguns casos la residència artística també es pot realitzar a l'**Antic Teatre**.

Amb cadascun dels artistes i/o cics els projectes de les quals han estat seleccionats es signa un **conveni de col·laboració** abans d'iniciar-se el període de residència, per tal d'acordar les condicions de la mateixa.

Antic Teatre aporta, segons el projecte, una infraestructura i ofereix: un espai d'assaig gratuït, i la difusió de l'espectacle incloent una sèrie de material promocional que es lliura a l'artista/companyia: dvd, cartells, la revista d'Antic Teatre, etc.

El **temps de residència** varia segons l'artista, cada projecte té les seves necessitats i això es respecta; no s'estableix un calendari rígid igual per a tothom, sinó que es realitzen acords diferents amb cada artista.

Durant el 2011 s'han realitzat
25 residències artístiques:
3 d'investigació i creació
22 de producció

2.1.2. RESIDÈNCIES ARTÍSTIQUES D'INVESTIGACIÓ I CREACIÓ

Definició:

Les residències d'investigació i creació són aquelles residències artístiques on els artistes poden investigar, experimentar, qüestionar-se els llenguatges escènics convencionals establerts; on troben un espai de resistència i supervivència d'idees vives, crítiques i conflictives que poden ser exposades en una escena o no. Es tracta, en definitiva, d'una experiència personal de l'artista, imprescindible perquè el creador pugui entendre's a si mateix i els camins que vulgui prendre.

Des de l'AnticTeatre es recolza a tots aquests creadors, els que es dediquen a explicar i ensenyar nous llenguatges on hi hagi la possibilitat que es creuin totes les disciplines existents sense l'obligació d'una presentació pública d'uns resultats.

Taula 1: RESIDÈNCIES ARTÍSTIQUES DE CREACIÓ I INVESTIGACIÓ 2011

Creadors	Títol de la creació
Hajime Fugita i Isabel Ollé	<i>Unforgiveable</i>
Diana Gadish i Melissa Cisneros	<i>Las coristas de la Papaya Mecànica</i>
Joana Serra	<i>The Picture on the wall</i>

3 residències artístiques d'investigació i creació

3 convenis signats

1 presentació – assaig obert amb el públic

Nota: Es poden consultar les opinions sobre les residències artístiques a l'Annex 6.2.

2.1.3 RESIDÈNCIES ARTÍSTIQUES DE CREACIÓ I PRODUCCIÓ

Definició: Són aquelles residències posteriors al procés de recerca, on la idea principal ja ha agafat la forma i es comença a estructurar, hi ha la necessitat interior que empeny a la continuació del procés que entra a la producció final: la construcció i estructuració del material sorgit durant la investigació.

22 residències artístiques de creació i producció 2011

20 convenis signats

20 estrenes

2 propostes estrenades a d'altres espais i festivals

5 companyies i/o artistes amb suport econòmic

Nota: Es poden consultar les opinions sobre les residències artístiques a l'Annex 6.2.

Taula 2: RESIDÈNCIES DE CREACIÓ I PRODUCCIÓ 2011

Creadors	Títol de la creació
Neil Harbisson i Moon Ribas	<i>El so del taronger</i>
Julia Koch/Daniel Zippi	<i>La travesía</i>
Juan Navarro / Agnès Mateus	<i>Nancy Spungen, No solament vull que m'odiïn</i>
Martina Nova	<i>Il viatggio di una crinolina</i>
Brasucata es	<i>Pruscuvitch</i>
Konic Thtr	<i>Abans del senyal – Before the beep</i>
Ariadna Estalella	<i>Condicó per a (x) cossos</i>
Vicens Mayans / Cia. Lalupe	<i>El hombre que danzaba</i>
Jordi Mas	<i>80 kg de tierra</i>
Les filles Föllén	<i>Unter der schönen Haut (sota la bonica pell)</i>
Juan Navarro	<i>Tala</i>
Nico Baixas	<i>Handmade / Fet a mà</i>
Guillem Mont de Palol i Jorge Dutor	<i>¿Y por qué John Cage?</i>
Colectivo 96º	<i>Fingir</i>
Maria Stoyanova	<i>Sade was myself</i>
Andres Waksman	<i>Azul petróleo</i>
La Societat Doctor Alonso	<i>Ramon i Estela</i>
Silvia Sant Funk – Las Santas	<i>Paradigma i crisis</i>
Mireia Tejero /Las Reinas	<i>Si no fossis tu seria jo</i>
Gabriela Barbeiro, Cecilia Colacrai, Sebastián García Ferro	<i>Colapsar</i>
Cecilia Colacrai	<i>La incorruptible belleza de la distancia</i>
Masu Fajardo	<i>Microficciones in between</i>

2.1.4. VALORACIÓ RESIDÈNCIES

Per primer cop l'Antic Teatre ha elaborat una fitxa per a la valoració de les residències artístiques. Els creadors, amb posterioritat al seu període de residència, han pogut opinar sobre el que ha suposat el suport de l'Antic Teatre en aquest sentit.

L'objectiu és posar en valor el projecte de residències artístiques que l'Antic Teatre du a terme gràcies al seu esforç i al suport de les institucions, molt especialment gràcies al suport del CoNca.

En l'Annex 6.2. es troben les fitxes de valoració que han respost 8 de les 25 companyies residents durant el 2011.

La majoria dels creadors destaquen el valor de comptar amb espais de residència artística gratuïts, doncs per definició una residència artística ho és, sinó parlaríem d'una altra cosa, del lloguer d'un espai. Doncs bé, tots valoren la disponibilitat d'aquest espai per tirar endavant els seus projectes malgrat que les condicions tècniques no siguin les més òptimes per algunes de les propostes.

Es destaca especialment l'amplitud de l'espai i la flexibilitat horària. També es valora molt positivament el poder estrenar després d'un procés de creació i producció; rebre material promocional (dvd i fotografies després de les actuacions), la campanya de comunicació que fa l'Antic Teatre, i en concret la revista.

En resum, expliquen con sense el suport de l'Antic, no només pel que fa al procés de residència, sinó també pel que respecta a les estrenes i la difusió i la promoció de les mateixes, els seus projectes no haguessin estat possibles.

2.1.5. COPRODUCCIONS

El concepte de coproducció per a l'AnticTeatre es tradueix en un primer moment, en el període de residència artística dels creadors, en el suport d'infraestructures i espais.

Un cop els creadors estrenen, a aquest suport primer en termes de recursos i infraestructures, es suma la promoció i la difusió dels seus espectacles a través d'un pla de comunicació (que inclou el lliurament als artistes del material promocional després de les actuacions) i d'un pla de gestió de públics. Com es descriu al conveni que es signa amb els creadors, en aquests casos l'Antic Teatre passa a ser **co-productor**.

Aquestes coproduccions poden ser de dos tipus:

a) Amb finalitat d'ESTRENA a l'Antic Teatre.

Durant el 2011 20 dels 22 projectes coproduïts han estrenat a l'Antic i 5 d'entre ells han rebut a més un suport econòmic de 2000 euros cadascú.

b) Amb l'estrena a d'altres teatres, espais i/o festivals.

Els altres 2 projectes coproduïts han estrenat a d'altres espais i/o festivals.

- El projecte *Fet a mà* de Nico Baixas es va estrenar al CaixaFòrum el 5 de novembre de 2011 (<http://nicobaixas.com/?p=9>).
- El projecte *Tala*, de Juan Navarro es va estrenar al Festival Temporada Alta de Girona el 20 d'octubre de 2011, a la Sala La Planeta (http://www.temporada-alta.net/esp/programacio_fitxa.php?idObra=529)

2.1.6. PRODUCCIONS DE L'ANTIC TEATRE EN GIRA

La feina de l'Antic Teatre en el suport a la investigació, creació i producció de les arts escèniques contemporànies i multidisciplinars, l'ha portat a fer un pas més amb totes aquelles companyies i creadors la qualitat artística dels quals feia imprescindible un treball posterior a l'estrena per a la distribució de les seves propostes. Per aquesta raó s'ha treballat, i s'està treballant, en una base de dades (INFORMANTIC) amb informació sobre la formació, finançament, les residències artístiques i mot especialment la distribució, com a eina de suport i sortida a totes aquelles propostes que passen per l'Antic

Certament, sense pretensió a exagerar, gairebé la totalitat de les propostes programades són d'un alt nivell artístic. S'ha calculat que es reben al voltant de 400 propostes l'any, i d'aquestes se'n programen més de 100, per tant, la selecció és força acurada i el nivell està garantit. Ara bé, pensar en la distribució d'aquestes 100 propostes és ara per ara inviable per a Antic Teatre.

Per això des de fa un parell d'anys, tot i que de forma més clara durant el 2011, s'està portant a terme la distribució d'algunes de les coproduccions més destacades que han passat pel nostre espai. Es tracta de creacions que han estat en un procés de residència artística a l'AdriAntic abans de ser estrenats a l'Antic Teatre. Tal és el

cas dels creadors Guillem Mont de Palol i Jorge Dutor, i Txalo Toloza, i de la companyia El Conde de Torrefiel.

Guillem Mont de Palol i Jorge Dutor *¿Y por qué John Cage?*

Guillem Mont de Palol és un artista català format al SNDO (School for New Dance Development) d'Amsterdam. I Jorge Dutor és un artista i performer madrileny que des de fa dos anys treballa amb el Guillem Mont.

Tots dos han estat en residència artística a l'AdriAntic i han estrenat a l'Antic Teatre les dues peces: *UUUHHH, Yo fui un hombre lobo adolescente inventando horrores* (setembre del 2010) i *¿Y POR QUE JOHN CAGE?* (octubre del 2011).

Després de l'estrena de *¿Y POR QUE JOHN CAGE?*, l'Antic Teatre va decidir presentar la proposta a Burdeus, en la segona trobada internacional de la xarxa Trans Europe Halles. Presentar la proposta en aquest context ha donat l'oportunitat als artistes que molta gent els conegué; la presència de programadors era notable, i l'acollida del públic i de la crítica molt positives. També ha sigut una bona ocasió per a comprovar que la peça funciona amb públic internacional (es van utilitzar subtítols a l'anglès).

Arrel d'aquest encontre va sorgir l'oportunitat de presentar la peça al Festival Escena Abierta Burgos durant els dies 17 i 18 de gener del 2012 en col.laboració amb l'Espacio Tangente.

A més d'aquestes activitats, aquesta peça i els seus creadors van ser presents en la primera edició del projecte internacional cav_a que va tenir lloc a Eslovènia <http://www.anticteatre.com/crossborder>

/

El balanç del pas de Guillem Mont de Palol i Jorge Dutor per l'Antic Teatre en només 2 anys no pot ser més positiu. La col·laboració romandrà en el futur. Sense anar més lluny, seran dos dels moderadors dels debats que es produiran en la mostra de creació eslovena que tindrà lloc el proper mes de juny en la tornada del cicle cav_a iniciat amb aquest país.

L'Antic Teatre, s'ha convertit actualment en el seu representant o agència de management.

Per a més informació

<http://www.anticteatre.com/>

Vídeo: <http://vimeo.com/30879911>

Txalo Toloza. *Todos los grandes tienen problemas de piel.*

Txalo Toloza-Fernández és videoartista, performer i vj. Amb el seu treball s'ha especialitzat en la creació audiovisual dirigida a les arts escèniques i els *lives*. Ha treballat, entre d'altres, amb Sònia Gómez i Roger Bernat. Entre les seves creacions

destaquen: *Usted no está aquí*, *Superpop*, *SubATAK* i *Todos los grandes tienen problemas de piel*.

Todos los grandes tienen problemas de piel és un projecte escènic multiformat que va ser presentat per primera vegada a l'Antic Teatre al juny del 2010. És tracta d'un espectacle muntat amb les escenes d'altres espectacles, cosa que fa que el projecte passi per diferents disciplines; un collage, un mashup, un remix, un fotomuntatge. Un sampler escènic de baix pressupost.

Aquesta creació posteriorment va ser present al Festival Escena de Poble Nou amb el qual l'Antic Teatre col·labora des de fa anys.

Des de llavors, tan aquesta peça com el seu propi actor han tingut força notorietat. Des de l'Antic Teatre es va començar a establir contactes per difondre-la i per ser exhibida en d'altres espais.

Per a més informació:

http://www.anticteatre.com/arxius/Programacio_anual_2011/2011_septiembre_index.html

<http://miprimerdrop.wordpress.com/proyectos/todos-los-grandes-tienen-problemas-de-piel/>

Vídeo: <http://vimeo.com/32440578>

***Todos los grandes tienen problemas de piel* de Txalo Toloza
¿Y por qué Jonh Cage? de Jorge Dutor i Guillem Mont de Palol
Van ser programats al setembre de 2011 en el marc de la segona edició**

<http://www.bcn.cat/cultura/dansalona/2011/ca/programa11.html>

El Conde de Torrefiel.

La historia del rey vencido por el aburrimiento

Observen como el cansancio derrota el pensamiento

El Comte de Torrefiel és un grup d'artistes que s'ha reunit a Barcelona per fer teatre. Les creacions del col·lectiu tenen el seu punt de partida en l'art plàstic, la literatura contemporània i la performance. El seu treball és confrontar realitats i transcendir els paràmetres del llenguatge verbal per convertir les constants de la comunitat en poesia escènica i visual.

Entre 2005 i 2009 El Comte de Torrefiel va presentar diverses peces curtes en festivals i certàmens d'Espanya. El 2010 totes aquestes peces es reuneixen a "**La historia del rey vencido por el aburrimiento**", presentada a l' Antic Teatre de Barcelona al 2010. El 2011 l'associació de dansa La Porta comissiona el vídeo *Morir Nunca.*, que es presenta en diversos festivals de videocreació. "**Observen como el cansancio derrota el pensamiento**" s'estrena al Festival SISME de Madrid i posterior participa en el primer cicle del cav_a, el projecte internacional de l'Antic Teatre, com en el cas de Guillem i Jorge.

En aquests dos anys, l'Antic Teatre ha començat a establir contacte per difondre els espectacles de la companyia.

Per a més informació:

[HTTP://WWW.ELCONDEDETORREFIEL.COM/](http://www.elcondeidetorrefiel.com/)

Vídeo: <http://vimeo.com/32752457>

Aquestes tres companyies són relativament joves; creadors dels anomenats emergents que el seu pas per l'Antic Teatre, ha contribuït a difondre i distribuir les seves creacions.

Són una mostra d'algunes de les companyies més representatives de la programació de l'Antic Teatre, i més representatives de l'escena contemporània i actual a nivell de Catalunya i Espanya. Per aquesta raó, per donar-los-hi oportunitats i sortida als seus treballs, ens plantegem un suport més continuat, estructurat i elaborat; en definitiva estem treballant en un projecte de management (nacional i internacional) per distribuir algunes d'aquestes companyies, i es començarà per aquestes tres que s'han comentat.

2.2. EXHIBICIÓ

La **programació artística** de l'Antic Teatre es configura amb aquelles propostes resultat de les residències de creació i producció a les que es recolza en forma de **ESTRENA**, i amb aquelles propostes de creadors que volen provar i mostrar els seus processos no acabats després d'una residència artística de recerca en forma de **ASSAIGS OBERTS AMB PÚBLIC**, amb un debat posterior de l'artista amb el públic.

Al mateix temps en la programació s'inclouen totes aquelles propostes multidisciplinars d'artistes i companyies nacionals i internacionals **EN GIRA**, que són dins de la línia de programació de l'Antic Teatre.

Es presenten també **PECES NO ACABADES** que són exposades al públic com un laboratori on les formes són molt personals en la idea i en l'espai.

Altres activitats i esdeveniments puntuals que configuren la programació anual de l'Antic Teatre són els **FESTIVALS**; el Festival Antic Goes Electric i el Festival Antic Horror Picture Show.

I a més de tota aquesta programació pròpia, es **COL · LABORA AMB DIFERENTS COL · LECTIUS, PLATAFORMES I XARXES**, les activitats dels quals s'inclouen en la programació. Amb aquests col·lectius i entitats s'estableixen acords de col·laboració continuada com és el cas de l'Habituals Video Team, o bé acords puntuals per a la presentació

252 creadors / cies,
121 espectacles / propostes
237 funcions
8.193 espectadors

PROGRAMACIÓ PRÒPIA

1. Propostes programades:

75 espectacles
114 creadors / cies participants
187 funcions
5.707 espectadors

2. Festivals i altres esdeveniments puntuals

4 festivals /esdeveniments puntuals
44 creadors / cies participants
5 funcions
641 espectadors

PROGRAMACIÓ EN COL·LABORACIÓ

42 propostes
94 creadors / cies participants
45 funcions / sessions
1.845 espectadors

de cinefòrum, presentacions de llibres, debats, xerrades, etc.

Amb la intenció de donar oportunitat al major nombre de propostes es programa **en mòduls setmanals** i no mensuals. La majoria d'espectacles són a l'Antic Teatre una o dues setmanes, majoritàriament de dijous a diumenge. Però fins i tot hi ha marge per a mostres d'un sol dia.

El Centre està obert de dilluns a diumenge i té programació gairebé els 7 dies a la setmana, excepte a l'agost, on t'atura l'exhibició però no el programa de residències artístiques.

S'ha establert **una dinàmica de dies i gèneres** programats per tal de fidelitzar més i millor al públic:

Dilluns - projeccions audiovisuals

Dimarts - lectures poètiques

Dimecres - música, performance

Dijous a diumenge - espectacles: noves dramatúrgies, nous llenguatges del cos, noves tecnologies, teatre d'humor, teatre d'objectes, circ, teatre social

L'horari del espectacles és: de DILLUNS a DISSABTE a les 21h i els DIUMENGES a les 20h.

El preu base de l'entrada per a espectacles és de 10€, i per als socis de l'Antic 8€.

Sobre aquest preu s'apliquen diferents descomptes (veure apartat pressupost).

Per projeccions audiovisuals, propostes poètiques, música, performance, exposicions, el preu és variable, poden ser gratuïtes fins a 10 euros.

2.2.1. ESTRENES

L'Antic Teatre aposta per una programació d'art independent i d'investigació, i per artistes que formulen noves maneres d'entendre les arts escèniques.

Ha esdevingut una plataforma o viver de companyies, oferint-les la possibilitat de rodar els seus espectacles, sovint difícils de programar en d'altres espais de la ciutat.

Davant les dificultats en què es troben els artistes, la millor definició d'aquesta manera de funcionar és la d'un **trampolí** per a: **creadors joves-emergents no consolidats** com a **artistes independents experimentats** (creadors que no tenen una estructura fixa com la d'una companyia, amb un management fix, amb gires contínues i preparades a un any vista, etc.), així com **als que tenen una carrera extensa i reconeguda**. El punt en comú de tots ells és la recerca de llenguatges propis i actuals.

Normalment en altres espais aquesta mena de programacions i artistes són etiquetats amb noms tipus "off", "radicals", "nou", "alternatiu", "noves escenes", i es consideren un risc a l'hora de programar, ja que existeix el costum de dir "no hi ha públic" i per això no val la pena programar-los.

A l'Antic Teatre en canvi, el que dóna sentit a la seva programació són aquestes propostes i per tal de fer front a la qüestió del públic destina esforços i recursos en el seu pla de comunicació i en el seu pla de gestió de públics, un pla que des que es va començar a posar en marxa la passada tardor ha fet pujar les audiències 5 punts.

Anant a les xifres de les **ESTRENES**, de les 75 propostes programades des de l'Antic, **20** són coproduccions (espectacles resultants de les residències de creació i producció) estrenades a l'Antic Teatre.

A la taula següent es pot veure el calendari d'aquesta programació. Totes les propostes han tingut una molt bona acollida. Es pot veure el detall de l'assistència de públic en l'apartat de les estadístiques (annex 6.3). També es pot trobar una informació detallada de cada proposta a l'annex 6.4).

Destacar d'entre totes les estrenes del 2011 la proposta de Guillem Mont de Pallol i Jorge Dutor perquè s'ha convertit en una de les principals produccions en gira de l'Antic Teatre (veure apartat Management i apartat Projecte cav_a).

2.2.2. EN GIRA

Durant el 2011 els espectacles en gira programats arriben als 55. La xifra és considerable perquè s'han programat dos festivals: el Festival Strip-Art al febrer (6 grups d'artistes – 12 actuacions) i la presentació dels treballs de la Plataforma CRIM al desembre (10 grups i 11 funcions).

Com en d'altres anys, hi ha presència tan de propostes nacionals (catalanes i de la resta de l'estat espanyol) com de propostes internacionals. Entre les internacionals destaquen Philip Burgers (Anglaterra), Samuel Gustavson (Suècia), Annie Sprinkle & Elisabeth Stephens (EUA), la Cia. Jordi Vidal (Bèlgica) o Javier Murugarren (Holanda).

Val a dir, que alguns dels creadors programats a l'Antic són catalans d'origen però tenen residència fiscal a d'altres països europeos perquè és allà on han rebut més suport per tirar endavant els seus projectes i és on s'han establert com artistes. Tal és el cas de Jordi Vidal o de Guillem Mont de Palol. Els seus espectacles de creació escènica contemporània multidisciplinar, producte d'un procés d'investigació, amb llenguatges actuals, no troben espais on exhibir-se a Barcelona, excepte l'Antic Teatre.

En el següent calendari de programació es pot veure la densitat i la diversitat de la programació del 2011.

Es pot veure el detall de l'assistència de públic en l'apartat de les estadístiques (annex 6.3). i també es pot trobar una informació detallada de cada proposta a l'annex 6.4).

2.2.3. FESTIVALS

Quatre són els festivals que s'han programat a l'Antic Teatre aquest al 2011 i que són, per ordre cronològic: Festival Strip-Art, Festival Antic Goes Electric, Festival Antic Horror Pictur Show i Festival de la Plataforma CRIM. D'aquests quatre festivals, el primer està organitzat en col·laboració amb el Centre Cívic Guinardó i quedarà explicat en el següent punt de "programació en col·laboració".

En aquest apartat es comentaran els continguts i els resultats dels altres tres festivals.

1. Festival Antic Goes Elèctric

El festival Antic Goes Electric és un festival d'artistes de Barcelona i Berlín on es conjumina la música en directe de nous creadors electrònics d'avantguarda amb projeccions de visuals de noves tendències.

Es realitza des del 2008 i forma part del projecte internacional B2B (Barcelona to Berlín), un projecte en el que s'està treballant i que preveu el seu disseny i la seva implementació en tres eixos:

a. Els processos de trànsit: un programa de residències compartides

b. La programació compartida: Intercanvis de creacions que propicien que el públic de Barcelona adquireixi una relació amb l'escena contemporània berlinesa i viceversa.

c. L'espai obert. Una agenda d'activitats paral·leles necessàries per a provocar un diàleg constant entre les creacions dels artistes convidats al programa i el públic, així com divulgar continguts i informació relacionats amb les arts escèniques experimentals.

De tot aquest projecte, el que fa referència a la programació compartida és el que s'ha pogut desenvolupar des del 2008 amb un

resultat: el Festival B2B – Antic Goes Electric.

En el Festival B2B – Antic Goes Electric, el “partner” de l'Antic Teatre a Berlín és Piatto Forte / Duplikat Records (un segell discogràfic berlinés).

En l'edició del 2011, **Festival Antic Goes Electric Vol. IV**, el 12 de novembre, , es van poder veure els següents dj's i vj's:

Grups Antic Goes Electric Vol.IV
KIs Beats [dj set]
Error de Protokol [live performance]
NSista [live]
Baroxmix [dj set]
Noblesse Oblige [live]
Vinilette [dj set]
Petra Flurr [live]
Carlez [dj set]
Tea Guarascio

El resultat ha estat tan positiu com a les edicions anteriors:

**9 artistes
321 espectadors**

Per a més informació sobre l'edició del 2011:

http://www.anticteatre.com/anticgoeselectric/vol4/index_vol4.html

També es poden trobar les edicions anteriors consultant els següents enllaços:

Festival Antic Goes Electric Vol. II (2009): <http://anticgoeselectric.blogspot.es/>

Festival Antic Goes Electric Vol. III (2010):

http://www.anticteatre.com/arxiu/anticgoeselectric_arxiu/arxiu_vol3/indexarxiu_goeselectricvol3.html

2. Festival Antic Horror Picture Show

El Festival Antic Horror Picture Show és un festival de curts de terror que va sorgir el 2010 per iniciativa de dos dels membres de l'equip de l'Antic: Toni Alonso i Guillem Puig. L'edició del 2011 és per tant, la segona.

Amb antelació es publiquen les bases per a la participació:

1. L'àmbit de participació és nacional
2. Els autors poden participar amb el nombre d'obres que vulguin, però, cada obra haurà d'estar acompanyada per el full d'inscripció degudament emplenada.
3. Les obres han de pertànyer al gènere terror i / o fantàstic.
4. La durada de les obres no ha de superar els 15 minuts, crèdits inclosos.
5. L'idioma de les obres ha de ser català o castellà, en cas d'estar en altres idiomes s'haurà de presentar subtitulades al català o castellà.
6. S'admeten produccions realitzades amb posterioritat al 1 de gener de 2009.
7. S'ha de lliurar una còpia del curtmetratge en DVD-pal, etiquetada amb nom, títol, any de producció i durada.

Durant aquesta segona edició **es van rebre prop de 50 curts.**

30 d'aquests curts van ser els **finalistes**, curts visionats el 31 d'octubre

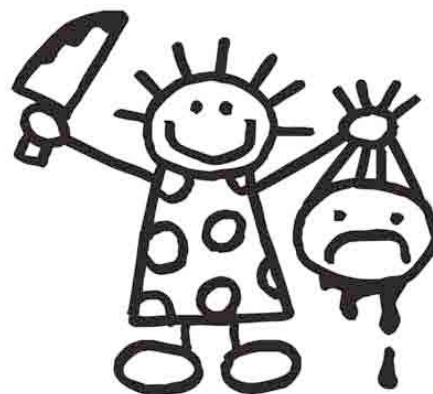
I un jurat triat per l'organització va escollir els **2 guanyadors**

Els dos premis van ser:

a) **PREMI DEL JURAT AL MILLOR CURTMETRATGE** The Antic Horror Picture Show 2011 dotat amb estatueta i 600 € a "8" de director Raúl Cerezo.

b) **PREMI DEL PÚBLIC** The Antic Horror Picture Show 2011 dotat amb estatueta amb el logotip d'Antic Teatre, i 400 € al director Miguel Angel Martínez Oller.

L'èxit de la iniciativa, tan pel volum de projectes presentats com per la seva qualitat i per la quantitat de públic curiós que va venir a veure les projeccions, ha estat de tal magnitud que sens dubte que hi haurà més edicions.

3. Festival Plataforma CRIM

Títol	Artistes	Data	Gènere
<i>Feather Leather</i>	YURIE UMAMOTO I CLARA TENA	8/12	dansa
<i>Diari d'accions</i>	PERE FAURA I IÑAKI ÁLVAREZ	8/12	dansa
<i>Happenstance</i>	ANNA BUSSEY, CARLOS BARUQUE	8/12	dansa
<i>Yo soy el Juli</i>	Melena	9/12	noves dramatúr gies
<i>Antic's break</i>	SUMINISTROSD OMENEC	9/12	teatre - dansa
<i>Invitation to be seen: nous territoris</i>	ANDREA VICENTE, PHOEBE OSBORNE, CAROLA ORTIZ, URSA SEKIRNIK I JOANNA SERRA	9/12	Impro dansa- música
<i>Slow Sports</i>	Albert Quesada	10/1 2	dansa - perform ance
<i>Gone over here</i>	Poh Productionins	10/1 2	dansa
<i>Leda</i>	MARTIR	10 /12	dansa
<i>Filage Bloc</i>	El Turonet Dansa Laia Minguillon	10 /12	dansa
<i>Bomberos con grandes mangueras</i>	Pere Faura	11/1 2	Nous llenguat ges del cos

CrIM respon a les següents inicials: Creadors Independents en Moviment. És una plataforma, amb seu a Barcelona, que neix l'octubre del 2010, i que agrupa a més de cinquanta artistes escènics que treballen professionalment en la creació i el desenvolupament de pràctiques i pensament contemporanis al voltant de la dansa i del cos com a mitjà d'expressió artística.

La manca d'estructures de suport a les creacions organitzades fora d'un marc de companyia estable, obliga als creadors independents a treballar amb recursos molt limitats, irregulars i inestables, cosa que dificulta enormement el seu desenvolupament i creixement professional.

La plataforma CRIM sorgeix, doncs, com un espai d'acció, intercanvi i reflexió entre artistes escènics de diferents edats i experiències per tal de generar i impulsar iniciatives que ajudin a millorar, dignificar, enriquir i donar visibilitat a les seves pràctiques artístiques.

L'Antic Teatre durant els dies 8 i 12 de desembre de 2011 va acollir a 10 grups de creadors d'aquesta plataforma, propostes que en la majoria dels casos hagués estat difícil de programar en d'altres espais.

Resultats

11 artistes
272 espectadors
87% d'ocupació

La valoració que es fa és molt positiva tan per la quantitat i la qualitat de les propostes com per l'assistència de públic. Alguns d'aquests creadors tornaran a la programació de l'Antic Teatre al 2012.

2.2.4. PROGRAMACIÓ EN COL·LABORACIÓ

L'Antic ha programat, en col·laboració amb d'altres entitats, durant el 2011 **projeccions audiovisuals, propostes poètiques, música i performance, i d'altres propostes multidisciplinars.**

PROJECCIONS AUDIOVISUALS:

Col·laboració amb **Habitual Video Team**

Des del 2010 a l'Antic Teatre, i com a extensió del Festival de vídeo d'autor **FLUX**, es presenta la secció **FLUX CLUB**; un club de vídeo de Barcelona que, amb una periodicitat quinzenal i amb la màxima flexibilitat, preten reflectir la vitalitat del vídeo de creació de la nostra ciutat. Es tracta de sessions obertes a tot el que està passant en el camp del vídeo a Barcelona.

La intenció és poder acollir tot tipus de sessions: projeccions, videoperformances i col·loquis que ofereixin al públic la possibilitat del contacte directe amb els videocreadors. Tant poden ser sessions monogràfiques d'autors reconeguts com sessions temàtiques, sessions col·lectives dedicades a autors emergents, a la presentació de treballs d'estudiants, o centrades en la videopoesia o la videodansa.

FLUX CLUB
EL NOU CLUB DE VÍDEO DE BARCELONA

Per a més informació:

<http://www.fluxfestival.org/fluxclub/index/2011>

Col·laboració amb l' Associació **Ojo Cónico**

Amb l'Associació **Ojo Cónico** es va iniciar una col·laboració a finals del 2010 per a la projecció de documentals relacionats amb l'arquitectura i l'urbanisme, una mostra que porta per títol **URBANOSCOPIO**.

Ojo cónico és una organització dedicada a fomentar el debat arquitectònic, urbanístic, i paisatgístic a través del mitjà audiovisual. Es dedica a buscar globalment documentals relacionats amb aquests tres temes, i la infinitat d'àmbits relacionats, amb la intenció de projectar-los localment. Al mateix temps, els documentals van configurant un arxiu de material relacionat amb aquests fenòmens que es convertirà en una hemeroteca audiovisual on van quedant emmagatzemats els processos de canvi.

Donat que la línia de programació d'Antic Teatre abasta temes socials i de pensament contemporani, ens va semblar interessant poder acollir el projecte de l'**Associació Ojo Cónico**.

Taula Resum Sessions URBANOSCOPIO a l'Antic Teatre

Sessió	Títol	Data
Sessió III	Lugar y sociedad. Julián Franco, Pablo Fabrian y Jaime Matamoros.	14/03
Sessió IV	BOGOTÁ CHANGE /// Andreas Mol Dalsgaard	10/05
Sessió V	CAIRO GARBAGE /// Mikala Krogh	7/06
Sessió VI	#acampadaBCN	4/07

Resultats:

**4 sessions
220 espectadors
70% d'ocupació**

Col·laboració amb l'Assemblea de la FCAB

L'Antic Teatre ha col·laborat amb L'Assamblea del FCAB per al **Festival de Cine Anarquista de Barcelona**. Es tracta d'un festival organitzat per directors independents, documentalistes, artistes i activistes que confluïxen en un espai propi. Enguany el Festival tractarà de convertir-se en un fòrum per a compartir experiències i promoure uns mitjans de comunicació i expressió compromesos, creatius i artístics

El festival tenia 3 dies de durada: 31/03, 01/04 i 02/04. Els dos primers dies es va desenvolupar a l'Antic Teatre i el tercer dia a l'Ateneu Libertari de Barcelona.

El programa del Festival va ser el següent:

PROGRAMACIÓ DIJOUS, 31 DE MARÇ
16:00. Alomà. Una utopia, una esperança. (amb presentació)
17:40. La parabólica.
17:55 Roquetes, memòries que fan barri. (amb presentació)
18:30 Cortar y Fugar.
18:35 Diciembre. Cualquier mes es bueno para soñar. (amb presentació)
19:30 Justice Man.
19:40 Memòria Subversiva. (amb presentació)
21:50 Ni dios, ni patrón, ni marido. (amb presentació)

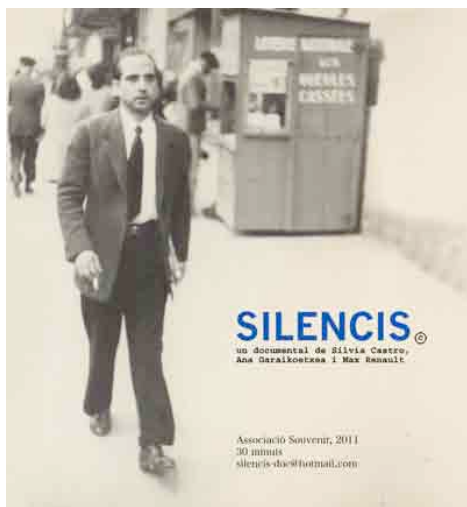
PROGRAMACIÓ DIVENDRES, 1 D'ABRIL
15:30 Barri Boom, Barri Viu. Derribando el olvido.
16:15 Pèsols.
16:20 BCN -29S 2010 – Encenent la ràbia. (amb presentació)
17:00 Turismo
17:05 Squat Wars.
17:40 Hackmeeting Zaragoza 2010.
17:55 Últimos Días. (amb presentació)
18:20 Celuloide Colectivo. (amb presentació)
20:15 December Seeds.
20:50 Sexperiencias. (amb presentació)
23:00 Cloenda poètica amb Lucifer i Satanás.

El resultat va ser:

**18 propostes
2 sessions en 2 dies
170 espectadors
100% ocupació**

Per a més informació:
<http://fcab.tk/>

Col·laboració amb l'Associació Souvenir

Per a la projecció del documental *Silencis*, amb motiu del 80è aniversari de la República.

Col·laboració amb el Consulat de Veneçuela

L'Antic Teatre va col·laborar amb el consolat de Veneçuela per la celebració del **Cicle de cinema documental de Veneçuela**. Durant aquest cicle, es van projectar tres pel·lícules documentals relacionades amb el país.

Sessió	Títol	Data
1º	Che, un hombre nuevo	10/10
2ª	Venezuela Petroleum Company	15/11
3ª	Comunas en construcción	22/11

El resultat va ser:

**3 propostes
3 sessions
98 espectadors**

PROPOSTES MULTIDISCIPLINARS:

Col·laboració amb Stripart – Mostra d'art jove d'Horta – Guinardó

L'Antic Teatre va iniciar al 2010 la col·laboració amb la mostra Stripart (una mostra de joves artistes adreçada a tothom qui experimenta amb allò que cíclicament se'n diuen "els nous llenguatges artístics), en la visualització de totes les propostes escèniques, i la possibilitat que algunes fossin seleccionades per l'Antic Teatre per a la seva programació al 2011.

Els fruits d'aquesta col·laboració es troben aquest any, amb la programació d'alguns dels espectacles, triats des de la direcció artística de l'Antic Teatre.

Resultats:

**6 propostes
12 funcions
54 espectadors**

Títol	Artistes	Data	Gènere
"AUT... (plomes al pit)"	Jordi Soler Company/ psicoproject en moviment	3 i 5/02	Teatre físic i performance .
"Pintura i Moviment en Re menor"	Col·lectiu Puente	3 i 5/02	Teatre físic i performance .
"A Glops"	Helena Pellisé & Pablo Selnik	3 i 5/02	Teatre físic i performance .
"Distancias"	Col·lectiu "Por amor al arruinARTE"	4 i 6/02	Teatre físic i performance .
"Contrastes et géodésie"	Co.Deria+Re ctificadora (Trinidad García Espinosa)	4 i 6/02	Teatre físic i performance .
"MA' (buit)"	Leo Bert & Leo Bettinelli	4 i 6/02	Teatre físic i performance .

Per a més informació
<http://www.stripart.cat/veure/?cat=3>

Col·laboració amb LIMINAL GR

Liminal GR és un projecte de difusió creativa produït per Trànsit Projectes i l'Antic Teatre.

Liminal proposa un espai d'interacció entre el presencial i el virtual per crear i difondre produccions culturals. Les regles del joc són: els comisaris proposen eixos de reflexió/acció sobre mites i automatismes de la cultura contemporània. A partir d'aquí les xarxes socials comencen a funcionar i apareixen idees, propostes i enllaços.

S'han realitzat durant el 2011 diferents sessions de reflexió entorn a diversos temes: cuina escombreries, en contra de l'esport, burlesque i genealogia del pirata. De cada sessió de reflexió va sorgir una acció - performance entre els participants que la van presentar dos mesos després de la reflexió.

Títol	N. Artistes	Data
Reflexió cuina escombreries	1	26/07
Acció Cuina Escombraria	1	19/09
Reflexió En contra de l'esport	1	29/09
Reflexió Pirata	1	3/11
Acció en contra de l'esport	1	21/11
Acció Burlesque	7	13/12

Resultats:

**5 dies de sessions
8 funcions en 3 dies
221 participants / públic
assistent**

Per a més informació

<http://liminalgr.org/category/programacion-2011/cocina-basura/>

Nota: Aquesta proposta estaria a mig camí de les activitats de "FORMACIÓ, ENTRENAMENTS / FÒRUMS" (punt 5), doncs té una part de reflexió i debat i un altre d'exhibició.

MÚSICA – PERFORMANCE

Inicialment estaven previstes dues col·laboracions: amb **Universidub / CARAVELLE PRODUCCIONS**, i amb el col·lectiu **l'Olla Express**. Al final aquestes dues col·laboracions no es van produir però van sorgir dues de noves: amb el **Festival Primavera Sound** i amb el **Festival LOOP**.

Col·laboració amb el Festival Primavera Sound (inicialment no previst)

Dintre de la programació del festival es va produir el “San Miguel Primavera Sound als Bars”, un nou complement per al Primavera a la Ciutat. Un total de 14 bandes nacionals van presentar el seu repertori en bars i restaurants (alguns ubicats en espais particulars, com l'Antic) del centre de Barcelona. L'accès a aquests concerts era totalment gratuït.

El dia 19 de maig van tenir lloc dos concerts en una mateixa sessió amb una assistència de públic que va superar el 90% de l'ocupació de la sala.

Per a més informació:

<http://www.hipersonica.com/festivales/el-primavera-sound-2011-anuncia-los-primeros-artistas-confirmados-del-festival#ultimos>http://www.anticteatre.com/arxius/Programacio_anual_2011/2011_mayo_index.html

Col·laboració amb el Festival Loop (inicialment no previst)

El Festival LOOP és un festival organitzat per SCREEN FROM BARCELONA, una plataforma dedicada a la imatge en moviment en l'art contemporani.

A través de col·laboracions amb els principals actors internacionals, genera projectes que es materialitzen en diferents formats i ubicacions, com el SCREEN Festival i la Fira LOOP.

El 20 de maig es van presentar dues peces del Festival LOOP a l'Antic Teatre:

- **Untitled, de Cally Spooner**. Una performance amb vídeo realitzada per 4 estudiants de l'Institut del Teatre.
Vídeo d' **Untitled**: <http://www.loop-barcelona.com/ca/fitxa.php?id=230>
- **Anti-Antigone End Time de Tai Shani**. Una performance escrita i dirigida per Tai Shani amb actors de màster del Institut del Teatre
Vídeo d' **Anti-Antigone End Time**: <http://www.loop-barcelona.com/ca/fitxa.php?id=226>

I una peça de la secció OFF del Festival LOOP.

Si tiras una hormiga desde un octavo, ¿qué le pasa? de la companyia **Bailarinas**

Parabólicas. Un espectacle de dansa i vídeos del que se'n van representar dues actuacions a l'Antic els dies 21 i 22 de maig.

Durant aquests tres dies l'assistència de públic va estar per sota del 50% però no obstant

això valorem molt positivament aquesta col·laboració perquè els continguts i la programació d'aquest festival està en línia amb el que es programa a l'Antic Teatre. A més, es tracta d'un festival extens i divers amb una rellevància dins el panorama de festivals de la ciutat de Barcelona força notable.

Per a més informació d'aquestes actuacions en col·laboració amb el festival LOOP:
http://www.anticteatre.com/arxius/Programacio_anual_2011/2011_mayo_index.html

PROPOSTES POÈTIQUES- LITERATURA

En un principi estaven previstes 2 col·laboracions amb **propost.org** - **projectes poètics sense títol** i amb **Usted es un colectivo**, i una amb els autors **l'Enric Casasses, Josep Pedrals i Blanca Llum Vidal**.

Al final només es va produir la tercera col·laboració, a la qual se'n van sumar dues més: amb el **Festival Barcelona Poesia** i amb l'autor **Miguel Noguera**.

- El 28 de febrer va tenir lloc la lectura de poemes titulada **Àngel Guimerà – el Lleó** per part de **l'Enric Casasses, Josep Pedrals i Blanca Llum Vidal**.
<http://www.tea-tron.com/anticteatre/blog/2011/02/24/enric-casasses-josep-pedrals-i-blanca-llum-vidal-angel-guimera-el-lleo-presentacio-de-l'obra-completa/>

- El 26 d'abril **Mariona Segarra** va presentar el seu treball **Llum a la veu** en el marc del programa del **Festival Barcelona Poesia**.
(inialment no previst)

Festival Barcelona Poesia:

<http://www.bcn.cat/cultura/barcelonapoesia/2011/programa/programa.html>

Mariona Segarra:

http://www.marionasagarra.com/catala/concerts_banner.htm

- El 9 de març **Miguel Noguera** va presentar **el seu llibre Ultraviolencia**.
(inialment no previst)
<http://www.tea-tron.com/anticteatre/blog/2011/03/04/903-a-las-1900-miguel-noguera-presentacion-de-ultraviolencia-booktrailer/>

Donada la multidisciplinarietat de la línia de programació de l'Antic Teatre, abraçar el camp de la literatura i de la poesia ens sembla molt important, encara que les propostes acollides no siguin nombroses.

2.2.5. PRESENTACIÓ DE PECES NO ACABADES

Per a l'Antic Teatre és del tot important poder donar espais als artistes per a l'exhibició de PECES NO ACABADES que poden ser exposades en forma de laboratori.

Com a exemple d'aquestes peces hi ha el projecte **d'Esther Freixa Medea (a la carta)**. Es tracta d'una recerca que neix de l'encontre i el diàleg que s'obre entre l'Esther Freixa i el Toni Cots; un procés de col·laboració entorn a diverses qüestions: Com el cos pot obrir espais de comunicació i diàleg?; Quina funció té l'art com a lloc compartit?; Com qüestionar l'espai públic a través de la intimitat que desvetlla l'espai privat?; Què ens desvetlla el mite?, etc.

Després de presentar el projecte en espais íntims, **Medea (a la carta)** va arribar a l'Antic teatre al 2010 on va presentar el seu procés durant 8 dies, en 8 setmanes.

La presentació consisteix en dues peces (que es mostren en dies alternatius) seguides d'un diàleg amb el públic, per generar un espai d'intimitat que permeti obrir noves mirades sobre el fet escènic i establir

una relació amb el públic diferent.

En les seves sessions assisteixen unes 20 persones que no estan assegudes a les grades, a la italiana, sinó estan assegudes a mateix l'escenari.

Durant els mesos de gener i febrer de 2011, l'Esther Freixa va poder mostrar de nou el seu procés.

Aquesta mema de presentacions seguides d'un diàleg contribueixen a apropar al públic el fet escènic alhora que l'artista pot anar veient les opinions i les reflexions dels espectadors, unes opinions que poden anar enriquint sens dubte el seu procés de creació.

Professionals del sector, públic en general i la crítica s'han sentit encoriosits per aquest projecte.

Per trobar informació a la premsa: <http://medealacarta.wordpress.com/premsa/>

Per a més informació sobre el projecte: <http://medealacarta.wordpress.com/projecte/>

2.2.6. ASSAIGS OBERTS

Com ja s'ha esmentat abans, per l'Antic Teatre és molt important poder oferir a l'artista ASSAIGS OBERTS; una manera de mostrar el punt on es troba el seu treball després d'un procés d'investigació i creació desenvolupat en residència artística.

Cal dir que aquests assaigs mai representen una obligació per a les companyies i els artistes residents.

Als assaigs oberts el que és important és que l'artista pugui veure quina és la reacció de l'espectador i com percep el seu treball. És una primera presa de contacte amb el públic, que els pot ajudar a continuar el seu procés i a fer-lo créixer

Un dels projectes que va ser presentat en assaig obert és **Unforgiable d'Isabel Ollé i Hajime Fugita**.

Isabel Ollé, formada al SNDO (School for new dance development) d'Amsterdam, és una ballarina que va arribar a l'Antic Teatre al 2010 presentant el seu projecte **Solo para dos**, un projecte que va ser en residència artística a l'AdriAntic.

És una artista que treballa molt especialment en el camp de l'experimentació, la investigació i la improvisació en el moviment, i que sempre s'ha vinculat amb projectes socials. A través de l'Associació Trans (<http://www.associacioartisticatrans.blogspot.com/>) va treballar en un projecte amb infants que va ser finalista als premis DANSACAT de l'any 2010.

El 5 de març, després d'una residència artística d'investigació i creació a l'AdriAntic va fer un assaig obert a l'Antic Teatre (<http://vimeo.com/24682967>).

2.2.7. EXPOSICIONS

L'Antic Teatre dintre del seu projecte de programació multidisciplinar està obert a propostes d'exposicions dintre de les possibilitats de la seva infraestructura. Aquest any 2011 però no ha pogut acollir cap proposta d'aquest tipus.

2.3. PROMOCIÓ I DIFUSIÓ

En aquest apartat es descriu el Pla de Comunicació, el Pla de gestió de públics i el Pla d'Internacionalització, tres projectes destinats a treballar la promoció i la difusió de les activitats de l'Antic Teatre.

2.2.1 PLA DE COMUNICACIÓ

El Pla de comunicació és de màxima prioritat per al desenvolupament de l'activitat de l'Antic Teatre. És dona gran importància al compliment de les estratègies destinades a donar més visibilitat als 2 espais, als creadors i a les seves activitats. Com en anys anteriors, durant el 2011 s'han revisat i ampliat els canals de comunicació.

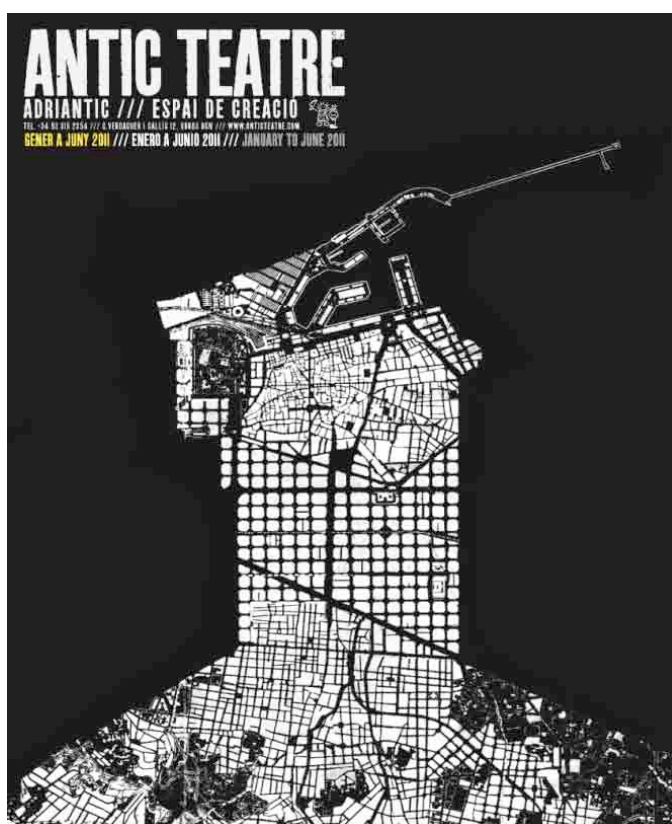
Així doncs, es comentaran breument els canals de comunicació emprats i s'esmentaran les millores introduïdes (marcades en color taronja).

- La Revista de l'Antic Teatre

La revista de l'Antic Teatre és una publicació semestral amb una tirada de 20.000 exemplars i una distribució que en el seu segon any ha passat dels 150 als 250 punts d'interès cultural de la ciutat de Barcelona.

Es tracta de la inversió econòmica més important en comunicació, doncs representa més de 21.000 euros del pressupost anual total (disseny, impressió i distribució). No obstant, la inversió paga la pena perquè dona molta visibilitat a la programació de l'Antic Teatre.

És un document on el lector pot conèixer tant el contingut de cada espectacle com el que volen transmetre els seus creadors. A més, és un document que també es pot consultar i descarregar des del web de l'Antic Teatre

Per llegir o descarregar:

<http://www.anticteatre.com/magazines/index%20revista%20antic.html>

- ADETCA

L'Antic Teatre és soci de l'Associació **ADETCA** (Associació d'Empreses de Teatre de Catalunya) des del 2010. Gràcies a això ha pogut establir diferents acords amb empreses com el **Tel · Entrada – Catalunya** Caixa i el **TR3SC**. Aquests acords, representen els canals de reserva i venda anticipada però també una ampliació dels canals de difusió i promoció.

Per ser soci d'ADETCA, a més, la programació setmanal apareix a la cartellera diària de **La Vanguardia**, **El País**, **El Periódico** i el diari **ARA**; i la programació mensual té presència a la revista **Time OUT**, i a encartables d' El Periódico i del diari ARA. **L'aparició en el diari ARA és la novetat del 2011.**

- DANSALONA 2011

Es dedica un espai en l'apartat de comunicació al Dansalona pel que representa en la difusió de la programació de l'Antic. La campanya de comunicació que es fa és municipal i la idea és força interessant doncs no es tracta de crear un nou festival o mostra sinó de sumar les programacions existents a la ciutat entre les festes de Gràcia (15/08) i les festes de la Mercè (24/09).

Dansalona va néixer l'any 2010 com a resposta a una clara necessitat de promoure la disciplina de la dansa a la ciutat de Barcelona. Amb aquesta premissa, el teatre públic i el privat, amb el suport de la Generalitat de Catalunya, l'Ajuntament de Barcelona i el Consell Nacional de la Cultura i de les Arts (CoNCA), van unir les seves forces per donar forma a una programació estructurada de dansa en què participen nombroses entitats i teatres tant de l'àmbit públic com del privat.

La novetat de l'edició 2011 ha estat incorporar al programa "**Espais en dansa**", quatre rutes organitzades per barris on els espectadors podien participar de forma gratuïta d'activitats prèvies a les actuacions en cada espai (<http://www.bcn.cat/cultura/dansalona/2011/ca/programa16.html>)

Les dues propostes de l'Antic Teatre que van aparèixer en l'edició 2011 del DANSALONA van ser:

¿Y por qué John Cage? de Guillem Mont de Palol i Jorge Dutor
Todos los grandes tienen problemas de piel de Txalo Toloza Fernández.

En l'apartat 2.1.6 "Produccions de l'Antic Teatre en gira" i en l'apartat 2.4 de "Distribució" es pot trobar més informació sobre aquestes propostes i els seus creadors.

Per a més informació:

<http://www.bcn.cat/cultura/dansalona/2011/ca/programa11.html>

- Web Antic Teatre

El web de l'Antic és una espècie de newsletter en què es penja la programació mensual de l'activitat. Conté també informació sobre AdriAntic, la fitxa tècnica de la sala, recursos per als creadors, informació sobre els festivals de l'Antic Teatre, enllaços a tot un històric de la programació, al canal "Vimeo", i a les edicions de la revista.

Respecte al 2010 **els canvis introduïts** són els següents:

- **Enllaços a les xarxes socials de l'Antic (Facebook i Twitter)**
- **Informacions sobre els descomptes dels espectacles**
- **La memòria d'activitats del 2010.**
- **La informació de la programació publicada en 4 idiomes: català, castellerà, anglès i francès.**

- Newsletter

Setmanalment s'envia la programació de l'Antic a un llistat de mailing autoritzat que arriba a les 20.000 persones.

A partir d'aquest any, aquest **Newsletter també es pot consultar en francès**.

L'Antic és un espai amb projecció internacional, amb un projecte com el cav_a, amb presència a les xarxes IETM i TEH, cosa que fa necessari tenir la informació en diferents llengües.

- Xarxes socials – la figura del *Community manager*

Des del mes d'octubre l'Antic Teatre compta amb la feina d'un *community manager* de l'Associació Enxarxat. Aquesta persona s'ha encarregat de difondre 20 continguts mensuals de la programació a les xarxes socials Facebook i Twitter. Ha treballat en la dinamització i fidelització dels seguidors, i en definitiva, ha contribuït a aquests efecte multiplicador que tenen les xarxes socials com a difusors de continguts.

- Publicitat

- Banners al web de Teatron
- Incursions publicitàries a la revista MASALA i a la revista BCNMes

- Presència als mitjans

Amb un mes d'antelació s'envia la programació a la premsa, a les ràdios i a les televisions de la nostra base de dades de mitjans de comunicació.

A tots els mitjans hi ha una aparició puntual de la programació, es pot veure el recull de premsa en l'annex corresponent. Ara bé com a aparicions continuades i periòdiques trobem les següents:

Premsa

A la revista Butxaca, en la seva edició impresa i en la seva edició digital.

A la cartellera setmanal dels diaris El Periódico, la Vanguardia, el País i ARA.

Al Time OUT cada quinze dies

Presència mensual a la publicació l'Agenda Més Casc Antic, on apareix la programació de l'Antic conjuntament amb la de la resta d'equipament culturals formen part del Pla Comunitari del Casc Antic

Ràdios

Des del mes de juliol hi ha **una presència setmanal al programes d'iCAt FM "Continuarà" "5 minuts més"**, dos programes culturals que promocionen els espectacles de l'Antic i donen 3 invitacions dobles als seus oients.

- Material promocional

Cartells

Segueixen el mateix disseny que la revista, el newsletter i la web. Cada any se'n renova l'estil dintre d'una mateixa línia.

Els cartells es penjen en diferents espais de l'Antic. Els artistes se'n queden alguns exemplars i en alguns casos, decideixen contractar els serveis del nostre dissenyador per a d'altres treballs.

Vídeos dels espectacles

L'Antic Teatre grava a espectacle de cada artista o companyia que es programa. Aquest material promocional passa a l'arxiu de l'Antic, i es pot consultar online a través d'un enllaç del web al canal Vimeo.

Fotografies dels espectacles

Com en el cas del vídeo, es fotografien tots els espectacles programats a no ser que les companyies manifestin un desig contrari.

Tot aquest material forma part de l'arxiu documental de l'Antic Teatre i al mateix temps es lliura a l'artista que pot fer-lo servir per a la promoció i a la distribució de les seves creacions.

-Pla de comunicació específic per al **projecte cav_a** que inclou:

- **Roda de premsa** duta a terme per A PORTADA en col·laboració amb el gabinet de premsa de l'Institut Ramon Llull.
- **Presència als webs institucionals** de l'Institut Ramon Llull, el Catalan Arts (ICIC), l'IETM i TEH a partir del projecte cav_a (veure detall en l'annex corresponent).
- **Mailing als principals representants de les institucions culturals** que donen suport a l'Antic.
- **Mailing al sector**

Per a més detalls sobre el pla de comunicació del projecte cav_a consulteu l'annex corresponent.

- Pla de comunicació específic adreçat a les escoles. Des del mes d'octubre una estudiant en pràctiques del màster en gestió cultural de la Universitat de Barcelona està duent a terme un Pla de Gestió de Públics (PGP). Aquest pla es comenta breument en el següent punt i es troba complert en l'apartat dels annexos.

El PGP entre les seves mesures contempla els acords amb les escoles i centres de formació d'arts escèniques de la ciutat. Aquests acords van destinats a augmentar l'afluència de públic, en aquest cas, professional. Els centres reben periòdicament i de forma personalitzada la programació de l'Antic Teatre. Aquesta programació es posa en coneixement dels estudiants dels centres i poden assistir als espectacles per un descompte que va entre els dos i els cinc euros, en funció de si es tracta d'un estudiant o de si el centre ha pogut gestionar l'assistència d'un grup igual o superior a 10 persones.

Des del mes d'octubre s'han establert tres nous convenis de col·laboració, amb els centres Espais Tragant Dansa, Àrea Dansa i l'Escola el Timbal. A més, s'estan

preparant nous convenis que es posaran en marxa durant el primer semestre de l'any, com són els convenis amb el Col·legi del Teatre i amb la Central del Circ.

Amb aquestes accions s'aconsegueix un doble objectiu: generar més públic i comunicar i difondre més i millor la programació de l'Antic Teatre.

Documentació Antic Teatre

Es vol posar en valor el fet que tot el material que es genera a partir de les activitats programades, és un material que les companyies fan servir per a la promoció i distribució dels seus treballs, però que també l'Antic Teatre va recopilant, documentant i posant a disposició de tothom a través de la seva plana web.

Existeix un arxiu de tots els cartells dissenyats i de totes les fotografies dels espectacles, de moment només a disposició de l'equip de l'Antic i dels artistes que els sol·licitin.

Tot el que fa referència al material audiovisual (els vídeos dels espectacles), a les revistes, i als continguts de la programació, es poden visualitzar online en el primer cas, i es poden llegir i descarregar en el segon i en el tercer cas.

Menció i a part mereix la recopilació documental de la memòria històrica de l'espai que ocupa avui dia l'Antic Teatre, una memòria que fa referència a l'Associació **Círculo Barcelonés de San José**, que gestionava l'espai fins als anys 60-70 del segle XX i que programava tot tipus d'activitats culturals, especialment teatre.

Tan aquesta memòria històrica com les fotografies dels espectacles està previst que es penguin al nostre web.

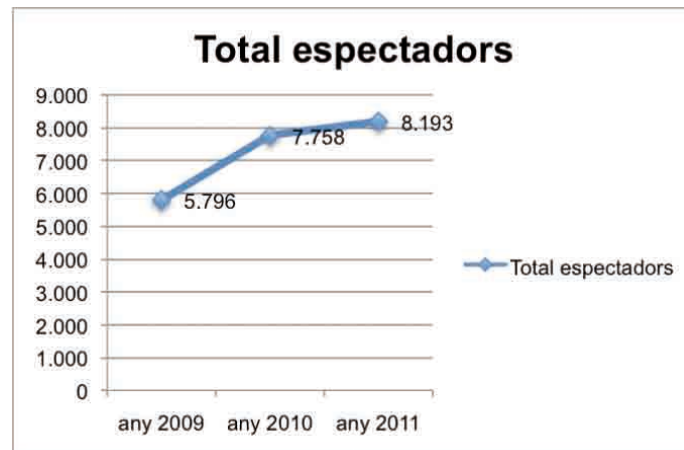
2.3.2 PLA DE GESTIÓ DE PÚBLICS

2.3.2.1. Dades d'assistència de públic 2011

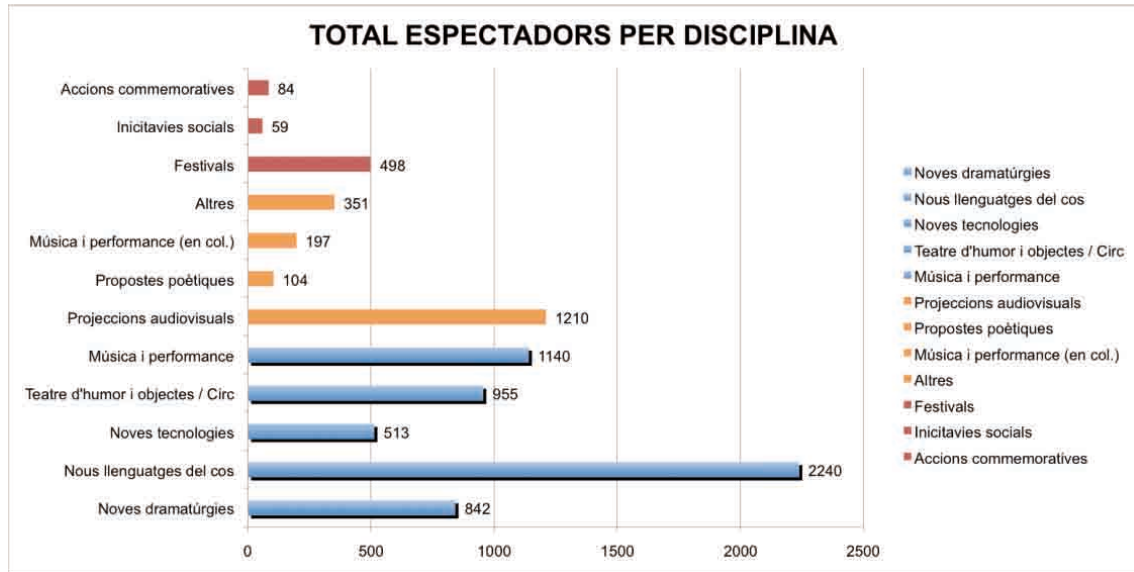
Nombre total d'espectadors

El nombre total d'espectadors al 2011 ha estat de **8.193**.

Pel que fa a l'evolució, si es comparen les xifres de públic del 2011 amb les dels dos anys anteriors, l'increment del nombre d'espectadors és considerable. Dels 5.796 espectadors del 2009, s'ha passat als 7.758 del 2010, i als 8.193 al 2011. Això significa que en dos anys, hi ha hagut un increment del 29,26% en nombre d'espectadors.

Quant a la disciplina, el nombre major d'espectadors és pels espectacles de *Nous llenguatges del cos*, amb 2240 persones (més d'una quarta part del total d'espectadors). També tenen bastant representativitat els espectadors de les *Projeccions Audiovisuales* programades en col·laboració (1210), i els espectadors dels espectacles de *Música i performance*, programats directament per l'Antic Teatre (1140).

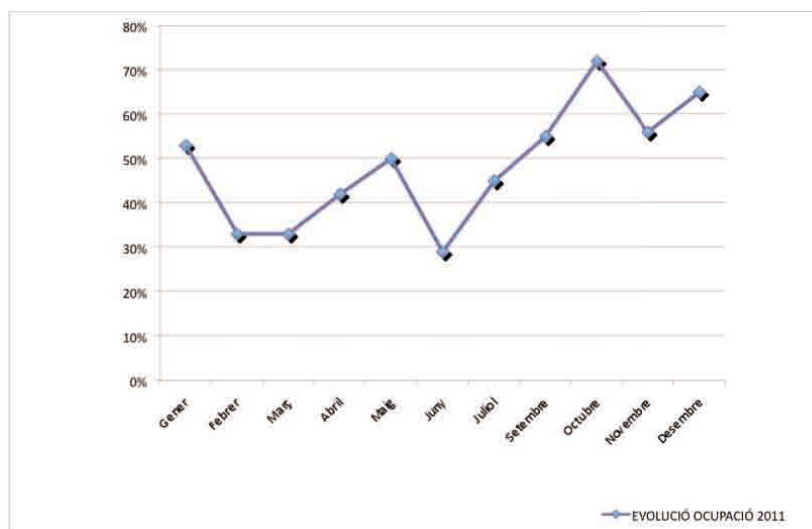

Ocupació

L'ocupació mitjana del conjunt de la programació al 2011 va ser del **53,78%**. Respecte al 2010, la mitjana d'ocupació ha pujat considerablement, ja que es trobava en el 48%.

L'evolució anual de l'ocupació és en general força variable, tot i que es pot dir que durant l'any ha tingut uns índexs d'ocupació creixents. Els mesos amb més bona ocupació són els del darrer trimestre: destaca sobretot el mes d'octubre, amb un 72% d'ocupació. Els mesos amb menys ocupació durant l'any 2011 van ser Febrer, Març i Juny (29%-33%).

EVOLUCIÓ ANUAL OCUPACIÓ 2011

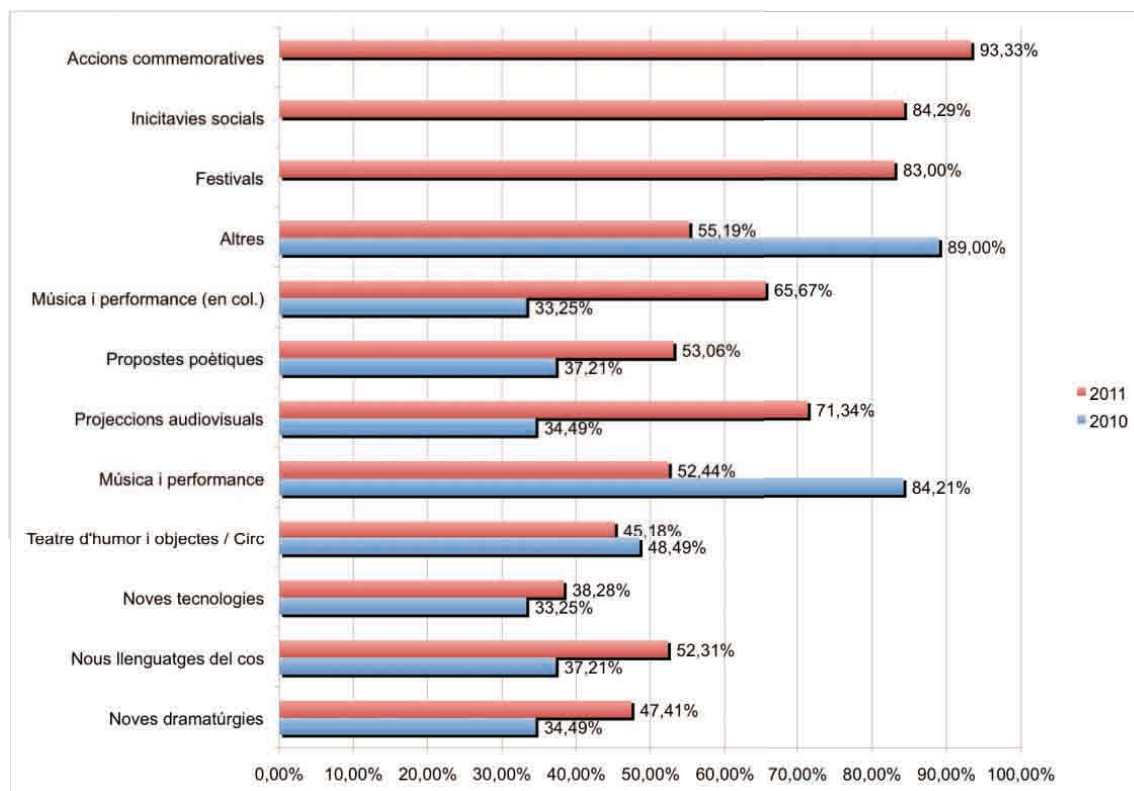

Respecte la disciplina, cal dir que, deixant de banda les activitats públiques de difusió, l'índex més alt d'ocupació per aquest 2011 el trobem en la programació en col·laboració relacionada amb la *Música i performance* (66,67%), i les *Projeccions audiovisuals* (71,34%). Les propostes que tenen una ocupació més baixa són les de *Noves tecnologies*, de la programació de l'Antic Teatre, amb un 38,29% de l'ocupació; i les de *Noves dramatúrgies*, amb un 47,41%.

És important tenir en compte l'important creixement en referència a l'ocupació de l'any 2010. Tant els espectacles de *Noves dramatúrgies*, com els de *Nous llenguatges del cos* han crescut considerablement pel que fa als seus índexs d'ocupació. Els espectacles de *Noves dramatúrgies* han passat del 34,49% d'ocupació a l'any 2010, al 47,41% a l'any 2011. Els de *Nous llenguatges del cos*, del 37,21% al 52,31%.

Per altra banda, han disminuït de forma considerable els espectacles relacionats amb la *Música i performance* inclosos dins la programació de l'Antic Teatre (del 84,21% de l'ocupació al 2010, ha passat al 52,44% en el 2011).

OCUPACIÓ PER DISCIPLINA: 2010 i 2011

2.3.2.2. Descripció del Pla

Tot i que en termes generals el 2011 ha estat un any amb molta activitat i amb un increment de públic considerable respecte els anys anteriors, l'Antic Teatre veu la necessitat de millorar certs dèficits d'ocupació per a determinats espectacles i disciplines. És per això que ja durant el quart semestre del 2011, s'ha començat a dissenyar el *Pla de Gestió de Públics de l'Antic Teatre*, del qual ja s'han posat en marxa algunes de les seves estratègies.

Un *Pla de Gestió de Públics* (PGP) consisteix en dissenyar una planificació de treball que permeti assolir els objectius establerts en relació als públics per un projecte en un període de temps determinat.

Per a realitzar el PGP de l'Antic Teatre, s'ha fet prèviament una anàlisi de la situació actual dels seus públics, a partir de les dades d'assistència dels darrers anys i altres fonts d'informació, com els resultats d'uns qüestionaris de valoració omplerts pels mateixos assistents.

El pla ha partit d'una segmentació de públics, que ha permès dissenyar estratègies per aconseguir una millor eficiència.

La segmentació de públics que es proposa es basa en la definició d'un **públic actual** (definit a partir de l'anàlisi previ) i un **públic potencial** (que s'ha definit mitjançant la missió estratègica del propi espai, en relació a la seva comunitat més pròxima, i en relació a les característiques del públic generalista que assisteix a d'altre tipus d'espais).

A continuació s'especifiquen els diferents segments de públic, amb la definició del seu estat segons si es tracta de públic actual que cal fidelitzar, públic potencial que cal captar o públic potencial que cal formar per captar a llarg termini.

SEGMENTS DE PÚBLIC I ESTAT

SEGMENT / ESTAT	<i>Actual (per fidelitzar)</i>	<i>Potencial (per captar)</i>	<i>Potencial (per formar)</i>
Socis			
Professionals		(*professionals en formació)	
Teatres			
Experimentals		(*turistes culturals)	
Veïns			
Bar			
En formació			
Perquè no			

Menor quantitat de públic prevista

Major quantitat de públic prevista

A continuació es descriuen les característiques essencials de cada segment:

Socis Antic

Correspon al públic més fidelitzat de l'Antic Teatre, ja que disposa d'un carnet anual, pel que ha abonat una quota, gràcies al qual pot gaudir d'una sèrie d'avantatges.

Professionals

Artistes que es dediquen professionalment a l'àmbit escènic, i també d'altres professionals del sector. Corresponen a gran part del públic actual de l'Antic Teatre. Formen part també d'aquest segment els *professionals en formació*, que són els futurs professionals que actualment s'estan formant.

Teatres

És el públic habitual d'arts escèniques, però tan pot anar a veure un espectacle a grans teatres com a sales alternatius.

Experimentals

Són persones motivades per l'art més innovador i la creació contemporània enfocada a la investigació. Formen part d'aquest segment també el turistes culturals interessats en conèixer les manifestacions artístiques d'avantguarda de la ciutat.

Veïns

Són els veïns més pròxims a l'espai de l'Antic Teatre. Alguns d'aquests sí que visiten el bar, altres no han visitat mai l'espai. Però molt pocs són públic dels espectacles de la sala.

Bar

Són els clients del bar. Alguns estan molt fidelitzats al bar i a la terrassa de l'espai, però molt pocs visiten la sala.

En formació

Són els destinataris d'estratègies de formació i sensibilització en el llenguatge escènic contemporani. Estarà format principalment per públic escolar i també per públic infantil o familiar.

Per què no

Corresponen a la resta de públics, els que estan fora dels segments detectats, ja que l'objectiu de l'espai és fer arribar la creació escènica contemporània a tothom. Es treballarà amb col·lectius socials específics, però també es faran campanyes generalistes per arribar a tot tipus de públic.

Per tal de poder avaluar els resultats de les estratègies desenvolupades, és important poder tenir un control constant del públic que ve a la sala. Es preveuen els següents **mecanismes d'informació del públic assistent**:

- Control estàndard de públic. Consistirà en el registre de l'aplicació de descomptes i preguntes directes als usuaris durant les reserves per telèfon i la taquilla.
- Control per campanyes específiques. Mecanismes específics d'avaluació per a valorar el resultat i impacte de les estratègies.
- Sistemes d'informació anuals. Un cop l'any, s'iniciarà un procés d'obtenció d'informació qualitativa, mitjançant qüestionaris que es passaran als assistents als espectacles.

Respecte els objectius del pla, es distingeixen els següents:

- 1) Fidelitzar i consolidar el **públic actual**, format pels socis, professionals, els teatres i els experimentals. Caldrà també captar nous socis per l'Antic Teatre.
- 2) Captar el **públic potencial**, format pels professionals en formació, el públic teatre, l'experimental, els veïns i el públic del bar.
- 3) Contribuir en la **formació de públics** en relació a la creació escènica contemporània. Afectarà als segment del públic *en formació*, i al segment *perquè no*.

Per a aconseguir els diferents objectius de públic es preveuen 10 línies de treball. A continuació s'explica breument cada una d'aquestes estratègies.

1. Els nous socis de l'Antic Teatre

Consisteix en un projecte de millora dels avantatges que poden tenir els socis de l'Antic Teatre i l'optimització del procés de difusió de la possibilitat de fer-se soci. L'objectiu principal d'aquesta estratègia és crear una comunitat real, actual, implicada i fidelitzada al voltant de l'activitat artística que es realitza a la sala de l'Antic Teatre.

2. Fidelització i implicació del públic professional

Aquesta línia de treball està dirigida a enfortir el vincle amb el públic més assidu a l'Antic Teatre, el públic professional, tot ampliant la seva experiència i millorant el preu i els canals de comunicació.

3. L'Antic Teatre com a complement en la formació d'aspectes creatius escènics

Aquesta estratègia es basa en aproximar la programació de la sala a les persones que s'estan formant en arts escèniques i dansa; ja que són un públic potencial molt important.

4. Captant el públic teatre

Consisteix en captar un major nombre de públic teatre, tot col·locant l'Antic Teatre en la seva llista de possibilitats quan ha d'eleger un espai per anar a veure una obra de teatre o de dansa.

5. Captant el públic experimental i als turistes culturals

Consisteix en captar un nombre major de públic experimental, tot situant l'Antic Teatre en la seva llista de possibilitats a l'hora de visitar un espai de creació artística contemporània. També consisteix en fidelitzar el públic experimental que ja és públic ocasional de la sala.

6. L'Antic Teatre, més enllà d'una sala de teatre

Es basa en reforçar el missatge de l'Antic Teatre com un centre que va més enllà de les funcions d'exhibició d'una sala de teatre convencional. L'objectiu d'aquesta estratègia és potenciar la singularitat del projecte, per tal d'aconseguir singularitzar també l'experiència del seu públic i utilitzar-ho per a la seva fidelització i captació.

7. Aproximació i vinculació a la comunitat territorial de l'Antic teatre

Consisteix en realitzar una aproximació a la comunitat territorial de l'Antic Teatre (barri de Sant Pere), mitjançant un treball artístic amb la comunitat a través de la recuperació de la memòria d'aquest espai i les seves arrels en el seu barri immediat.

8. Reconeixement i vinculació amb els clients del bar

Es basarà en tota una sèrie d'accions de reconeixement i visibilitat per tal que els clients del bar es vinculin amb l'activitat de la sala.

9. Formació de públics i creació d'interès pel llenguatge escènic contemporani

Consistirà en aproximar el llenguatge escènic contemporani a les persones que actualment s'estan formant i educant, sobretot en aspectes artístics i escènics. Es reforçaran els aspectes pedagògics. Es treballarà amb un públic escolar i un públic familiar.

10. L'Antic Teatre, un projecte que vol fer arribar la creació escènica contemporània a tothom

Ampliar i diversificar el públic de l'Antic Teatre; més enllà del seu públic més captiu, format pels mateixos artistes i professionals del sector, i també del públic potencial ja identificat. Dins d'aquesta estratègia s'inclou el treball que es realitzarà amb determinats col·lectius socials, com la gent gran, persones amb risc d'exclusió social, immigrants, etc.; que es realitzarà per determinades propostes artístiques.

Pel que fa al **calendari d'implementació** del pla, cal dir que algunes de les estratègies ja s'han començat a desenvolupar durant l'any 2011, com és el cas de l'estratègia 3, i la 7. La majoria de les línies de treball es desenvoluparan durant el 2012, amb una especial intensificació en els primers mesos de l'any.

A continuació es pot veure un cronograma en relació a la implantació del PGP 2011/2012 de l'Antic Teatre.

CALENDARI DEL PLA DE GESTIÓ DE PÚBLICS 2011/12 - ANTIC TEATRE															
ACCIÓ / ESTRATÈGIA	2011			2012											
	10	11	12	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
0. REDACCIÓ DEL PLA															
1. ELS NOUS SOCIS DE L'ANTIC TEATRE															
2. FIDELITZACIÓ I IMPLICACIÓ DEL PÚBLIC PROFESSIONAL															
3. L'ANTIC TEATRE COM A COMPLEMENT EN LA FORMACIÓ D'ASPECTES CREATIUS ESCÈNICS															
4. CAPTANT EL PÚBLIC TEATRE															
5. CAPTANT EL PÚBLIC EXPERIMENTAL I TURISTES CULTURALS															
6. L'ANTIC TEATRE, MÉS ENLLÀ D'UNA SALA DE TEATRE															
7. APROXIMACIÓ I VINCULACIÓ A LA COMUNITAT TERRITORIAL DE L'ANTIC TEATRE															
8. RECONeixEMENT I VINCULACIÓ AMB ELS CLIENTS DEL BAR															
9. FORMACIÓ DE PÚBLICS I CREACIÓ D'INTERÈS PEL LLenguATGE ESCÈNIC CONTEMPORANI															
10. L'ANTIC TEATRE, UN PROJECTE QUE VOL FER ARRIBAR LA CREACIÓ ESCÈNICA CONTEMPORÀNIA A TOTHOM															
QÜESTIONARIS DE VALORACIÓ PÚBLIC															
AVALUACIÓ ANUAL DEL PLA															

2.4. DISTRIBUCIÓ

2.4.1. SUPORT A L'ARTISTA: LA IMPORTÀNCIA DE L'ÚS DE LES NOVES TECNOLOGIES EN LA DISTRIBUCIÓ DELS ESPECTACLES

En aquest punt es comenten les eines tecnològiques, els enllaços i els vídeos al canal Vimeo, i les bases de dades (projecte INFORMANTIC), que serveixen de suport als creadors per a la distribució dels seus treballs. Per últim, s'explica el treball que ha desenvolupat per l'Antic Teatre en el camp del management.

2.4.2. SUPORT A L'ARTISTA: BASE DE DADES INFORMANTIC- LLIURE MANAGEMENT

Seguint l'objectiu principal de donar suport a la creació, i en concret a través de la creació i difusió de coneixement, i com impuls a la distribució, es va plantejar per aquest 2011 la realització d'una base de dades per als artistes escènics contemporanis: "INFORMANTIC. Lliure Management"

El projecte va néixer de la necessitat d'oferir recursos als creadors que treballen amb nous llenguatges, experimenten i innoven en el seu treball, als que volen promoure els seus espectacles i manquen de recursos per fer-ho. Aquests freqüentment tenen dificultat de trobar la informació necessària per a crear i promoure els seus espectacles, i això és degut a una deficiència i a una poca transparència en la informació existent per a aquesta finalitat, ja que molta d'aquesta no es comparteix.

Es tracta d'una base de dades, una eina simple i eficaç, on aquests artistes poden trobar recursos directament relacionats a les seves necessitats.

L'estructura que aquí es presenta ve a abraçar tots els camps d'interès que pensem poden tenir aquells creadors contemporanis que desitgin tirar endavant els seus projectes: 1. Finançament; 2. Distribució, Difusió i Residències; 3. Xarxes i organismes, i 4. Eines de suport.

De tots aquests punts, s'ha desenvolupat el de "Distribució, Difusió i Residències artístiques". Queda pendent però la seva implementació, una implementació que està prevista per a la primera meitat del 2012, un cop els continguts estiguin traduïts al francès. Ara es poden trobar en 3 idiomes: català, castellà i anglès.

INFORMANTIC, un cop llençat, s'anirà omplint d'informació i continguts a través de la participació. Es convidarà, començant pels contactes de creadors i espais de Barcelona, a la gent a participar-hi a través d'un formulari, on es recull la informació de les persones, espais, festivals, etc., que vulguin compartir la seva informació, i on també es pot contribuir a difondre, i millorar aquesta base de dades en construcció.

Per a més informació, actualment es pot consultar a : <http://www.anticteatre.com/TITUS>

2.4.3 PLA D'INTERNACIONALITZACIÓ – EL PROJECTE CAV_A I EL PROJECTE B2B

L'Antic Teatre programa un tipus de propostes basades en la experimentació, la investigació i els llenguatges actuals, propostes que troben serioses dificultats en ser programades en espais locals i nacionals (Catalunya i Espanya). Els seus creadors en molts casos han estat, i són, companyies forànies o companyies constituïdes per intèrprets catalans formats i/o residents a l'estranger, on les condicions són més favorables.

Davant d'un context així, no és d'estranyar que l'Antic Teatre pensés en la internacionalització de la creació catalana contemporània. Per això sempre ha estat present a les xarxes internacionals IETM (Internacional Network for Contemporary Performing Arts - <http://www.ietm.org/>) i TEH (Trans Europe Halls - <http://www.teh.net/>)¹, i ha desenvolupat projectes d'intercanvi internacional com el Festival B2B – Antic Goes Electric.

A més, conscient del valor universal de la cultura i de les arts escèniques, ha entès que per comunicar el que fa, treballant amb artistes estrangers i sent present a xarxes internacionals (IETM, TEH), fer servir l'anglès era tan una obligació com una necessitat. A la plana web, a la revista, als mails, la pluralitat d'idiomes sempre ha estat present. Recentment s'ha incorporat el francès donat que França és un dels nostres països objectius en el pla d'internacionalització.

Tot i no comptar amb una experiència prèvia en el disseny i implementació de projectes internacionals, va decidir començar a estructurar un pla d'internacionalització l'any passat. Aquest pla ve a recollir dos projectes, un ja executat i un altre en fases de desenvolupament que són respectivament el projecte cav_a i el projecte B2B.

Val a dir, que per l'Antic Teatre el concepte d'internacionalització està estretament relacionat amb els conceptes de cooperació i d'intercanvi. La internacionalització de la cultura catalana no passa tan sols per l'exhibició de les creacions d'aquí a fóra, és a dir, per una acció cultural unidireccional, sinó per una bidireccionalitat que permeti una relació equitativa i un intercanvi real en les formes expressives que portin a l'enriqueixement mutu dels creadors, dels espais, del públic i de les institucions de diferents procedències que s'hi impliquin.

Amb aquestes premisses es va començar a desenvolupar el projecte **cav_a**, dissenyat amb el suport dels artistes Guillem Mont de Palol i Jorge Dutor, i recolzat des d'un bon principi per l'Institut Ramon Llull.

¹ Per a més informació consultar els apartats de "Management Internacional" i "Xarxes".

El projecte cav_a

cav_a és un projecte que s'emmarca dins el pla d'internacionalització de l'Antic Teatre. Està pensat per desenvolupar-se conjuntament amb un espai i/o teatre forani, i amb el suport de les institucions, tan catalanes com del país d'acollida, que treballin en el marc de la internacionalització.

El cav_a doncs és un programa **de col·laboració i d'intercanvi cultural** per compartir, entendre i donar a conèixer les pràctiques de creació escènica, a Catalunya i les Illes Balears, i al mateix temps aprendre sobre aquestes pràctiques en cada país d'acollida que es visita. D'aquí el nom: **Catalan and Balearic Artists Visiting _ Artists**).

L'objectiu d'aquest projecte és enfortir la col·laboració entre entitats culturals europees i **buscar nous circuits per l'escena contemporània catalana i els nous llenguatges escènics**.

El projecte vol tenir continuïtat els propers anys a d'altres ciutats europees.

La primera edició del projecte cav_a s'ha realitzat amb el teatre Glej de Ljubljana, Eslovènia, i amb el suport de l'Institut Ramon Llull, els dies 20, 21 i 22 de desembre de 2011.

Aquest primer cicle del cav_a s'ha anomenat **Catalan & Balearic Artists Visiting Slovenian Artists**, doncs l'intercanvi es produïa amb un teatre eslovè.

S'acaba de realitzar el primer capítol de la primera edició del cav_a: els artistes catalans han "visitat" els artistes eslovens.

Durant el mes de juny de 2012 es celebrarà el segon, on l'Antic Teatre acollirà tres companyies eslovenes que presentaran les seves propostes escèniques contemporànies a Barcelona.

Els artistes, Guillem Mont de Palol i Jorge Dutor i les companyies Societat Doctor Alonso i El Conde de Torrefiel van ser els seleccionats per visitar Eslovènia en aquesta primera edició del cav_a.

Les creacions que va rebre el Glej Theatre van ser "¿Y por qué John Cage?" de Guillem Mont de Palol i Jorge Dutor, "Volumen II" de La Societat Doctor Alonso (SDA) i "Observen como el cansancio derrota el pensamiento" de El conde de Torrefiel.

Amb l'objectiu d'arribar a un veritable intercanvi cultural, a banda dels espectacles es van realitzar tallers i trobades on els artistes compartien la seva estratègia i mètode de creació actuals amb els participants. El programa constava de pràctiques de creació i/o tallers al matí, dinars – trobades *Food for talk* amb artistes i programadors al migdia, i xerrades amb el públic després de les representacions a la nit.

Amb el Glej Teatre s'ha obert una línia de treball gràcies al **cav_a**. S'haurà d'estudiar i planificar altres possibles línies de col·laboració de cara als propers anys.

Per al desenvolupament de les properes edicions i com a objecte dins el pla d'internacionalització, es preveu la recerca de finançament privat a través d'un projecte de patrocini adreçat a aquelles “petites” empreses del cav_a que estiguin treballant en la seva internacionalització.

Per a més informació:

www.anticteatre.com/crossborder/

www.llull.cat

www.glej.si

Es pot consultar la memòria completa del projecte cav_a l'annex corresponent.

El projecte B2B

Pel que fa referència al B2B (Berlín to Barcelona), és un projecte, començat el 2007, que preten instaurar un intercanvi estable i constant entre un espai de Berlín i l'Antic Teatre de Barcelona per tal de crear una plataforma tant per a l'exhibició d'espectacles com per a la realització i producció de projectes vinculats a dos espais multidisciplinars. Es tracta d'aconseguir una gestió semblant a la de molts espais europeus independents.

El projecte B2B té tres eixos o línies de treball:

- a. Els processos de trànsit: un programa de residències compartides
- b. La programació compartida: Intercanvis de creacions que propicien que el públic de Barcelona adquireixi una relació amb l'escena contemporània berlinesa i viceversa.
- c. L'espai obert. Una agenda d'activitats paral·leles necessàries per a provocar un diàleg constant entre les creacions dels artistes convidats al programa i el públic, així com divulgar continguts i informació relacionats amb les arts escèniques experimentals.

De tot aquest projecte, el que fa referència a la programació compartida és el que s'ha pogut desenvolupar amb un resultat: el Festival B2B – Antic Goes Electric². La primera edició d'aquest festival va tenir lloc a Barcelona, al mes de novembre de 2008 amb la participació de djs i vjs internacionals. A l'Antic Goes Electric es

² El contingut d'aquest festival queda detallat a l'apartat de FESTIVAL del punt “EXHIBICIÓ”

conjumina la música en directe de nous creadors electrònics d'avantguarda amb projeccions visuals de noves tendències, d'artistes de Barcelona i Berlín.

En el Festival B2B – Antic Goes Electric, el “partner” de l'Antic Teatre a Berlín és Piatto Forte / Duplikat Records (un segell discogràfic berlinés).

En el pla d'internacionalització de l'Antic Teatre per als propers tres anys, està previst el desenvolupament global d'aquest projecte. Està previst treballar al 2012 en el seu disseny i al 2013 implementar-lo.

Per a més informació sobre El Festival B2B – Antic Goes Electric es poden consultar els següents enllaços:

Festival Antic Goes Electric Vol. II (2009): <http://anticgoeselectric.blogspot.es/>

Festival Antic Goes Electric Vol. III (2010):

http://www.anticteatre.com/arxiu/anticgoeselectric_arxiu/arxiu_vol3/indexarxiu_goeselectricvol3.html

Festival Antic Goes Electric Vol. IV (2011):

http://www.anticteatre.com/anticgoeselectric/vol4/index_vol4.html

2.4.4 MANAGEMENT

En el punt destinat a les produccions en gira a les quals dona suport l'Antic Teatre es comentava la intenció de treballar en un projecte de management per algunes d'aquelles companyies que passen per l'Antic Teatre i que són més representatives de la creació actual.

Les tres “companyies” amb les quals s'ha començat a treballar són Txalo Toloza, Guillem Mont de Palol i Jorge Dutor, i el Conde de Torreviel.

Actualment el que s'està elaborant és un projecte de management que inclogui a aquestes tres companyies (artistes) i un parell més, i contractar a una persona que es dediqui exclusivament a la distribució dels espectacles de totes elles. Aquesta persona ja la té l'Antic Teatre, i en pocs dies començarà a treballar en el projecte.

El management anirà molt lligat al treball en xarxa de l'Antic Teatre: a la presència a les trobades de l'IETM i TEH, i de la Red Transibérica de Espacios Independientes.

En totes aquestes xarxes participen espais, festivals i programadors, en definitiva, amb els quals l'Antic Teatre podria establir relacions de col·laboració. En el cas de TEH, en ser una xarxa només d'espais independents (la majoria amb una filosofia similar a la nostra), espais que ja formen part de projectes europeus, pensem que l'estratègia aquí és triple: poder sumar-nos a un projecte europeu, poder trobar parthners per al nostre projecte cav_a, i poder distribuir les nostres produccions en gira.

3. TREBALL EN XARXA

3.1. EL CONCEPTE DE TREBALL EN XARXA

Per l'Antic Teatre el treball en xarxa, i amb les xarxes, **és una metodologia de base per a poder realitzar la seva activitat**, i l'estratègia per realment complir amb l'objectiu de donar servei a la comunitat.

Es treballa en xarxa amb altres entitats, individus i col·lectius de la ciutat per tal d'optimitzar els recursos i pensar/executar estratègies per donar a conèixer el món de les arts escèniques i de la cultura contemporània al màxim, a més de lluitar políticament per millorar la situació actual, exigint polítiques que garanteixin el seu dret a l'existència i els faciliti el seu desenvolupament i creixement professional.

L'Antic Teatre té l'objectiu de reunir les persones i col·lectius professionals del territori català que treballen des de pràctiques multidisciplinars en l'àmbit de les "arts vives", denunciar la precarietat en què es troba aquest col·lectiu i definir els termes sota els quals s'ha de gestionar aquest sector dins el conjunt de les arts escèniques.

La importància de formar part de xarxes de professionals locals i internacionals, té les següents finalitats:

- Perquè el nostre Centre sigui reconegut des de l'àmbit professional i poder generar sinèrgies i intercanviar recursos.
- Per promoure l'assistència de programadors nacionals i internacionals als espectacles i processos d'investigació i creació realitzats en Antic Teatre, augmentant així la possibilitat que els artistes convidats aconseguixin treball.
- Per conèixer creadors i agents culturals d'altres circuits i nacionalitats.
- Perquè l'Antic Teatre tingui més visibilitat en el panorama cultural.

Alguns exemples del treball en xarxa:

- És col·labora amb altres col·lectius per a la programació d'activitats (Habitual Vídeo Team, Ojo Cónico, Liminal GR);
- És forma part del Pla Comunitari del Casc Antic (amb una presència especial a la Comissió de Cultura) i es col·labora amb d'altres entitats del territori;
- S'està amb diàleg permanent amb col·lectius i espais d'arts escèniques de la ciutat (ADETCA, Plataforma CRIM, la Caldera, la Poderosa, etc.)
- S'està present a xarxes d'arts escèniques internacionals (IETM, TEH)

Aquest treball en xarxa es pot dividir en tres grups: treball amb el sector de les arts escèniques a nivell local (ciutat de Barcelona), treball a nivell de territori, i treball a nivell internacional.

Per aquest tercer bloc es dedicarà un punt i apart en tan el quant durant el 2011 ha tingut un pes molt important en el desenvolupament de l'activitat de l'Antic Teatre, com ja s'ha vingut comentant en els apartats de "Produccions de l'Antic Teatre en Gira" i de "Distribució".

a) Entitats i institucions en el sector de les arts escèniques amb els quals s'ha estat en xarxa durant el 2011 són els següents:

- Amb l'**APGCC** (Associació de Professionals de la Gestió Cultural de Catalunya). Tan la directora artística i gerent de l'Antic Teatre, Julijana Tomic, com la seva gestora, Elisabet Ruiz, forma part de l'APGCC des de fa més de 5 anys.
Enllaç: <http://www.gestorcultural.org/>
- Amb l'**APdC** (Associació de Professionals de la Dansa de Catalunya)
Enllaç: <http://www.dansacat.org/>
- Amb **La Poderosa**, amb **La Caldera**, amb el **Centre Cívic Convent de Sant Agustí**, amb el **Centre Cívic Barceloneta i el Centre Cívic d'Horta-Guinardó** (per la Mostra Strip Art).

Amb **La Poderosa** i **La Caldera**, per exemple, es col·labora en la difusió de la programació; S'han establert acords per a que els seus alumnes puguin assistir a l'Antic a veure espectacles a un preu reduït, i a més, part dels artistes i creadors formats o ensenyants d'aquests espais, després exhibeixen a l'Antic Teatre.

Amb el Centre Cívic Convent de Sant Agustí, amb el Centre Cívic Barceloneta i amb el Centre Cívic Guinardó, sempre hi hagut col·laboració per a la programació.

Al 2011 cal destacar la col·laboració amb el Centre Cívic d'Horta – Guinardó per a la Mostra de Striptart.

Enllaços:

<http://www.lapoderosa.es/>

<http://www.lacaldera.info/>

<http://www.bcn.es/centrecivicsantagusti/castellano/index.html>

<http://www.bcn.cat/centrecivicbarceloneta/>

http://www.centreshg.net/guinardo/?cat=&p=&page_id=1269&s=&r=1&Ancho=1920

b) Les entitats en xarxa a nivell local i amb implantació al barri durant el 2011 són els següents:

Amb l'objectiu de proporcionar als nostres socis i al públic en general més possibilitats d'obertura cultural a la ciutat i amb motiu de tenir un impacte al barri, l'Antic Teatre està en xarxa amb altres espais de barri:

- Amb l'**Agrupació Ciclista Independents**

L'Agrupació Ciclista Independent és un grup d'esportistes majors de 65 anys que tenen la seva seu i punt de trobada a l'Antic Teatre. Pertanyen a l'espai des de molt abans que es digués Antic Teatre, des de l'any 1980. Des que l'espai va tancar al 1979 fins que va arribar la Juliana Tomic al 2003, van estar fora. Després la reforma gaudeixen d'una sala de reunions que han condicionat ells mateixos, i que comparteixen amb nosaltres.

- Amb l'**Associació Cultural RAI**

Enllaç: <http://rai.pangea.org/>

- Amb el **Casal Lambda**
Enllaç: <http://www.lambda.cat/>

Amb aquestes dues entitats s'intercanvien informacions d'interès al barri i la informació de la programació de cadascun dels espais.

- Amb l' **Associació per al Pla Comunitari de Casc Antic**
Amb l'Associació per al Pla Comunitari del Casc Antic (PICA) es col·labora per a fomentar l'apropament de les diferents propostes culturals a tota la població. A través d'aquesta associació, per exemple, es fa difusió de totes les activitats del barri. D'aquesta manera la resta d'entitats poden conèixer la programació d'Antic Teatre, i des d'Antic es pot saber que fan la resta.
Enllaç: <http://www.placomunitaricascantic.org/ass-d-entitats-pel-pla-integral-del-casc-antic/>

El en projecte cultural de treball amb la comunitat (veure punt 5 de la memòria), està previst un treball més proper i intens amb totes les entitats que formen part del PICA i amb el mateix PICA.

3.2. PARTICIPACIÓ EN XARXES D'ARTS ESCÈNIQUES

Ser present a les xarxes d'arts escèniques és una manera de FORMAR-SE (i informar-se) sobre la situació a nivell internacional, i al mateix temps són plataformes per a la PROMOCIÓ i la DISTRIBUCIÓ dels espectacles dels socis que formen part. Acords, col·laboracions, compartir informació, etc., són els objectius més destacats.

Per a l'Antic Teatre doncs és de vital importància formar part d'elles, tal i com s'ha comentat perquè forma part de la nostra metodologia de treball.

- **International Network for Contemporary Performing Arts (IETM)** és una organització de professionals que existeix per

estimular la qualitat, el desenvolupament i el context de les arts escèniques contemporànies i facilitar l'establiment d'una xarxa per a la comunicació professional, l'intercanvi dinàmic d'informació, la transferència de coneixements tècnics i les presentacions d'exemples de bon funcionament. L'IETM agrupa més de 600 professionals, representants d'organitzacions de les arts escèniques de més de 45 països, que es comprometen en treballs innovadors i contemporanis, i confien en l'intercanvi i la col·laboració artística a través de les fronteres.

L'Antic Teatre forma part d'aquesta xarxa des del 2005. L'objectiu de formar-hi part és seguir l'actualitat de les arts escèniques internacionals, així com la política cultural que s'està desenvolupant a d'altres països del món. La xarxa IETM permet estar informat, compartir i aprendre sobre diferents maneres de gestionar la cultura i de fer política cultural. Aquesta mirada internacional ofereix eines noves i nous punts de vista sobre com afrontar els reptes diaris.

Durant el 2011 es va assistir a les dues trobades, la del mes d'abril a Estocolm i la del mes d'octubre a Cracòvia. D'aquestes dues trobades, es vol destacar la segona doncs va ser aquí on es va començar a materialitzar l'acord entre l'Antic Teatre i el Glej Teatre de Ljubljana que culminaria amb el primer cicle del cav_a.

Per a més informació:

<http://www.ietm.org/>

- **Trans Europe Halles (TEH)** és una de les xarxes culturals més actives d'Europa. Reuneix prop de 50 centres culturals multidisciplinars en més de 20 països. Lidera i coordina diversos projectes culturals bilaterals i multilaterals. Els exemples inclouen la creació d'un Programa d'Artistes en Residència, PROGRAMA D'INTERCANVI, un programa de lideratge per als líders dels centres culturals independents, i CHANGING ROOM, un projecte de mobilitat dels operadors culturals.

L'Antic Teatre va ser convidat a una de les trobades internacionals que el TEH va organitzar durant el 2011. Al mes d'octubre va participar a la 72a trobada, realitzada a l'espai TNT de Burdeos, França.

En aquesta trobada es va presentar, dins d'una nit temàtica dedicada a Espanya, una de les produccions que porta en Gira l'Antic Teatre: *Y por qué John Cage?*, de Guillem Mont de Palol i Jorge Dutor. La proposta va tenir una bona acollida per part del públic i dels membres del TEH. Va haver-hi un èxit absolut.

Artistic Programme - Hispanic night and more!

¡Que buena noche! The ambiance at TNT got even warmer thanks to the Spanish and Catalan contribution to the artistic programme on Friday October 28th. From collective film screenings, to theatre performances, to live folk music by the band RIU, the audience got a glimpse into the Hispanic cultural scene of the 21st century. What the participants got to go home with was an example of inspiring solidarity, strong emotions and many new flourishing contacts.

Després de la trobada de Bordeus, L'Antic Teatre ha sol·licitat formar part del TEH i a la primavera de 2012, en la següent trobada a Kosice (Eslovàquia) es decidirà la seva més que probable incorporació.

Aquesta xarxa és especialment interessant perquè compta amb un gran nombre d'espais i centres culturals amb una filosofia similar a l'Antic Teatre. Espais que en molts casos formen ja part de projectes europeus, espais que treballen en xarxa, i espais amb els quals l'Antic Teatre podria aliar-se per a dur a terme els seus projectes internacionals B2B i cav_a.

No obstant, tampoc es descarta que els socis internacionals de l'Antic puguin venir d'altres espais d'alguna de les ciutats on l'ICIC o l'IRLL, tenen una seu. Ja s'han

mantingut reunions en aquest sentit amb els responsables de les oficines de l'ICIC de Londres i Berlín.

Per als propers cicles del cav_a s'espera poder continuar comptant amb el suport de l'Institut Ramon Llull i ampliar aquest suport institucional a l'ICIC i a l'ICUB.

Per a més informació:

<http://www.teh.net/>

- Red Transibérica de espacios independientes

L'Espai Tangent, Centre de Creació Contemporània de Burgos, juntament amb els espais El Hervidero (Gijón), Offlimits (Madrid), i l'Ateneu Santboià (Sant Boi de Llobregat) i la plataforma culturaindependiente.com, van celebrar el **I Encuentro Ibérico de Espacios Culturales Independientes**, durant els dies 3, 4 i 5 de Juny de 2011 (a l'Espai Tangent).

Donat l'estat actual de la cultura, en aquesta trobada va sorgir la necessitat d'unir forces per a col·laborar d'una manera directa, com una de les fórmules imprescindibles per a la supervivència dels espais independents d'Espanya.

Per això es va decidir establir les bases per a la creació d'una **Xarxa Ibèrica d'Espais Independents**.

En aquesta trobada de Burgos, els espais i entitats que van aprovar la constitució d'aquesta xarxa van ser: el **ESPACIO TANGENTE**, **EL HERVIDERO CULTURAINDEPENDIENTE.COM**, **OFF LIMITS**, **ATENEU SANBOIÀ**, **EL HACEDOR**, **SALA DE CURA**, **ASAMBLEA AMARIKA**, **ANTIC TEATRE**, **RED ARTIBARRI**, **CCAN**, **ESPACIO GUIA**, **K-MALEÓN FESTIVAL DE CULTURA LIBRE**, **PROYECTO CÁRCERE**, **XOCHIPILLI "RED DE ARTE PLANETARIA"**, **HABLAR EN ARTE** i **Belén Sola**

Es tracta d'una xarxa de recent creació però amb voluntat de continuïtat en el temps i d'organitzar trobades anuals periòdiques on desenvolupar les seves línies de treball, poder establir acords, compromisos i col·laboracions entre els seus membres.

Per a més informació:

http://www.espaciotangente.net/WEB%20DOS/html/2011/Encuentro_Espacios.html

3.3. CONVENIS DE FORMACIÓ AMB UNIVERSITATS

En la línia del treball en xarxa que es comentava abans, es troben aquells acords que s'acaben materialitzant en convenis de col·laboració. Tal és el cas dels convenis realitzats amb diferents universitats per a la incorporació d'estudiants en pràctiques, i el convenis de col·laboració per a col·laborar en la programació.

Pensem que la formació en gestió cultural és molt important per al sector, i l'espai d'Antic és el marc idoni per aprendre sobre el terreny de com funciona la gestió, la producció i la comunicació en el camp de les arts escèniques.

- Conveni amb la **Universitat de Barcelona**

Amb la Universitat de Barcelona s'ha fet al 2011 un conveni per a la realització de les pràctiques d'una de les seves alumnes (Imma Romero) del Màster oficial en Gestió Cultural.

Aquesta alumna ha dissenyat un Pla de Gestió de Públics que s'ha començat a implementar al darrer trimestre de l'any. La valoració del seu treball ha sigut tan positiva que durant el 2012 s'incorporà a la plantilla de l'Antic per dur a terme la implementació del PGP dissenyat i per col·laborar, a més, amb l'artista Isabel Ollé en un projecte artístic amb la comunitat.

- Conveni amb la **Universitat de Göttingen** de Berlín – **col·laboració estudiant en pràctiques.**

Gràcies a aquest nou conveni, l'Antic Teatre ha tingut entre els mesos de gener i maig de 2011 un estudiant de Gestió i Organització Cultural Internacional d'aquesta universitat realitzant unes pràctiques. Es tracta d'un professional amb una llarga trajectòria en el camp de la coordinació i producció tècnica dels espectacles que ha decidit ampliar coneixements i formar-se també en el camp de la gestió cultural.

La col·laboració de Michael Grude amb les seves pràctiques va ser positiva tot i que hagués anat tot més fluid si hagués parlat una mica més d'espanyol, o almenys l'anglès.

- Conveni amb la **London South Bank University** de Londres - **col·laboració estudiant en pràctiques.**

L'acord de pràctiques amb aquesta universitat s'ha materialitzat en la col·laboració de Marina Saura en el projecte de Base de Dades INFORMANTIC. Marina Saura ha coordinat el disseny d'aquesta BBDD i ha desenvolupat els continguts de l'apartat de DISTRIBUCIÓ, en col·laboració amb l'equip de l'Antic Teatre.

Les pràctiques de la Marina Saura han sigut totalment satisfactòries. Amb aquesta universitat s'està plantejant d'establir una línia de col·laboració permanent.

3.4 CONVENIS AMB ENTITATS PER A LA PROGRAMACIÓ

Es posa especial esforç des de fa anys per anar construint unes col·laboracions duradores amb diferents entitats per optimitzar els recursos al servei de la creació artística i social.

En l'apartat de programació en col·laboració ja es comenten cadascuna de les entitats amb les quals es col·labora. Pel que fa referència a aquest apartat, es vol recollir a aquelles institucions i entitats on els convenis de col·laboració representen un compromís ampli per ambdúes parts, alhora que són acords amb continuïtat en el temps, doncs es van renovant pràcticament de forma automàtica any rera any.

En aquest sentit, hi han realitzar 2 **convenis de col·laboració** amb les següents entitats - institucions:

- La Central del Circ
- Festival Escena Poblenou

- Conveni amb **La Central del Circ**

La Central del Circ convoca a l'any tres residències per a la creació d'espectacles de circ. Cada any La Central s'associa amb diferents equipaments, i per al 2011, l'Antic Teatre ha tornat a ser un d'aquests equipaments.

Aquesta residència es dirigeix a projectes amb un plantejament molt innovador i amb poques necessitats a nivell d'infraestructura tècnica.

Característiques específiques de la residència:

- La Central del Circ donarà un suport econòmic de **4.000 euros** (impostos inclosos) en el projecte seleccionat.
- La residència es desenvoluparà al llarg de **2 mesos a La Central del Circ i de 2 setmanes a Antic Teatre.**
- La residència finalitzarà amb una **presentació pública**, les condicions de les que es pacten al conveni.

El projecte que ha estat seleccionat per La Central del Circ **No Mar Ramon** de **Jorge Albuerne**, un projecte que ha tingut la seva residència artística al 2011 a aquest espai i que durant el 2012 la tindrà a l'Antic Teatre, seguida d'una estrena i de les corresponents actuacions.

El projecte guanyador del 2010 va ser **Il Viaggio di una Crinolina** de **Martina Nova** ha estat en residència a l'Antic Teatre al 2011 i han estrenat el 25 de març.

- Conveni amb **el Festival Escena de Poblenou**

Amb el Festival Escena Poblenou, segons el conveni, s'acorda que amb caràcter enunciatiu i no limitatiu, les activitats objecte de col·laboració podran adoptar les següents formes: Foment de la col·laboració entre Escena Poblenou i l'Antic Teatre en la programació de tallers, presentacions, seminaris, conferències i totes aquelles activitats els objectius de les que coincideixin amb les línies d'actuació d'ambdues entitats. L'Antic col·labora en la realització de les diferents edicions del Festival Escena Poblenou. L'Antic Teatre programa un dels seus artistes al Festival de Escena de Poble Nou.

Arran d'aquesta col·laboració, l'Escena Poblenou es compromet a posar el logotip de l'Antic Teatre a les convocatòries, presentacions digitals i / o publicacions directament relacionades amb el festival.

4. ENTRENAMENTS I FORMACIÓ

L'Antic Teatre per a sostenir permanentement una línia de desenvolupament als dos espais (Antic Teatre i AdriAntic) convida als creadors a realitzar projectes pedagògics en formació i educació, i recolzar d'aquesta manera el desenvolupament continu de diferents maneres de practicar en creació escènica.

Així mateix, la formació a nivell intern és quelcom que es treballa de forma continuada, per aquesta raó, any rera any, l'equip de l'Antic Teatre participa en jornades, simposis, debats, trobades internacionals, etc., que a banda de proveir coneixements, serveixen per intercanviar idees, i fins i tot arribar a acords. Tal ha estat el cas de la participació a les trobades de l'IETM d'enguany.

No obstant, en aquest apartat no entrarem a detallar la formació interna ni la participació en aquestes trobades internacionals (comentades ja en apartats anteriors), només s'esmentaran tres Jornades en les quals s'ha participat. El que sí es descriuran són els tallers que s'han realitzat per a als creadors.

En apartats interiors s'ha explicat que és per a l'Antic la investigació, creació i producció en les arts escèniques contemporànies, defensant els conceptes fonamentals de la filosofia i la línia d'activitat. Per això en els tallers, classes, debats, conferències, fòrums, es col·labora amb artistes i col·lectius que són molt propers a l'Antic Teatre i comparteixen aquesta filosofia base de pràctica de creació.

Aquests artistes tenen llibertat total en el moment de planificar i executar els seus programes educatius de formació. Els dos espais ofereixen completa logística i tècnica necessària per poder dur a terme els programes educatius. Seguint el nostre concepte de la metodologia general, aquests programes, un cop executats, tenen una d'avaluació conjunta d'artista per part d'Antic Teatre.

Al 2011 estaven previstos dos tallers iniciats al 2010 per **Carme Torrent i Víctor Turull**. Però finalment aquests tallers no es van produir.

No obstant, es van desenvolupar altres jornades de formació:

- Els tallers amb Gus Bas, "Curs de Teatre de l'Oprimat"
- Les jornades de reflexió de Liminal GR

Pel que fa al primer punt, es dedica un apartat després d'aquesta introducció. I pel que fa al segon, ja ha estat comentat en l'apartat de "Programació en col·laboració".

Formació interna. Participació en les següents jornades:

PLATAFORMES. II Congrés Europeu de Centres i Plataformes de Producció
12, 13 i 14 de juliol de 2011 a l'Obra Social de Caja Madrid de Barcelona.

Un espai per activar la col·laboració entre els centres de producció i professionals, impulsar un major coneixement del sector cultural i reunir experiències de la mà de rellevants directores de centres de producció europeus.

Durant els tres dies del congrés van tenir lloc debats, presentacions, *call for papers* i jornades de *network* per a professionals de la gestió cultural tant de l'àmbit privat com del públic.

Per a més informació:
<http://www.plataformes.eu/cat/?section=PRESS>

III REFLEXIONS CRÍTIQUES

Canvis de Paradigma:

Reptes i Oportunitats

19, 20 i 21 de juliol de 2011, al Centre d'Art Santa Mònica de Barcelona

Enteses com a desbrossament col·lectiu d'itineraris, i seguint el fil de les dues anteriors, les **III Reflexions Crítiques** pretenen dibuixar un estat de la qüestió de la cultura a Catalunya.

Les finalitats de les Jornades són doncs:

- Formular un conjunt de conceptes que ajudin a comprendre les funcions de la cultura al segle XXI als països avançats ·
- Enfortir la cultura catalana a partir de les seves especificitats
- Desbrossar estratègies d'aproximació entre la cultura i la societat
- Detectar eixos més eficients de polítiques culturals, a la llum dels actius i les mancances de tres decennis d'experiència

Per a més informació. Vídeos de les Jornades:

<http://www20.gencat.cat/portal/site/CulturaDepartament/menuitem.4f810f50a62de38a5a2a63a7b0c0e1a0/?vgnextoid=806909c994641310VgnVCM2000009b0c1e0aRCRD&vgnnextchannel=806909c994641310VgnVCM2000009b0c1e0aRCRD&vgnnextfmt=default&tipus=Tots&ppal=1&pagina=1>

COMUNICACIÓ 3.0 I ACCESSIBILITAT TOTAL

Jornades de cultura i responsabilitat social

30 de novembre i 1 de desembre de 2011, Museu Marítim de Barcelona

En el marc la *Setmana Internacional per la Discapacitat*, el Museu Marítim de Barcelona, amb el patrocini de la Fundació Vodafone i el suport de l'ONCE Catalunya i la Fundació ONCE, van organitzar les *Jornades de cultura i responsabilitat social: Comunicació 3.0 i accessibilitat total* durant els dies 30 de novembre i 1 de desembre de 2011. Jornades destinades a difondre els darrers avenços en TIC adaptables a persones amb algun tipus de discapacitat, per tal que museus o altres entitats culturals els incorporin com eines de la seva comunicació.

Per a més informació:

http://www.mmb.cat/pop_noticies.php?idm=1&codi_item=277&taula=noticies

4.1. ELS TALLERS AMB GUS BAS : “CURS INTENSIU DE TEATRE DE L'OPRIMIT”

Entre el 13 i el 17 de juny, Gus Bas va realitzar uns tallers de teatre de l'oprimit a l'AdriAntic. (no previstos inicialment)

Gus Bas, és psicòleg, pedagog teatral i actor. S'ha format amb els millors especialistes en Teatre Social i Teatre de l'Oprimit: Augusto Boal i Julian Boal (Brasil), Allan Owens (Anglaterra), Sanjoy Ganguly (Índia), Till Bauman (Alemanya), Adrian Jackson (Anglaterra) i Roberto Mazzini (Itàlia).

És fundador de l'associació **Impacta Teatre**, amb seu a Barcelona i especialitzada en aquest tipus de teatre des de 2005. Al 2008 co-funda i apadrina la primera

companyia de TO a Lleida, La Comunicativa, i al 2010 inicia aquest mateix camí a la província de Tarragona amb l'objectiu de multiplicar al màxim els seus coneixements.

Aquest tallers consistien en un treball a través de diferents jocs i dinàmiques del Teatre de l'Oprimit; treballant a partir de les eines pròpies del Teatre Imatge i el Teatre Fòrum, el grup participant acaba creant una peça teatral en la que es reflecteix la seva realitat. Res és més potent que realitat posada en escena.

Els objectius d'aquests tallers són els següents:

- Donar a conèixer una eina per a la transformació social, la prevenció i la resolució de conflictes de forma creativa i no-violenta.
- Introduir, a través de la pràctica, el Teatre de l'Oprimit: origen, antecedents, filosofia i branques.
- Oferir una metodologia de treball per a afrontar les opressions de forma activa, col·lectiva i creativa.
- Establir un espai d'expressió lliure i creativitat on poder treballar de forma cooperativa, potenciant l'autoestima, l'escolta, el respecte i la responsabilitat.
- Posar a la pràctica les metodologies que utilitza el Teatre de l'Oprimit com a eina d'integració, prevenció, creixement personal, enriquiment cultural i de lluita contra l'exclusió.
- Estimular la utilització del teatre participatiu com a forma alternativa d'aprenentatge i de reflexió social.

10 persones van participar del taller, tot i que no van acabar exhibint cap espectacle.

Per a més informació:

http://www.anticteatre.com/arxius/Programacio_anual_2011/2011_junio_index.html

5. PROJECTES I ACTIVITATS SOCIALS

L'Antic Teatre és dels pocs espais a la ciutat que és obert a totes les possibilitats, dins de la línia del seu pensament, a donar cabuda no només a un sector cultural o social. **Es tracta de no crear "getos" socials i no dedicar-se a una única disciplina artística.**

En aquest sentit es treballen en iniciatives socials. Així en col·laboració amb Gus Bas, (antic membre d'Impacta Teatre), s'han celebrat a l'Antic uns tallers de teatre social amb col·lectius amb risc d'exclusió social, "Teatre de l'Oprimit", ja comentats a l'apartat anterior.

Gus Bas també va realitzar en col·laboració amb la Fundació Arrels una actuació de l'espectacle *Veus sense sostre*.

Després de treballar amb persones que viuen al carrer, algunes d'elles van regalar les seves experiències per a portar-les a escena. Es va donar veu a aquestes persones, sovint ignorades com a col·lectiu i fins i tot apartades, a vegades, per a posar guapa Barcelona.

Per a veure el vídeo presentació de *Veus sense sostre*:
http://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=DF4Cr7prxa4#

Cal dir, que bona part de les iniciatives socials venen impulsades també des de **l'Associació L'Antic Teatre**.

Antic Teatre-Espai de Creació SL, integra en el seu conjunt entitats i espais interrelacionats, i a més de l'AdriAntic, gestiona la:

- **L'Associació Cultural L'Antic Teatre - L'Espai de Creació**, compartint la seva seu al carrer Verdaguer i Callís número 12. Compta amb més de **32.000 socis** acumulats al llarg de 8 anys, per una quota de 3 euros l'any.

L'Associació va ser fundada el **1879** gràcies a l'**arquitecte Joan Martorell**, amb el nom **Círculo Barcelonés de Obreros de San José**, i va estar en actiu fins als anys setanta, quan va tancar al públic l'espai. El 2003 l'espai va ser reobert amb l'entrada de **Julijana Tomic Fajdetic** (coneguda artísticament com a **Semolinika Tomic**).

Des de llavors, l'associació dedica esforços a la **RECUPERACIÓ DE L'ARXIU HISTÒRIC DEL Círculo Barcelonés de Obreros de San José** (hi ha el projecte preparat).

L'any 2005 es va canviar el nom de la associació original pel de "Associació Cultural L'Antic Teatre - L'Espai de Creació", que continua així amb la tasca d'una associació que ha format part de la vida cultural de la ciutat de Barcelona des de l'any 1879.

L'any 2004, l'Associació va rebre el premi a la Fira Internacional de Teatre i Dansa de Huesca a la **programació més innovadora d'Espanya**, i Julijana Tomic Fajdetic, presidenta de l'associació, va ser guardonada amb el Premi FAD Sebastià Gasch "**per la**

resurrecció de l'Antic Teatre, que ha passat de Centre Cívic abandonat a ESCENARI VIU DE LA CREACIÓ CONTEMPORÀNIA”.

L'Associació obre les portes als seus associats a un espai que és punt de trobada i exhibició d'artistes, ofereix descomptes per als espectacles de la mateixa sala i informa sobre els avantatges i oportunitats en arts escèniques a nivell local, nacional i internacional.

Ens interessa mantenir una relació propera amb el públic i sentim un fort compromís amb la comunitat del nostre barri. Volem afavorir la creació d'espais de trobada, tant per als socis, el públic, com per als artistes i les entitats, en un ambient acollidor, un espai únic a la ciutat a prop del Palau de la Música i del mercat de Santa Caterina.

Tenim un interès especial en la repercussió social de la realització del projecte Antic Teatre. En aquest sentit, dues persones (Imma Romero i Isabel Ollé) han treballat en el **disseny d'un projecte artístic amb la gent gran del barri**, un projecte que s'explicarà breument en el darrer apartat d'aquest punt, i que es posarà en pràctica durant el 2012.

Des de l'Associació es col·labora des de fa anys en d'altres **activitats comunitàries** com que les plantegen amb l'objectiu d'incrementar l'impacte de l'espai en el territori (a nivell de barri i a nivell de ciutat) i al mateix temps amb la voluntat d'arribar a un públic més ampli i divers , en forma diversos esdeveniments:

- la **Festa de la Castanyada i Festa Halloween** (31/10)
- la **Festa de Cap d'Any** (31/12)

5.1. FESTA DE LA CASTANYADA I FESTA DE HALLOWEN

La Festa de la Castanya és el dia de portes obertes del teatre. S'acosten a l'espai moltes persones del barri, artistes, col·laboradors i amics.

llocs i manualitats.

Al matí s'organitzen **tallers per als més petits**, una varietat d'activitats per als nens: maquillatge terrorífic,

A la tarda es realitza el **Festival de Curts de Terror Antic Horror Picture Show** (comentat a l'apartat dels festivals), que s'allarga fins les 21h aproximadament

I a la nit hi ha el **concert de l'Antic Teatre Band**.

Plantejar activitats de forma continuada durant el dia, per a diferents públics i de caràcter obert (que no gratuït, algunes activitats es feien a l'aire lliure, al bar, a la terrassa i fora de la sala) és un encert perquè els públics es retroalimentin, poden participar en totes les activitats (veuen una i s'interessen per una altra) i, simplement, poden acollir-se a una.

Es calcula que aquest dia van passar per l'Antic Teatre al voltant d'unes 500 persones.

5.2 FESTA DE CAP D'ANY

Finalment, la Festa de Cap d'Any, és una altra d'aquelles activitats que atrauen a l'Antic públic molt divers i que donen visibilitat a l'espai.

Aquest any però els concerts i la festa de cap d'any no es van poder realitzar per causes de força major: un cable d'alta tensió del carrer Verdaguer i Callís es va trencar i l'equip electrogen no va arribar fins l'endemà al matí. Sent Cap d'any era feina complicat enviar un equip abans.

En aquesta ocasió s'havien venut anticipadament unes 260 entrades i encara avui dia es van tornant els diners.

L'anul·lació d'aquesta festa representa una pèrdua d'ingressos d'aproximadament 4000 euros en concepte d'entrades venudes. Aquests ingressos ajuden a afrontar amb tranquil·litat els primers mesos de l'any.

En aquests dies s'està tramitant la denúncia a Endesa per reclamar danys i perjudicis causats per l'avaria.

5.3. PROJECTE ARTÍSTIC AMB ELS VEÏNS DEL BARRI DE SANT PERE

El projecte consistirà en realitzar un treball artístic amb **la comunitat de l'Antic Teatre** mitjançant la recuperació de la memòria d'aquest espai i les seves arrels en el seu barri immediat.

Els aspectes claus que es treballaran seran la gent gran, l'espai de l'Antic Teatre, la memòria de l'espai, del barri i de les persones que hi viuen.

Els principals objectius del projecte seran:

- Enfortir els lligams de l'Antic Teatre amb la seva comunitat
- Recuperar la memòria de l'espai i del barri immediat de l'Antic Teatre
- Establir un diàleg intergeneracional entre la gent més gran del barri i la gent més jove
- Fer "visibles" a la gent més "invisible" del barri, com la gent gran
- Apropar i involucrar la gent gran amb els afers culturals i artístics de l'espai, fent-los participants directes dins la creació contemporània (reivindicar que pel fet de viure avui, ja són un exemple de contemporaneïtat).

El procés de treball consistirà, en primer lloc, en contactar amb la gent gran de l'entorn més immediat de l'Antic Teatre, amb l'objectiu de recuperar la memòria de l'espai en el barri. Es visitaran els seus propis habitatges, el seus espais més íntims, i es recopilarà informació amb diversos mitjans: entrevistes, vídeos, fotos, etc.

En segon lloc, es realitzaran una sèrie de tallers, tant amb la gent gran, com també amb la gent jove dels instituts de secundària. Seran tallers intergeneracionals, per buscar noves formes de relació mitjançant el moviment. Això es treballarà mitjançant les associacions o centres de gent gran, i també mitjançant els instituts d'educació secundària del barri.

La darrera fase consistirà en aprofitar tota la informació i coneixements adquirits durant el procés com a base per la creació d'un espectacle, que es celebrarà a la sala de l'Antic. Aquest espectacle inclourà el material de vídeo dels espais gravats o els treballs realitzats durant els tallers i també comptarà amb la participació dels mateixos participants (d'aquest tallers o de la gent gran visitada), sigui com a públic o com a intèrpret.

Aquest projecte estarà dirigit per **Isabel Ollé**, ballarina i coreògrafa, llicenciada a l'Escola Superior d'Art d'Amsterdam, i que ha desenvolupat diferents projectes coreogràfics de caire social.

Cal dir que per realitzar aquest espectacle es comptarà amb la col·laboració de diferents entitats, com és el cas del **Pla Comunitari del Casc Antic, el Casal Municipal de la Gent Gran i la Fundació Amics de la Gent Gran**, entre d'altres.

La preparació d'aquest projecte ja s'ha començat a desenvolupar en els darrers dos mesos de l'any 2011. Es portarà a terme principalment durant el 2012, culminant tot el procés en un espectacle que es celebrarà durant la darrera setmana del mes de novembre.

6. ESTADÍSTIQUES

6.1. Resum de l'activitat - totals

RESUM TOTAL DE L'ACTIVITAT					
Activitat	Nombre creadors / cics	Nombre d'espectacles	Funcions	Total Públic	Ocupació
Residències Artístiques	25	25	-	-	-
Programació	112	72	185	5690	48,69%
Festivals	44	4	5	641	84,34%
Programació en col·laboració	95	43	47	1862	65,78%
Formació	1	0	-	0	-
TOTALS	277	144	237	8193	53,78%

6.1. Resum de l'activitat – per tipus d'activitat

RESIDÈNCIES						
Residen.per tipus		Residències per disciplina				
Creació i producció						
Amb conveni	Sense conveni	Noves dramaturg	Nous lleng. cos	Teatre humor / circ	Noves tecn	Música i perfor.
20	2	7	10	1	2	2
Investigació						
3	0		2	1		
25		25				

PROGRAMACIÓ PRÒPIA					
Disciplina	Nombre creadors / cies	Nombre d'espectacles	Funcions	Total Públic	Ocupació
Noves dramàtiques	9	9	33	842	47,41%
Nous llenguatges del cos	64	34	68	2240	52,31%
Noves tecnologies	5	5	22	513	38,28%
Teatre d'humor i objectes / Circ	7	7	30	955	45,18%
Música i performance	27	17	32	1140	52,44%
TOTALS	112	72	185	5690	48,69%

PROGRAMACIÓ EN COL·LABORACIÓ					
Disciplina	Nombre creadors / cies	Nombre d'espectacles	Funcions	Total Públic	Ocupació
Projeccions audiovisuals	58	24	27	1210	71,34%
Propostes poètiques	5	3	3	104	53,06%
Música i performance	6	5	5	197	65,67%
Altres	26	11	12	351	55,19%
TOTALS	95	43	47	1862	65,78%

FESTIVALS I ESDEVENIMENTS PUNTUALS

Activitat	Nombre creadors / cics	Nombre d'espectacles	Funcions	Total Públic	Ocupació
Festivals	39	2	3	498	83,00%
Iniciatives socials	2	1	1	59	84,29%
Accions commemoratives	3	1	1	84	93,33%
TOTALS	44	4	5	641	84,34%

6 .2. Relació de l'activitat per modalitat

6.2.1. Residències 2011

RESIDÈNCIES D'INVESTIGACIÓ I CREACIÓ			
Creador en residència	Títol de la creació	Disciplina	Amb conveni
Hajime Fugita i Isabel Ollé	<i>Unfogiveable</i>	Nous llenguatges del cos	X
Diana Gadish i Melissa Cisneros	<i>Las coristas de la Papaya Mecànica</i>	Nous llenguatges del cos	X
Joana Serra	<i>The Picture of the wall</i>	Nous llenguatges del cos	X
3	3	1	3

6.2.2. Residències 2011

RESIDÈNCIES DE CREACIÓ I PRODUCCIÓ			
Creador en residència	Títol de la creació	Disciplina	Amb conveni
Neil Harbisson i Moon Ribas	<i>El so del taronger</i>	Noves tecnologies	X
Julia Koch/Daniel Zippi	<i>La travesia</i>	Nous llenguatges del cos	X
Juan Navarro / Agnès Mateus	<i>Nancy Spungen, No solament vull que m'odiïn</i>	Noves dramaturgies	X
Martina Nova	<i>Il viatggio di una crinolina</i>	circ	Conveni amb la Central del circ
Brasucata es	<i>Pruscuvitch</i>	Noves dramaturgies	
Konic Thtr	<i>Abans del senyal – Before the beep</i>	Noves tecnologies	X
Ariadna Estalella	<i>Condicció per a (x) cossos</i>	Nous llenguatges del cos	X
Vicens Mayans / Cia. Lalupe	<i>El hombre que danzaba</i>	Nous llenguatges del cos	x
Jordi Mas	<i>80 kg de tierra</i>	Nous llenguatges del cos	X
Les filles Föllén	<i>Unter der schönen Haut (sota la bonica pell)</i>	Nous llenguatges del cos	X
Juan Navarro	<i>Tala</i>	Noves dramaturgies	
Nico Baixas	<i>Fet a mà</i>	Noves dramaturgies	
Masu Fajardo	<i>Microficciones in between</i>	Nous llenguatges del cos	X
Associació Produccions Escopeta	<i>¿Y porque John Cage?</i>	Nous llenguatges del cos	X
Colectivo 96º	<i>Fingir</i>	Noves dramaturgies	X
Maria Stoyanova	<i>Sade was myself</i>	Noves dramaturgies	X
Andres Waksman	<i>Azul petróleo</i>	Nous llenguatges del cos	X
Sociedad Doctor Alonso	<i>Ramon i Estela</i>	Noves dramaturgies	X
Cia. Mireia Tejero /Las Reinas	<i>Si no fossis tu seria jo</i>	Música - performance	X
Silvia Sant Funk – Las Santas	<i>Paradigma i crisis</i>	Música - performance	X
Gabriela Barbeiro, Cecilia Colacra, Sebastián García Ferro	<i>Colapsar</i>	Nous llenguatges del cos	X
Cecilia Colacrai	<i>La incorruptible belleza de la distancia</i>	Nous llenguatges del cos	X
22	22	5	20

6.2.3. Programació d'arts escèniques contemporànies

NOVES DRAMATÚRGIES					
Creador / Cia.	Espectacle	Coproducció/ Residència Antic	Funcions	Total Públic	Ocupació
Verébro Teatro	<i>Estudio para el amor, la muerte y la paciencia</i>		4	60	27,79%
Sociedad Doctor Alonso	<i>Ramon i Estela</i>	X	4	107	45,00%
Esther Freixa	<i>Medea (a la carta)</i>		6	77	61,11%
Juan Navarro / Societat Teatral Mi perro	<i>Nancy Spungen, No solament vull que m'odiïn</i>	X	4	235	83,93%
Gabino Rodríguez en Lagartijas tiradas al sol	<i>Catalina</i>		1	23	41,07%
La Cocina	<i>Calla y Come</i>		3	47	39,17%
Maria Stoyanova	<i>Sade was myself</i>		3	161	57,50%
Colectivo 96	<i>Fingir</i>		4	110	45,85%
Joan Baixas	<i>Casadellops</i>		3	22	10,48%
9	9		33	842	47,41%

6.2.4. Programació d'arts escèniques contemporànies

NOUS LENGUATGES DEL COS					
Creador / Cia.	Espectacle	Coproducció/ Residència Antic	Funcions	Total Públic	Ocupació
Tragantdansa	<i>Figures de pols</i>		4	189	84,38%
Au Ments	<i>Tales of the body</i>		4	66	23,57%
Julia Kock/Daniel Zippi	<i>La Travesia (The Intersection)</i>	X	3	118	70,24%
Isabel Ollé, Hajime Fujita	<i>Unfogiveable</i>	X	1	24	34,29%
Angela Lamprianidou	<i>Sitz</i>		2	58	58,00%
Mireia de Querol i Angela Lamprianidou	<i>Charles, Mireia i altres + Short Collage (2 propostes)</i>		4	75	26,79%
Brasucata es	<i>Pruscuvitch (2 propostes)</i>	X	6	187	44,52%
Ariadna Estallela	<i>Condicció per a (x) cossos</i>	X	2	73	52,14%
Vicens Mayans / Cia. La Lupe	<i>El hombre que danzaba...</i>	X	4	17	14,17%
Jordi Mas	<i>80 kg de tierra</i>	X	4	128	45,71%
Les Filles Follen	<i>Unter der schönen Haut (sota la bonica pell)</i>	X	4	142	50,71%
Guillem Mont de Palol i Jorge Dutor	<i>¿Y porque John Cage?</i>	X	4	102	51,00%
Anònima Urbs	<i>Anònima Urbs</i>		3	41	19,52%
Jaume Vaquero Ollero i Aimar Pérez Galí	<i>Declarando Amor</i>		1	25	62,50%
Nico Aguerre	<i>O'barquiño i "Solo quiero ser tu amigo" (2 propostes)</i>		1	52	74,29%
Javier Murugarren	<i>Calamiteiten</i>		2	39	39,00%
Andres Waksman i Alas	<i>Azul Petróleo</i>	X	4	234	83,57%
Gabriela Barbeiro, Cecilia Colacra, Sebastián García Ferro	<i>Colapsar</i>	X	2	125	89,29%
Cecilia Colacrai	<i>La incorruptible belleza de la distancia</i>	X	2	85	60,71%
Masu Fajardo	<i>Microficciones in between</i>	X	4	54	27,00%
Mar Rubirola Colectiu Maria Montseny i Anna Rubirola	<i>Coristes</i>	X	2	59	42,14%
Plataforma Crim	<i>Plataforma Crim (Cicle amb 9 propostes)</i>		4	277	86,56%
R.Gualtero,M.Campos;N .Escola;R.L.Espinosa;A. Estallela;G.Mont;I.Olle;P: Faura;A.Juan;M.de Querol	<i>Improvisació de dansa i música</i>		1	70	87,50%
64	34		68	2240	52,31%

6.2.5. Programació d'arts escèniques contemporànies

NOVES TECNOLOGIES					
Creador / Cia.	Espectacle	Coproducció/ Residència Antic	Funcions	Total Públic	Ocupació
LRM Performance	<i>Cog 20_11</i>		4	29	24,17%
Neil Harbisson i Moon Ribas	<i>El so del taronger</i>	X	4	143	51,07%
Konic Thtr	<i>Abans del senyal – Before the beep</i>	X	8	116	20,71%
Txalo Tolosa	<i>Todos los grandes tienen problemas de piel</i>		4	123	43,93%
Nico Baixa & friends	<i>AIRE LIBRE, Cena, show, fresca!</i>	X	2	102	102,00%
5	5		22	513	38,28%

CIRC - TEATRE D'HUMOR I D'OBJECTES					
Creador / Cia.	Espectacle	Coproducció/ Residència Antic	Funcions	Total Públic	Ocupació
Cia. Hipocondríaco	<i>Entre algas y alpes</i>		4	122	54,46%
Los dos los	<i>Volare</i>		8	212	37,86%
The Einstein Sisters	<i>The Einstein Sisters</i>		4	247	88,21%
Philip Burgers	<i>Dr. Brown Because</i>		4	88	31,43%
Samuel Gustavsson	<i>Night For One</i>		4	101	36,07%
Jordi L. Vidal	<i>Oxymoron</i>		2	102	72,86%
Martina Nova	<i>Il viaggio di una criolina</i>	X	4	83	52,38%
7	7		30	955	45,18%

6.2.6. Programació d'arts escèniques contemporànies

MÚSICA - PERFORMANCE					
Creador / Cia.	Espectacle	Coproducció/ Residència Antic	Funcions	Total Públic	Ocupació
Ecleptic Symphony & Painose	Música en viu, electrònica i arts visuals		1	25	35,71%
Gichi-Gichi Do	No quema el fuego		4	34	15,18%
Shakti I&I Reggae	Reggae Love Party		1	63	90,00%
Gran Teatre Amaro	Concert		1	19	27,17%
Cia. Mireia Tejero /Las Reinas	Si no fossis tu, seria jo	x	4	84	30,00%
Silvia Sant Funk – Las Santas	Paradigma y Crisi		3	85	40,48%
Mariona Segarra	Llum a la veu		2	69	49,29%
Maria Stoyanova	Experiencia Hope		1	32	45,71%
Fafá Franco	Transformació en primera persona		1	71	101,43%
Miss Q	Miss Q con Banda + visuales		1	40	57,14%
Institut Fatima & Ben Gala	Concierto		1	84	84,00%
Annie Sprinkle @ Elisabeth Stephens	Assuming the ecosexual position: Adventures of the Love Art Lab		2	49	35,00%
Pi Piquer	Bottom Paint		4	113	56,50%
Stephanie Pan, Oriol Roca, Sasha Agranov	Pills to purge melancholy		1	14	28,00%
Antic Teatre Band	Nit versions punk vol.4		1	96	96,00%
Eli Gras	Després del gel.. les formigues		1	23	33,86%
Diana J. Torres, Lucía Egaña, Andy Clark	Pornoterrorismo		3	239	99,58%
27	17		32	1140	52,44%

6.3.1. Festivals i esdeveniments puntuals

FESTIVALS					
Festival	Artistes	Activitat	Funcions/ Sessions	Total Públic	Ocupació
Festival Antic Goes Electric Vol. IV / projecte B2B	9	Festival música electrònica	1	328	82,00%
Festival Antic Horror Picture Show	30	Festival de curts fantàstics i de terror	2	170	85,00%
2	39	2	3	498	83,00%

INICIATIVES SOCIALS					
Iniciativa	Artistes	Activitat	Funcions/ Sessions	Total Públic	Ocupació
Impacte Teatre. Funcació Arrels + Gus Bas	2	Espectacle: Veus sense sostre	1	59	84,29%
1	2	1	1	59	84,29%

ACCIONS COMMEMORATIVES					
Acció	Artistes	Activitat	Funcions/ Sessions	Total Públic	Ocupació
Dia internacional de la dansa	Plataforma Crim	Nit Criminal	1	84	93,33%
1	3	1	1	84	93,33%

6.3.4. Programació en col·laboració

PROJECCIONS AUDIOVISUALS

En col·laboració amb	Artistes	Activitat	Sessions	Total Públic	Ocupació
Habitual Video Team	28	Flux Club	12	488	59,08%
Ojo Cónico	4	Urbanoscopio	4	220	70,97%
L'Assamblea del FCAB	18	Festival de cine anarquista de Barcelona	2	170	121,43%
Associació Souvenir	1	Silencis	1	70	100,00%
Lucía Egaña Rojas	1	Mi sexualidad es una creación artística	1	65	92,86%
Isabel Otaday Sömme / Patrizia Monzani	2	La ciencia del pánico	1	43	61,43%
Tristán Bauer	1	Che, un hombre nuevo	4	70	100,00%
Marc Vila	1	Venezuela Petroleum Company	1	48	68,57%
Dario Azzellini, Oliver Ressler	2	Comunes en construcció	1	36	51,43%
9	58	24	27	1210	71,34%

PROPOSTES POÈTIQUES - LITERATURA

En col·laboració amb	Artistes	Activitat	Funcions	Total Públic	Ocupació
Enric Cassasses, Josep Pedrals, Blanca Llum Vidal	3	Presentació de l'obra completa d'Àngel Guimerà	1	14	25,00%
Miguel Noguera	1	Presentació d'un llibre – Ultraviolència	1	70	100,00%
Mariona Sagarra	1	Voz Espandida – Barcelona poesia 2011	1	20	28,57%
3	5	3	3	104	53,06%

MÚSICA - PERFORMANCE

En col·laboració amb	Artistes	Activitat	Funcions	Total Públic	Ocupació
Primavera Sound Chinese Christmas i Cut Your Hair	3	Primavera Sound a l'Antic Teatre	1	94	94,00%
Loop Festival	1	Cally Spooner y Thay Shani (2 propostes)	1	34	48,57%
Off Loop Festival	1	Bailarinas Parabòlicas	2	17	28,33%
Cinema Dub Monks / Selva de Mar	1	Cinema DUB Night	1	52	74,29%
3	6	5	5	197	65,67%

MULTIDISCIPLINARS

En col·laboració amb	Artistes	Activitat	Funcions	Total Públic	Ocupació
LIMINAL GR	7	Acció Being Burlesque	1	107	107,00%
	1	Acció Cuina Escombraria	1	42	60,00%
	1	Reflexió En contra de l'esport	4	17	24,29%
	1	Reflexió Genealogia del pirata	1	20	28,57%
	7	Acció en contra de l'esport	1	38	54,29%
Stripart	9	Mostra d'art jove d'Horta i Guinardó (6 propostes)	4	127	49,61%
2	26	11	12	351	55,19%

12 de GENER

ECLECTIC SYMPHONY & PALNOISE “Música en viu, electrònica i arts visuals”

Hammond, controls informàtics i fundador: :

Vincent Jonkers

Guitarra i efectes: **Edu Giro**

Bateria i percussions: **Diogo Santos**

Arts visuals: **Alberto Calahorro i Martín Sánchez (Palnoise)**

Composició i arranjaments: **Vincent, Edu, Diogo i Palnoise**

www.myspace.com/theeclecticsymphony

→

www.palnoise.org →

eclecticsymphony.blogspot.com →

Eclectic Symphony & Palnoise és un recorregut en el temps a través de la història de la música i el cinema. El projecte presenta una fusió eclèctica de diferents estils com ara l'acid jazz, dub, rock fusió, músiques del món i electrònica. A la vegada, els visuals jokeys (vjs) projecten arts visuals al ritme de la música. Veureu una dinàmica màgica amb ritmes, riffs, improvitacions i sons originals. És una experiència cinemàtica a base de música en viu, electrònica i arts visuals.

En 2009 Vincent Jonkers (Holanda) comença a organitzar 'Jamsessions' sota el nom de 'Nit de Eclectic Session' a Barcelona amb la col·laboració de músics convidats com el guitarrista Arturo Ibáñez de Barcelona, el bateria Mauri Visconti i el guitarrista Nacho Del Villar ambdós de Buenos Aires. Posteriorment i ajudat Vincent per dos professionals de la música reclutats del Conservatori Superior de Música del Liceu, Diogo Santos (Portugal) i Edu Giro (Barcelona) comencen a definir el concepte de la seva música. 'Eclectic Symphony' va néixer i poc després es va iniciar la col·laboració amb Palnoise VJ.

13 i 16 de GENER

AU MENTS “Tales of the body”

Direcció i coreografia: **Tomeu Gomila**

Creació i interpretació: **Andrea Cruz**

Espai sonor: **Kiko Barrenengoa amb la col·laboració de Mariano Torres**

Espai escènic: **Andrea Cruz**

Atrezzo: **Marc Vidal**

Disseny d'il·luminació: **Manu Martínez**

Producció: **Au Ments, Fundació Teatre**

Principal de Palma, INAEM, Conselleria de Cultura del Govern de les Illes Balears, Institut Ramon Llull

www.auments.com →

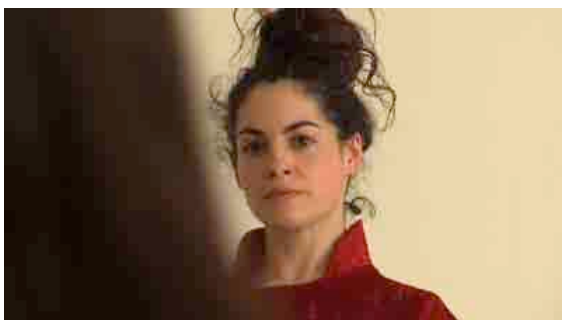
Aquest espectacle d'**Au Ments**, inspirat en la memòria del cos, està construït a partir dels paisatges humans i de les imatges que ens han habitat internament. En "Tales of the body" juguem amb diversos llenguatges escènics creant una ruptura amb els esquemes d'espai i de moviments habituals, que ens permeten desenvolupar una nova proposta coreogràfica. L'espectacle "Tales of the body" és una intensa successió de microhistòries plenes d'emoció i bellesa plàstica, on una intèrpret es transforma constantment mitjançant els moviments, la gestualitat i els objectes.

"El cos com un objecte mecànic; un espai neutre disposat a aparèixer i desaparèixer, a transformar-se, néixer, estar i morir" **A. Cruz**

AU MENTS. El 1996 Andrea Cruz (Chile) i Tomeu Gomila (Balears) formen la companyia *Au Ments*, amb base a Espanya. El treball d'*Au Ments* ens dona una fússió de dansa butoh, teatre gestual, teatre d'objectes, performance i videoart. Els seus espectacles s'han presentat a festivals d'Espanya, França, Xile, Portugal, Cuba, Alemanya, Brasil, Bolívia, Colòmbia, Índia, Dinamarca, Bèlgica, Armènia i Finlàndia. Andrea Cruz i Tomeu Gomila han dirigit i produït les següents obres: "Quan ses bistis volaven" (1997), "El viatge tarambana" (2000), "Voice Void" (2002), "Asteroide 9900 doctor illuminatus" (2005), "Tales of the body" (2006) , "Accions-Reaccions" (2007), "Humit" (2008), "Petit Ball" (2009) i "S.piel" (2010).

18 i 25 de GENER; 8, 15 i 22 de FEBRER

ESTHER FREIXA "**Medea (a la carta)**"

Creació i interpretació: Esther Freixa i Ràfols
Col.laboració dramaturgica: **Toni Cots**

Produït per - **Mi otro trabajo**

Amb el suport:
La Serradora - espai de creació d'arts escèniques i del moviment (Ajuntament de Mollet del Vallès)

<http://www.medealacarta.wordpress.com/> →

Després d'un primer cicle de presentacions durant la tardor del 2010, l'Antic Teatre torna a acollir *Medea (a la carta)* del 18 de gener al 22 de febrer.

Medea (a la carta) és una proposta escènica entorn al mite i de-construcció del personatge de Medea. Té com a referents les pel·lícules *Medea* de Pasolini i *Medea* de Lars Von Trier, la narrativa de Roberto Calasso a *Las bodas de Cadmo y Armonía* i els textos *Medea Material* de Heiner Müller i *God-Dog* de Toni Cots. S'estructura en 4 peces curtes cadascuna amb entitat pròpia. Són diverses aproximacions al personatge i al seu mite; diferents mirades i relacions que es fan visibles a través del diàleg que s'estableix tant per part meva com de l'espectador amb el personatge.

La proposta, que consisteix en presentar 2 peces seguides d'un diàleg amb el públic, busca generar un espai d'intimitat que permeti obrir noves mirades sobre el fet escènic i establir una relació amb el públic on puguem exposar i compartir les diverses temàtiques que la re-visió contemporània del mite qüestiona. *Medea (a la carta)* es

comença a obrir el gener del 2009 en cases i espais particulars. Actualment compagino aquesta possibilitat amb l'espai escènic dels teatres, generant ponts i qüestionant la idea de representació.

A les trobades de gener mostraré les peces 1, 2 i 3 i al febrer obriré una 4a peça que és un recorregut de tot el procés de creació de *Medea (a la carta)* en un espai-temps concentrat. Per saber quines peces mostraré cada dia es pot consultar el blog medealacarta.wordpress.com a l'apartat *Novetats*. L'aforament és per 20 persones i cal fer reserva prèvia.

Després de llicenciar-me per l'Institut del Teatre de Barcelona continuo formant-me amb diferents artistes i companyies a Catalunya i Berlin. Col.laboro habitualment amb *La Reial Companyia de Teatre de Catalunya* i diversos artistes independents mostrant el treball a Anglaterra, Berlin, Amsterdam i Catalunya. Des del 2008 codirigeixo i gestiono *La Serradora*, un espai municipal dedicat a la creació i investigació de les arts escèniques i del moviment, on desenvolupo la meua recerca i pràctica creativa entorn el cos i els seus llenguatges. Alhora treballo buscant línies pedagògiques que permetin la transmissió del coneixement sobre el propi cos i el fet creatiu. Des del 2006 sóc membre de *La Bombeta*, associació situada a Mollet del Vallès, que vol obrir un espai de relació entre artistes i públic.

20 i 23 de GENER

NEIL HARBISSEON I MOON RIBAS “**El so del taronger**”

Creació i interpretació: **Neil Harbisson i Moon Ribas**

Tècnic de llum i so: Laura Closca

Producció:

IMAC, Ajuntament de Mataró
Antic Teatre / AdriAntic (Barcelona)

www.harbisson.com →
www.moonribas.com →

El So del Taronger és una obra escènica sobre el color i la seva percepció. L'obra parla i es basa en la omnipresència del color i en la complexa relació entre el color i els humans. El color es planteja com a sentiment, com a moviment i com a so. L'obra manifesta que el color no té perquè ser un element exclusivament visual. La peça porta el públic a un espai sonocromàtic i s'endinsa en un món on els colors sonen i es mouen. L'obra escènica està inspirada i basada en la història real de Neil Harbisson, nascut amb visió acromatòpsica, però que gràcies a un ull electrònic instal·lat permanentment al seu cap pot percebre els colors a través de notes musicals.

El Neil i la Moon es van conèixer a uns tallers de teatre quan eren petits i des d'aquell moment que creen i creixen artísticament junts. Compartint i explorant noves inquietuds i desafiant nous reptes artístics.

Neil Harbisson (27 de Juliol de 1982) ha estudiat teatre al **Theatre Arts** de Belfast i als tallers de **Teatre Sala Cabañes** (Mataró) d'on també n'ha estat tutor. És llicenciat en Composition a **Dartington College of Arts** (Anglaterra) i en Fotografia a **New York Institute of Photography** (Nova York).

El 2004, Harbisson es va convertir en la primera persona al món a portar instal·lat un **eyeborg** (ull ciberènic que li permet escoltar colors) i a ser reconegut oficialment com a **ciborg** per un govern.

Moon Ribas (24 de Maig de 1985) ha estudiat a **Theatreschool d'Amsterdam - SNDO** (School for New Dance Development) i és llicenciada en Coreografia a **Dartington College of Arts** (Anglaterra). També ha cursat workshops i tallers amb varis creadors com: **Núria Font**; Nigel Charnock de **DV8 Physical Theatre Company**, **Goat Island**, **Lea Anderson**, **Fin Walker**, **Kirstie Simson**, **Katie Duck**; **Yuko Kawamoto** i **Fran Barbe**.

26 de GENER

RUST SOUNDSYSTEM & SHAKTI I&I REGGAE BAND "Reggae Love Party al l'Antic Teatre"

El concepte de "sound system" va sorgir als anys cinquanta a Kingston, Jamaica. Soundsystem amb reggae, ragga, ska, black music, afro music, hip-hop, rumba, jungle, etc. 2 Djs, 1 meta: ballar gaudint!

'Shakti' és una paraula hindú que significa 'Energia Vital', i 'I & I' vol dir 'nosaltres o tots i totes' en idioma rastafari. La unió de les dues paraules vol dir que tots i totes som l'energia vital. El grup pretén expressar aquest missatge d'amor i consciència en tots els corrents de la música jamaicana (reggae rootsdub, rub a dub, rocksteady, dancehall, ska, Nyahbingi, lovers ...).

DJ Maxx Cantant camerunès nascut a França, arriba a Barcelona a finals de 1999, on participa en diversos col·lectius musicals de la ciutat comtal: l'estiu del 2003, canta com a convidat al costat de Golem System a la sala Sidecar i l'octubre de 2006 canta amb Omega Power a la sala La Boca de Llop de Madrid. DJ i més tard MC del soundsystem barceloní Shanty Dread System, actuen a El Resplendor de Guinardó, a La Escosesa, a La Casa Pluto, al bar Venècia, al Xpressing Sound i al Chekere, tots ells a Barcelona. Compaginant aquestes activitats, el 2006 es reuneix amb "El Baron" Cyril per formar Dr Druid. A mitjans d'estiu 2007, s'incorpora com a cantant principal de la banda reggae Shakti I&I. **Ras Nadir & DJ Killah Mo'** A finals del 2009 Maxx funda The Trust Sound system amb Ras Nadir i DJ Fifty Cents, que deixés d'hora el projecte. Després en el 2010 es va afegir DJ Killah Mo'. **TRUST SOUNDSYSTEM** neix a Barcelona a finals del 2009, quan 2 amics i DJs provinents de trayectorias distintes decideixen ajuntar-se amb la idea de formar una agrupació de Reggae coneguda com Sound System. Durant els seus primers moments de vida **The Trust Soundsystem** ha esdevingut una altra vibració dins les ones del reggae, incorporant amor e consciència als clàssics i a les noves produccions d'arrels jamaïquines. Aquesta diferenciació els ha portat a cridar l'atenció i a ser convidats a diferents events y festes, com per exemple a Lukum Taka- Bcn amb Shakti I&I Reggae Band, a Guinarecords, La Pau- Bcn, a Oshan Guin I- Bcn o al Sol o a La Notte, Tolosa-FRA durant l'any 2010.

Shakti I&I neix a finals de 2007 amb el bateria Toni Capel de Barcelona, el baixista, Joan Martos de St Cugat, el teclista Rafa Fortuño de Barcelona, el guitarrista argentí Lleó DeMaría de Rosario i el vocalista Maxx, "camerunès nascut a França", A finals del 2008 el saxofonista "Chil Anko" Cesar Martos col·labora en gravació i directes.

Finalment a principis de 2009 s'incorporen Lidia de Màlaga i després Mamadou mestre senegalès a la percussió.

27 i 30 de GENER

OLGA TRAGANT / tragantDansa [Cia.] **“Figures de Pols”**

Creació i interpretació: **Olga Tragant**
Acompanyament artístic: **Sabine Dahrendorf**
Espai sonor: **Kiko Barrenengoa**
Il·luminació: **Manu Martínez**
Espai escènic: **Jaume Amigó**
Vestuari: **Lola Amigó**

Producció: **tragantDansa**

Col·laboració: **(Residència tècnica/Aula oberta, abril'10): La Caldera**

Amb el suport: **ICUB - Ajuntament de Barcelona i Consell Nacional de la Cultura i les Arts (CONCA)**

www.tragantdansa.com →

Figures de Pols sorgeix d'un cos que es sent fràgil, que fluctua i suggereix lo corpori i lo incorpori, la matèria i l'esperit, la salut i la malaltia, el naixement i la mort. És sobretot una proposta meditativa sobre la impermanència del cos, que presento a partir del desdoblament en varies presències i/o absències i en diferents estats anímics i corporals que troben el seu correlat formal en els canvis de registres i llenguatges escènics.

Sóc ballarina, coreògrafa, professora i directora de l'espai tragantDansa. Gràcies a una beca Fulbright/"la Caixa", viatjo i resideixo set anys als Estats Units on realitzo un Màster en Dansa Contemporània i un Màster en Psicologia de l'Activitat Física (Universitat d'Illinois a Urbana-Champaign). A Nova York estudio dansa en/amb diverses escoles i professors (Movement Research, Susan Klein School, Trisha Brown School). L'any 1997 viatjo a Amsterdam per estudiar a la School for New Dance Development (SNDO). L'estiu del 2002 i gràcies a una beca del Ministerio de Educación realitzo una estada al Japó on entro en contacte amb companyies de Butoh (Sankai Juku, Dairakudakan, Kazuo Ohno). He ballat en els projectes de les següents companyies i coreògrafs independents: Douglas Dunn, Bebee Miller, Ann Carlson, Eileen Standley, entre altres.

Començo els treballs de creació l'any 1993, fent peces curtes (*With/Without*, *Ànima d'Hora*, *Appetite*, *Suite d'Aigua*, entre altres), i més llargues (*Ales de plom*, *Llaços*,

Rastres, Com voldria ser). Actualment he creat *Figures de Pols* (2010), que jo mateixa dirigeixo i interpreto. Fins ara el meu treball s'ha pogut veure en teatres i sales de Catalunya, la resta de Estat Espanyol, França, Portugal, Holanda, Estats Units, Japó, Mèxic i Marroc.

3 a 6 de FEBRER

STRIPART - MOSTRA D'ART JOVE D'HORTA-GUINARDÓ

3 i 5 de febrer Jordi Soler Company/ psicoproject en moviment "AUT... (plomes al pit)" - nous llenguatges de cos **Col·lectiu Puente** "Pintura i Moviment en Re menor" - performance **Helena Pellisé & Pablo Selnik** "A Glops" - nous llenguatges del cos **4 i 6 de febrer Col.lectiu "Por amor al arruinARTE"** "Distancias" - nous llenguatges del cos **Co.Deria+Rectificadora (Trinidad García Espinosa)** "Contrastes et géodésie" - performance **Leo Bert & Leo Bettinelli "MA' (buit)"** - nous llenguatges de cos - performance Organitza: **Centre Cívic Guinardó** Col·labora: **Districte d'Horta-Guinardó i Programa de Joventut**

www.stripart.org

Estripar: trencar, fer miques, esquinçar. Treure les tripes (d'algú o d'alguna cosa). Treure l'interior d'alguna cosa, desmuntar-la **Art:** Manifestació de l'activitat humana amb la que (o qual?) s'expressa una visió personal que interpreta la realitat o allò imaginat amb recursos plàstics, lingüístics o sonors. Adaptació, adequació, aptitud, capacitat, destresa amb facultat, geni..... **Strip-art:** Art contemporani que trenca amb els estereotips. Acció on un artista es despulla total o parcialment de la seva obra.

Amb aquest concepte va néixer fa quinze anys la idea de crear una mostra d'art contemporani multidisciplinari (pintura, dansa, performances, video-art, escultura, instal·lacions...) on exposessin artistes joves que encara estiguessin formant-se, o bé comencessin el seu camí artístic professional. **Stripart** és una gran exposició, un gran ventall de formes expressives on no hi ha temes, on no hi ha disciplines prefixades, només busquem projectes que a través de la investigació i el treball, hagin arribat a ser innovadors, a trencar estereotips.

7 i 21 de FEBRER, 6 i 20 de MARÇ, 24 d'ABRIL, 15 de MAIG, 12 i 26 de JUNY, 25 de SETEMBRE, 23 d'OCTUBRE i 13 de NOVEMBRE

**FLUXCLUB
EL NOU CLUB DE VÍDEO DE BARCELONA**

Segona temporada de **FLUX CLUB**, un club de vídeo que, amb una periodicitat quinzenal i amb la màxima flexibilitat, pretenem que reflecteixi la vitalitat del vídeo de creació de la nostra ciutat. Es tracta d'una extensió del Festival de vídeo d'autor **FLUX**, amb sessions obertes a tot el que està passant en el camp del vídeo a Barcelona, que

complementen el festival des del punt de vista dels seus continguts i que estenen el seu període d'acció més enllà dels dies estrictament dedicats al festival.

La intenció és poder acollir tot tipus de sessions: projeccions, videoperformances i col·loquis que ofereixin al públic la possibilitat del contacte directe amb els videocreadors. Tant poden ser sessions monogràfiques d'autors reconeguts com sessions temàtiques, sessions col·lectives dedicades a autors emergents, a la presentació de treballs d'estudiants, o centrades en la videopoesia o la videodansa... **FLUX CLUB** és un espai de difusió del vídeo de creació a la ciutat de Barcelona.

10 a 13 de FEBRER

CIA.HIPOCONDRIACO (BERLÍN) “Entre algas y alpes”

Intèrprets: **Sabine Rieck i Sebastian Matt**

Idea: **Cia Hipocondríaco**

Ull exterior: **Julia Christ**

Regidor: **León Touret**

Comunicació: **Jour Majench**

Durada: **40 'minuts**

www.sabine-rieck.com →

www.sebastianmatt.de →

“Dos excursionistes es troben per atzar en un càmping. La temporada s'acaba, arriba la tardor. Les vacances venturosas es converteixen en un acampar per un temps no definit, un estudi sobre el terreny i una investigació científica sobre la figura de l'acampador, a partir de l'observació de la seva figura, forma, olor, contingut i dinàmica.” **Sabine Rieck**, polifacètica artista de circ, amb formació d'acrobàcia i dansa, actriu i una mica pallassa, manipuladora de hula hops, corda llisa, acordió i oukelele. Ha treballat amb companyies com Archaos i va ser una de les fundadores de la Cie.Gosh. Cabarets a San Francisco i a Seattle, i molt present dins l'escena berlinesa i francesa. Sabine combina la interpretació amb la direcció. A Barcelona va dirigir el 7è Circ d'Hivern de 9 barris, ‘Ulls Clucs’ (2003), i la vam poder gaudir a la carpa BaRdElOnA, al final de les Rambles, l'any '90 i '91. **Sebastian Matt**, fa l'escola artística de mim i drama a Berlín i stages amb Gabriel Buendia (Argentina) (cirque du soleil) i Michel Dallaire. Fa performances a Berlín i Hamburg i s'implica artísticament al *Chamaleon Variété* de Berlín. Premiat dos cops "nachwuchspreis fuer kleinkunst" de volksbuehne berlin "variete newcomer preis" del Chamaleon variete berlin. Gira per França, Itàlia, Bèlgica, Holanda i Espanya.

14 de FEBRER

URBANOSCOPIO - mostra de cinema i ciutat (3ª sessió) “Lugar y Sociedad”

Organitza: **Ojo Cónico**

[lugar y sociedad/ proyecto](#) →
[ojoconico.com](#) →

En la 3ª sessió projectarem Lugar y Sociedad, un documental que “...reflexiona sobre les relacions que existeixen entre les múltiples comunitats que conformen una societat i els llocs en els quals viuen. [...] Gravat en un Madrid en plena crisi financera global, després de l'esclat de la bombolla immobiliària, que ha provocat la suspensió de pagaments en centenars d'immobiliàries i constructors, milers de treballadors que han perdut l'ocupació, famílies desallotjades de la seva casa per no poder fer front al pagament de la hipoteca...”

Urbanoscopio, mostra de cinema i ciutat. L'any 2007 el 50% de la població mundial habitava en zones urbanes. Aquestes produeixen el 75% del total de las emissions de carboni dispersades a l'atmosfera. Un de cada tres habitants del planeta viu en una barraca. Aquesta expansió sense precedents de la ciutat s'estén por tots els racons del planeta redibuixant el territori i las relacions socials. Des de les onades migratòries cercant un futur millor fins les operacions d'especulació immobiliària, els motius que originen aquests processos de transformació urbana són tan variats com els resultats que en produeixen, de les muntanyes de barraques on habita la tercera part de la població mundial fins els paisatges artificials generats per allotjar a les elits econòmiques. **Urbanoscopio** es una mostra de cinema documental on es plasmen aquests fenòmens. Organitzada per **oJo cónico**, tractarà des de diverses òptiques diferents fenòmens urbans contemporanis. **ojo cónico** es una associació dedicada a fomentar el debat arquitectònic y urbanístic a través del mitja audiovisual.

17 a 20 de FEBRER

VÉRTEBRO TEATRO “Estudi per l'amor, la mort i la paciència”

Autor, Actor i Director: **Juan Diego Calzada**
Ajudant de direcció: **Nazario Díaz**
Vestuari: **Juan Diego Calzada**
Espai escenogràfic i il.luminació: **Ángela López**
Espai sonor i vídeos: **Juan Diego Calzada / Nazario Díaz**
Personal tècnic: **Nazario Díaz / Eduardo Merino / Ángela López**
Producció: **Vértebro Teatro**

www.vertebro.es

M'AGRADARIA QUE EL MEU CERVELL NO GOVERNÉS EL MEU COS, NO GOVERNÉS LA MEVA...

En aquesta proposta entrem en guerra amb l'art, amb nosaltres mateixos, amb els espectadors, amb el real i l'imaginari de l'amor, la mort i la paciència per arribar a plantejar en

la mesura del possible algunes qüestions: *Qui ha de venir per jutjar els vius? Quin és el meu camí cap a la mort? Qui tornarà a omplir la meva ànima d'amor?*

En “ESTUDI PER L'AMOR, LA MORT I LA PACIÈNCIA” us obligarem a un cos a cos amb el costat més privat de l'amor i del sexe.

Naixem com VÉRTEBRO TEATRO a finals del 2007 amb una visió polièdrica del nostre treball. Creiem necessari, per al creixement de qualsevol comunitat artística, establir altres relacions diferents a les de muntatge d'un espectacle. Un exemple d'això, el constitueix ENCUENTROS TEATRALES VÉTEBRO-ENCRUDO, seminari anual d'intercanvi artístic que compta amb conferències, demostracions de treball, espectacles, performances, videoprojeccions, sessions de treball... La companyia té a l'esquena certa trajectòria, encapçalada per la figura de Juan Diego Calzada, actor, autor i director de teatre que comença la seva marxa el 2001 amb “La Oveja Negra” i, sense el treball, hagués estat poc probable haver desembocat en Vértebro Teatro. Triem Còrdova, Espanya, com a base d'operacions.

24 a 27 de FEBRER

GICHI-GICHI DO “No Crema el Foc”

Creació: **Gichi-Gichi Do**
Performers: **Niña Jonás y Sr. Curi**

www.gichi-gichi.com →

gichi-gichi.blogspot.com →

No Crema el Foc és un concert-performance per a bars de carretera, encara que també pot ser programat en salons d'hotels, cases particulars o grans teatres. Un concert en el qual els sons afilats de Sr. Curí acompanyen i traeixen els textos de Nena Jonás. Un concert en el qual la intimitat queda exposada de manera fràgil i lluminosa. No ens permetem el silenci perquè el silenci en aquest context suposaria omplir un buit, i encara no estem preparats per a això. Fins i tot quan callem es pot percebre un petit batec.

Gichi-Gichi Do és un equip de treball format per Luciana Pereyra Agoff (Niña Jonás) i Óscar G. Villegas (Sr. Curí) que neix l'any 2003. El nostre objectiu és el disseny i la creació de projectes escènics que es desenvolupen baix diferents formats: instal·lacions escèniques, concerts i performances. Fins avui hem presentat els següents treballs: **Oracles: Cor que no sent** (2003), **Fobos i Deimos** (2004), **Exposició** (2005), **Progenitura** (2007), **Intermedi** (2008), **L'Home del temps** (2009), **No crema el foc** (2010)

28 de FEBRER

ENRIC CASASSES, JOSEP PEDRALS I BLANCA LLUM VIDAL “**Àngel Guimerà, el Lleó - Presentació de l'obra completa d'Àngel Guimerà**”

Edicions de 1984 acaba de publicar la poesia completa d'Àngel Guimerà. Enric Casasses, Josep Pedrals i Blanca Llum Vidal — curadora del llibre— ens ofereixen una tria sorprenent de poesies que, a més d'incloure els coneguts i estrepitosos *Poblet*, *L'any mil* o *La sardana de les monges*, ens desclou altres i nous caires del lleó de l'Ateneu. Ja l'any 1948 Josep Miracle ens deia que saludéssim «el retorn a Guimerà com el desvetllament de la nostra sensibilitat adormida. Tornem-lo a llegir i tornem-lo a admirar». De nou, doncs, anem-hi. *Va!*

BLANCA LLUM VIDAL Dos llibres de poemes: *La cabra que hi havia* i *Nosaltres i tu*. La cura de dues edicions de dos àngels: *Dues Catalunyes* d'en Carmona i *Poesia Completa* d'en Guimerà. Ficar el nas a *L'Enderrock*, al *Pèsol Negre*, a *l'Homenatge Poètic a Joan Ponç*, a les *Quàntiques*, a *S'Esclop*, a la *Pedra Foguera*. Llegir pels Països Catalans i per Ucraïna. Potser treure d'aquí poc *Quatre Coses* i un *Visca!* Això ha fet. I dir la fosca a la muntanya i udolar amb la veu humana.

ENRIC CASASSES Dadà trobador ignorant culte hipí i punk, és autor d'uns 15 llibres de poesia en vers i en prosa i d'un parell d'obres de teatre, i investigador de les evidències de l'art. Fa anys que es dedica a la paraula en veu alta, dient poesia pròpia o de poetes clàssics i contemporanis. Cerca l'expansió de la llibertat individual i de la potència artística.

JOSEP PEDRALS Més de 10 anys de poesia als escenaris. Ha actuat arreu dels Països Catalans i per Europa i Amèrica en un miler de recitals. Ha treballat en poesia per a infants. Ha menat espais de poesia en premsa, ràdio i televisió. Coordina des de fa set anys el cicle de recitals poètics de l'Original. De teatre: *Estat major*, *Entremès*, *Ecs!...* De llibres: *Els buits enutjosos*, *Escola italiana*, *És un poema!*, *Eclosions*, *El*

furgatori... De discos: *En/doll*, *El motí...Esquitxos ultralleugers* és el primer que han gravat amb els Nens Eutròfics. I així...

1 de MARÇ

GABINO RODRIGUEZ & LAGARTIJAS TIRADAS AL SO “Catalina”

Un projecte de **Gabino Rodríguez** Direcció adjunta: **Luisa Pardo Urías** Assessoria artística i ocells: **Mariana Villegas** Vestuari: **Francisco Barreiro** Video: **Yulene Olaizola** Maquillatge: **Iñaqui Legaspi** Disseny: **Juan Leduc** Durada: **45 minuts**

lagartijastiradasalsol.blogspot.com →

Aquest projecte és una temptativa per resignificar una experiència. Recordar una mica per a pensar-lo d'altra manera, treure claus, pintar d'altre color. És a través del record com vam construir la nostra experiència. Hem viscut el que recordem? Busco reconfigurar el record que tinc d'una experiència. Les emocions duren més en el cos del que creia. Vull pensar les coses, no sentir-les. Allunyar-me de la dictadura del sentimental.

GABINO RODRÍGUEZ (Durango 1983) Actor, director i poeta. Exalumne del Centre Universitari de Teatre i de la carrera de Biologia en la UNAM, Mèxic. Va Començar actuant en el cinema, on a la data ha participat en més de vint llargmetratges i vint curtmetratges.

En 2003 va fundar amb Luisa Pardo el col·lectiu Sargantanes llençades al sol. Han realitzat 7 espectacles tots ells parlen de la ficció a partir de la realitat. Com actor en el teatre ha col·laborat amb Jesusa Rodríguez, Martín Acosta, Alberto Vila-real, Daniel Veronese, entre uns altres. Va ser nominat para “The Rolex Mentor and protégé arts initiative” pel seu treball en el teatre. Ha participat en el Festival Transameriques de Montreal i el Kunstenfestivaldesarts a Brussel·les. En 2009 es va fer creditor al prix Janine Bazin del festival de cinema de Belfort. Actualment prepara el llibre de poemes: “El rei dels esports”.

3, 4 i 6 de MARÇ

JULIA KOCH / DANIEL ZIPPI “La Travesía” (The Intersection)

Concepte/direcció: **Julia Koch/Daniel Zippi**
Coreografia: **Julia Koch**
Direcció d'escena: **Daniel Zippi**
Creació/interpretació: **Alejandro Altamirano, Marina Cardona, Joan Casas, Juan Carlo Castillo, Julia Koch, Raquel Salamanca**
Disseny de vestuari: **Maria Gil Cazorla**
Música: **David Sitges-Sarda - Carsten Galle - Daniel Zippi**
Disseny de so i música electrònica: **Carsten Galle**
Video: **Nimrod Friedman**
Management: **Joan Puigdemívol**

Una producció de: **Ribermúsica, Barcelona // Antic Teatre / AdriAntic, Barcelona**
Parcialment desenvolupat en residència artística a: **The Baryshnikov Arts Center, New York City, USA** Amb el suport de: **Consell Nacional de la Cultura i les Arts (CoNCA) i Ajuntament de Barcelona**

ribermusica.org →

La Travesía (The Intersection) és una obra de dansa, música i teatre que explora els encontres d'un dia qualsevol en una intersecció urbana. Està pensada com una combinació d'estils informals de dansa, des de les de caràcter popular internacional fins a les tendències urbanes més contemporànies del moviment que podem trobar a qualsevol club nocturn. Entre les seccions de dansa hi haurà diàlegs entre persones de diferents cultures. L'obra, en la seva concepció total, és com la il·lustració d'un dia condensat a l'encreuament, on les cultures es fusionen i es barregen. La música també està pensada com una barreja de diversos referents de músiques d'arrel popular amb música electrònica, que es van fusionant gradualment durant l'acció, que condensa les situacions d'un dia qualsevol en la intersecció.

Julia Koch (coreògrafa/ballarina) va estudiar dansa clàssica i contemporània a Alemanya i França i coreografia a l'Institut del Teatre de Barcelona. Com a ballarina ha treballat amb la companyia del Staatstheater Darmstadt, el Tanztheater Robert Solomon i el coreògraf Guido Markowitz; a Catalunya amb la Cia. LAVS, La Veronal i el Gran Teatre del Liceu y als Estats Units amb el Ridge Theater de New York. Com a coreògrafa i ballarina col·labora sovint amb Ribermúsica de Barcelona.

Daniel Zippi (director/dramaturg) va iniciar la seva carrera com a intèrpret en companyies de teatre clàssic de repertori als Estats Units, després a televisió i cinema, y més tard amb grups de música alternativa. Més endavant, es va fer productor de grans produccions, per a tornar a companyies de teatre experimental als Estats Units i Europa. Recentement, ha treballar com a escriptor i dramaturg d'obres de teatre amb new music.

Aquesta és la segona col·laboració entre Julia Koch y Daniel Zippi, essent la primera el 'Projecte: La Plage', estrenat a la Sala Ovidi Montllor de Barcelona el setembre de 2010.

5 de MARÇ

HAJIME FUGITA + ISABEL OLLÉ “Unforgiveable”

Residències artístiques: **Antic Teatre, Barcelona**
2011 Portugal (espai per concretar) 2011 Skite/S&T
collaborations Porto 2008 Amb la col.laboració de: **Sweet**
and Tender Associació Artística Trans

Amb el suport de: **Ajuntament de Viladecans Skite/S&T**
collaborations Porto 2008

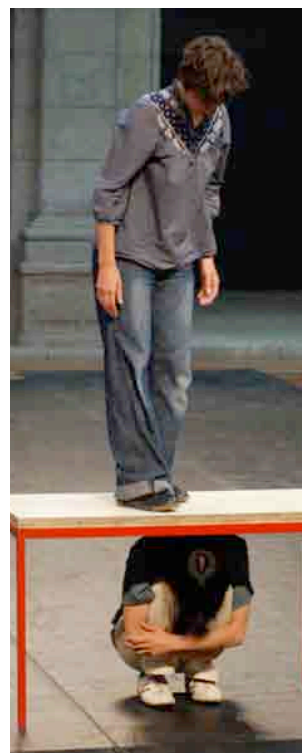
Presentacions Públiques de la 1a fase d'investigació 2008:
SKITE/S&T collaborations Porto 2008 (Maus Habitos, TNSJ
Mosteiro Sao Bento da Vitoria) TNT Festival Internacional de
Terrassa 2008

isabelolle.blogspot.com

hajimefugita.com

associacioartisticatrans.blogspot.com

Existeix el que és imperdonable. Inclús, desitjant i volent que visquem tots junts en pau, i que ens entenguem entre nosaltres completament, existeix el que és imperdonable. L'imperdonable és la nostra dificultat, el que mai arribem a resoldre, així doncs, hem de viure amb ell. **Isabel Ollé**. Vaig nèixer l'any 1979 a Barcelona, i llicenciada a l'Escola Superior d'Art d'Amsterdam com a batchellor en dansa contemporània. A Holanda he treballat amb diferents coreògrafs i actualment com a ballarina col.laboro amb Denssemble/contemporray dance. L'any 2007 cofundo l'Associació artística Trans, des d'on, entre altres projectes de caire social, també impulso el meu propi treball en col.laboració, "Solo para dos" 2010 co-produït per Antic Teatre. Vaig ser convidada a participar a l'Skite/S&T collaborations Porto 2008 on començo una col.laboració amb Hajime Fugita. **Hajime Fugita**. Vaig nèixer l'any 1982 a Yokohama, Japó. Vaig estudiar a la Kyoto University of Art and Design for Performing Arts, seleccionat a la danceWEB Europe Contemporary Dance scholarship Programme a Vienna l'any 2006. Vaig formar part del programa PEPC del Forum Dança a Lisboa l'any 2008 i he participat a projectes internacionals com el Pointe to Pointe a Warsaw l'any 2006 i Skite/S&T els anys 2007 i l'any 2008 a Porto. Des de l'any 2001 el meu treball artístic ha sigut presentat a Portugal Centro Cultural Belem/Lisboa, Mosteiro Sao Bento da Vitoria (TNSJ)/Porto, Terreiro de Paço/Lisboa, Festival Ananil/Montemor-o-Novo; a França, Polònia, Romania, Espanya i Japó.

9 de MARÇ

MIGUEL NOGUERA “¡Presentació de ULTRAVIOLENCIA!”

Ya ha llegado el libro más esperado de la historia de Blackie Books, ULTRAVIOLENCIA, de Miguel Noguera. Y ha quedado tan increíblemente bien que nos apetece celebrarlo con vosotros. Así que el próximo miércoles, 9 de marzo, Miguel Noguera hará un Ultrashow en Barcelona para presentar el libro. Miguel firmará ejemplares del libro con algún dibujo/idea. Si no sabéis lo que es un Ultrashow, si no sabéis quién es Miguel Noguera, si no sabéis qué es Ultraviolencia, no os lo perdáis. Sois muy afortunados de poderlo descubrir miguelnoguera.blogspot.com/

10 a 13 de MARÇ

ANGELA LAMPRIANIDOU CIA LAVS. **“Short cuts collage”**

Coreografia i interpretació: **Angela Lamprianidou, Cia. Lavs**
LLums: **Ignasi Llorens**
Música: **Paul Rose**
Col·laboradors: **Institut del Teatre, Barcelona Schwankhalle, Bremen**

lamprianidou.com →

"Recordem el passat, perquè esperem el futur; ens recordem en vista del futur". Partint d'aquesta frase científica que el present dura tres segons, Angela Lamprianidou junta els diferents "short cuts" (diferents talls en el temps, records i experiments del present) en a una reflexió assagística sobre el "estar" en el present. **Angela Lamprianidou** ha estudiat dansa contemporània a Essen i Fuerth, Coreografia a l'Institut del Teatre de Barcelona i des del 2003 crea les seves pròpies peces. Ha estat convidada amb els seus espectacles a diversos festivals com Arena Festival Erlangen, No Ballett Ludwigshafen, Outnow Festival Bremen i va guanyar el premi "Dansa més a prop" el 2009 amb la seva peça SIT a Barcelona. Els seus espectacles: 2003 Time, 2006 Katahrsis, 2007 El cuerpo del otro, 2008 Short cuts collage, 2009 Back to emotions, 2010 Sitz.

Ha col·laborat amb **Tomeu Verges, Carol Brown, Uwe Heim, Alexandra Rauh, Mirenda Pennel i Santiago Sempere.**

MIREIA DE QUEROL I DURAN **“Charles, Mireia i altres”**

Creació i interpretació: **Mireia de Querol i Duran** Direcció coreogràfica: **Angela Lamprianidou**
Música: **Angela Lamprianidou i Beethoven** Residència artística: **Teatre La Unió, Sant Cugat del Vallès Centre Cívic de les Corts, Barcelona**

Un solo que arrenca d'un vespre mirant un curtmetratge de Charles Chaplin. Decideixo inspirar-me en la seva fisicalitat, emotivitat i bogeria per crear un retrat mig propi i mig inventat. Un retrat que parla del record, de

les múltiples vides viscudes, dels totes les persones/personatges que hem estat i que viuen amagades en la nostra memòria. Estudia dansa L'Aula de Dansa de la UAB (2000-2003) entre d'altres, i cursa el Grau Superior de Dansa Contemporània a la Theatreschool d'Amsterdam (AHK), Holanda, 2003-2007. També es llicencia en Humanitats a la UAB. Professionalment ha treballat amb el coreògraf japonès Kenzo Kusuda, la Companyia de Danza Plan B, i amb coreògrafs independents com Àngela Lamprianidou, Albert Quesada i Ariadna Estalella. Com a coreògrafa ha creat *Maisema, el paisatge de la pròpia por* (2007-2008), *Charles, Mireia i altres* (2008-2009) i *Escenes amb tu* (2009-2010), amb Mara Smaldone, dins el projecte "3 processos de creació", 1era edició, La Porta.

15 de MARÇ

FAFÁ FRANCO “Transformació en Primera Persona”

Intèrpret i Creació: **Fafá Franco**

Direcció: **Lu Pulici**

Coreografia: **Diana Machado**

Música: **Nick Prescott**

Fotografia: **Elena Kuroda**

Il.luminació: **Lu Pulici**

Vestuari i Perruqueria: **Fafá Franco**

Escenografia: **Lu Pulici**

Col.labora: **Espai Bolívia Now**

Co-producció: **Sienta la Cabeza, Trukitrek**

Agraïments: **Imanol Ossa, Josep Piris, María Cano, Poupee Molina, Renée Bethencourt, Tatiana da Silveira i Wellington de Oliveira Junior**

sientalacabeza.com

“**Transformació en Primera Persona**” representa el viatge de la protagonista en la recerca de si mateixa. En la seva trajectòria pel Laberint, espai simbòlic d'aquesta recerca, s'enfronta a les pors i els desitjos implicats en aquest deixar enrere una imatge que ja ha complert el seu cicle, imatge representada per una llarga cabellera de nou anys de vida. En aquest viatge contacta amb els seus records i experiències, revelats a les maletes que porta a sobre i que anirà deixant al llarg del camí. A poc a poc es desfà del pes que representa la seva imatge estancada, fins a trobar-se amb la que simbolitzarà la seva més íntima necessitat de transformació. Arriba llavors a entendre que la renovació passa per l'alliberament de tota classe d'afeccions i que reconeixent clarament el final d'un cicle podrà abraçar l'inici de la nova etapa.

Fafá Franco. Vaig néixer al Brasil i porto gairebé mitja vida a Barcelona. Per herència genètica sóc perruquera. Per a l'exercici d'aquesta mil·lenària professió, la meva formació en psicologia m'ha dotat d'una mirada que va més enllà del criteri purament estètic. La meua vena artística em va conduir a l'escenari amb la innovadora proposta d'una perruqueria performàtica. A dia d'avui diria que sóc psicoperruquerartística. Vaig ser cofundadora de la Companyia Osadía l'any 1996. Des del 2001, amb la Companyia Sienta la Cabeza he corregut món, portant alegria a molts festivals amb els nostres extravagants pentinats i amb bona música.

Ara em preparo per a una nova aventura, la interpretació teatral, assistida per la coreògrafa Diana Machado i sota la direcció de Lu Pulici, de la Companyia Trukitrek.

17 a 20 de MARÇ

JUAN NAVARRO / SOCIETAT TEATRAL MIPERRO “Nancy Spungen, No sólo quiero que me odien”

Producció i direcció: **Juan Navarro**
Producció i creació: **Agnés Mateus**
Pedro Gutierrez
Liebes Casquete
Disseny tècnica: **Ferdy Esparza**
Producció: **Societat Teatral Miperro**
Efectes de so: **Raul de Alba**

Coproduït per: **Antic Teatre, Barcelona, Cèl.lula Sant Mori, (Pontos, Girona)**

juan-navarro.es

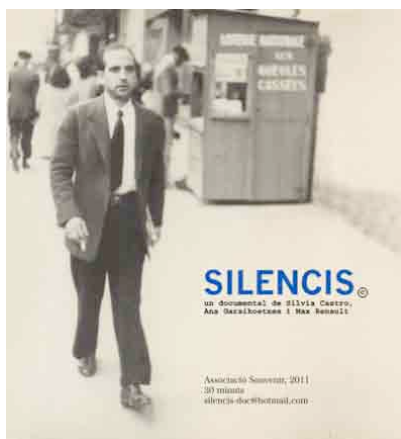
Nancy Spungen és un musical que es compon dels següents elements: Una dona que fingeix ser una altra, un nen prodigi que no sent res quan toca el piano, una serp inofensiva, algunes cançons punk que van deixar de ser-ho fa temps, un souvenir de Berlín, l'àngel daurat que representa la deessa Victòria, alguna cosa més que serveixi de decorat i un piano perquè toqui el nen prodigi. Tot això per desdibuixar la idea de la dignitat en els nostres dies, una paraula amb una estètica que de vegades em treu la son. **Juan**

Navarro El seu currículum com a actor és una col·lecció de noms de l'avantguarda europea de les arts escèniques i del cinema: La Carniceria Teatro de Rodrigo García, La Fura dels Baus, Einstürzende Neubauten, Isabel Coixet, Anita Saij, Roger Gual, Santiago Zanou, Roger Bernat, Sara Molina. Però Juan Navarro alimenta el seu projecte personal com a creador escènic des de fa molt temps i segueix proposant una altra forma d'entendre el món des de l'escenari (escenari?): Fiestas Populares, Miedo al silencio, El Imposible, La Corporación, Agrio Beso, Radio Carburante, V de Amor. Fa molts anys va conèixer a l'Agnés. **Nancy Spungen** és el seu setè espectacle. **Agnés Mateus** Una altra periodista que acaba en els escenaris. Ha passat per les mans de Roger Bernat, Txiqui Berraondo, Rodrigo García, Simona Levi i Juan Navarro. Forma part del col·lectiu GeneralElèctrica i entén l'escena en funció d'aquests anys. Algú va dir fa temps: “Agnés Mateus és una actriu que evoca la complexa qualitat d'una eina prehistòrica: una peça tallada en pedra, aparentment tosca i primitiva, però en realitat precisa i sofisticada.” Va conèixer el Juan en un menjador popular. **Nancy Spungen** és el seu musical.

22 de MARÇ

Associació SOUVENIR “**SILENCIS**”

Direcció: **Silvia Castro**

Guió: **Ana Garaikoetxea**

Realització, gravació i edició: **Max Renault**

Música original: **Sergi Malagarriga, Dani Jané, Rusó Sala**

Veuen en off: **Jordi Cardoner**

Durada: **30 minuts**

Espanya, febrer de 1939, la Guerra s'acaba i 500.000 persones creuen la frontera i s'exilien a França, fugint de la "Nueva España" feixista. Enrera queda el somni de la República i el de la Revolució Popular. Aquest documental, escrit a partir de les Memòries d'un soldat de l'exercit republicà, alterna

testimonis de persones que van viure aquest període, entrevistes a experts i imatges d'arxiu. Com una capbussada dins aquesta part de l'història deliberadament silenciada però ben viva, en tan que combat per les llibertats.

Estrena ben adient a l'"Antic Teatre", doncs l'espai va ser fundat com a societat obrera el 1879 (el "Cercle Barceloní d'Obrers de Sant Josep"). I coincidint en el temps amb el recent centenari de la fundació de la confederació anarquista CNT al 1910 i amb els 80 anys de la proclamació de la II República, a l'abril de 1931.

Silvia Castro, advocada. Fa dos anys va finalitzar la transcripció de les memòries del seu pare, Joaquin Castro Hernandez, anarquista, soldat de la República i exiliat a França. Amb Ana i Max neix la idea de que les memòries siguin el fil conductor del guió d'un documental. **Max Renault**, viu a París. Llicenciatura en realització audiovisual a la Universitat de París X Nanterre. Ha col.laborat amb televisions locals de Japó (FUJI TV) i París (TV Montmartre) i agències de publicitat. **Ana Garaikoetxea**, metgessa de família, va realitzar la seva tesi doctoral basada en entrevistes a immigrants. Ha participat en projectes de cooperació internacional i de recuperació de la memòria històrica al seu centre sanitari gravant entrevistes de pacients.

Sergi Malagarriga, dissenyador gràfic i músic polifacètic (Baixista/Guitarrista). Rock, Folk, Poesia musicada. **Jordi Cardoner**, exballarí, és coreògraf, director d'escena i professor de tècnica Alexander.

I tota la gent que ha participat i col.laborat en aquest documental desinteressadament. Agraïm la generositat i l'entusiasme que han aportat des del seu àmbit de col.laboració.

23 de MARÇ

MISS Q “Miss Q con Banda + Visuales”

Veü, guitarra, ordinador, samplers: **Miss Q**

Bateria: **Daniel Setti**

Baix elèctric: **Luis Montoya**

Visuals: **Mademoiselle Oui Oui**

Durada: **60 minuts**

www.myspace.com/lovelymissq www.lovelymissq.bandcamp.com

“... **Introducing Lovely Miss Q**” és el títol del primer disc en solitari de la Miss Q. Produït per en *Guillamino*, un dels principals noms a l’escena catalana de música electrònica. “... **Introducing Lovely Miss Q**” destaca per la seva innovació i refinament melòdic. Aquest àlbum pot definir-se com la banda sonora de la vida interior d’un personatge fictici anomenat “Lovely Miss Q” – un personatge que freqüenta bars perduts al Salvatge Oest, teatres clandestins, ports industrials i fàbriques abandonades.

Aquella nit a l’Antic Teatre, Miss Q presentarà el seu format en directe més potent – acompanyada a l’escenari per en Daniel Setti (bateria), Luís Montoya (baix elèctric) i Mademoiselle Oui Oui (vídeo art).

Miss Q es l’alter ego de la música i l’actriu danesa Pia Nielsen. Va iniciar la seva carrera musical en solitari fa poc més d’un any, però ja ha passat per desenes d’escenaris a Espanya i a la resta d’Europa. Destacant actuacions en el FEMELEK (Barcelona), Invictro/MMVV (Vic), Karriere Bar (Copenhaguen), Kleine Reise (Berlín) i Haus Der Kulturen Der Welt (Berlín). A vegades, està sola a l’escenari i d’altres, acompanyada per la seva banda (Daniel Setti i Luís Montoya) i la vídeo artista Mademoiselle Oui Oui. A banda de realitzar el seu projecte en solitari, forma part del col·lectiu artístic/musical Zink Tank i la companyia de teatre Clavalacalva i ha compostat bandes sonores per animació, vídeos artístics/documentals i obres de teatre.

24 a 27 de MARÇ

MARTINA NOVA “Il Viaggio di una Crinolina”

Aquest projecte ha estat seleccionat per la residència de creació de circ impulsada per La Central del Circ - Fàbrica de creació i l’Antic Teatre. Assistència artística: **Doriana Crema** Música: **Gipo Gurren**

Llum: **Vincenzo Caruso**

Fotos: **Zoe Vincenti**

Vestuari: **Esprit Nuveau**

Producció i realització: **La Fucina del Circo**

En coproducció amb: **el Festival Mirabilia**

Suport de: **Regione Piemonte, Comune di Fossano, Faber Teatre (Italia), La Central de Circ (Barcelona) i Antic Teatre (Barcelona).** martinanova.com

Crinolina ha estat el projecte seleccionat per a una residència de creació conjunta de La Central del Circ i de Antic Teatre en el marc d'un programa de residències de creació per a projectes de circ impulsat per La Central del Circ - Fàbrica de creació. Un espectacle que barreja l'antic i el modern, utilitzant diferents llenguatges: teatre-dansa, circ i música. Un espectacle en transformació contínua, un conte rocambolesc sobre l'ànima i la soledat com a moment creatiu i d'alliberament.

En un viatge imaginari i fora del temps, una dama s'allibera de la seva poderosa i voluminosa crinolina per a deixar-se conduir pel que li suggereix el cos fins més enllà dels límits de la raó. Tot esdevé possible. Una proposta basada en el llenguatge musical, corporal i rítmic que vol arribar al públic de manera natural per a conduir-lo per un territori més enllà del que imagina.

“... amb el projecte Crinolina vull transportar el públic en un món en què el pas cap a la llibertat expressiva i creativa sigui natural dins de cadascú de nosaltres”

Martina Nova realitza performances que combinen una alta tècnica acrobàtica amb la gràcia i la fluïdesa del moviment. El seu treball està principalment basat en el trapezi, les teles i el simple cos. Diplomada de l'escola de circ de Buenos Aires, ha continuat després investigant com a autodidacta (teatre-dansa i teatre físic, aeris i moviment). Ha presentat els seus espectacles i les seves performances a Itàlia, Espanya, Alemanya i França. El 2007 funda la Fucina del Circo, amb l'objectiu de crear un punt de referència i interès per a la creació d'espectacles de circ originals i innovadors, utilitzant estímuls i aportacions de diferents disciplines: teatre/dansa/música

28, 29 i 30 de MARÇ

ANÒNIMA URBS “Anònima Urbs”

Guitarra: **Enric Espinet**
Bateria: **Ramon Aragall**
Guitarra: **Pedro Font**
Moviment: **Nina Uyà**
Fotografia: **Raquel Passola**
Durada: **50-60 minuts**

myspace.com/anonimaurbs →

Dos guitarres, un bateria, una ballarina i una fotògrafa. Improvització. No parlem mai del que anem a tocar i en realitat el que succeeix, el que sona, el que es mou, el que es veu, el que es percèp, depèn de com ens trobem entre nosaltres en aquell moment, insitu. El primer so o moviment que apareix motiva el següent. La fotografia fixa instants, destacant encara més el caràcter efímer del que som, fem i sentim.

Anònima Urbs es crea el juny 2009 dins el marc, i casi exclusivament pel festival Konvent.0, Cal Rosal, Berga (noves tendències artístiques). Grup de lenta maduració, actua de nou al Konvent.0 del 2010. Al gener del 2011 innagura els vermuths del Vermell, Manresa.

31 de MARÇ i 1 d'ABRIL

Organització del FCAB “**FESTIVAL DE CINE ANARQUISTA DE BARCELONA**”

Organiza: **L'Assamblea del FCAB** www.fcab.tk

En els últims anys han tingut lloc diversos festivals d'aquest tipus a l'Amèrica del Nord, Europa i Austràlia. Es tracta de festivals organitzats per directors independents, documentalistes, artistes i activistes que conflueixen en un espai propi. El es Festival tractarà de convertir-se en un fòrum per a compartir experiències i promoure uns mitjans de comunicació i expressió compromisos, creatius i artístics.

El FCAB convida a venir i participar amb els seus curts, documentals, animació, llargmetratges, etc. a tota persona que es sentí anarquista, anti-autoritària o simplement 'anarco-curiosa' de qualsevol part del món. El FCAB vol projectar les veus que transcendeixen fronteres i cultures, que normalment no són escoltades i que no tenen cabuda en el mercat de l'espectacle... i que reneguen d'ell. També hauràn tallers i

presentacions que van més enllà de l'espectador "enfron d'una pantalla", promovent el diàleg entre amb directors i activistes.

2 i 3 d'ABRIL 12-15 de MAIG

BRASUCATA ES Viviane Calvitti – Susana Goulart – Iva Horvat “**Pruscuvitch**”

Creació i Direcció: **Viviane Calvitti – Susana Goulart – Iva Horvat**

Intèrprets: **Viviane Calvitti e Susana Goulart**

Música e Video: **Lina Bautista**

Il·luminació: **Ramon Rey**

Grabació video: **Guillem Puig**

Vestuari: **El Armario de la Su** Col·laboradors

(gent especial): **Montse Colomé, Carles**

Mallol, Semolinika Tomic, Joan Segura,

Lola Angeles, Gabi Isern Macias, Pere

Bohigas, Pepe Gomez, Flàvia Onofre, Marta

Villaplana, Beбето Cidra, Glòria Bohigas, Aleix Cuaresma, Gustavo Pacheco,

Fernando Guimaraes, Torre Amat.Sarrià

Co producció: **Antic Teatre Espai de Creació, Barcelona**

Col·labora: **La Caldera, centre de creació de dansa i arts escèniques, Barcelona**

Tot comença d'una trobada casual. Parlem, i ens adonem de que compartim experiències semblants; més de vint anys fora del nostre país ens ha portat a tenir sensacions de no ser totalment d'aquí i ja no ser més d'allà. Entrem hi ha un espai i

l'hi diem "fisura". Hem emprès el viatge per les fissures dels records, del nostre cos, emocions i paraules i n'hem fet d'ell un lloc on el vulnerable i l'incomplet es transformen en força escènica. No parlem d'una crisi d'identitat però sí d'una confusió que produeix "l'ADICA" (acumulació de informació cultural adquirida) que ens ha canviat i enriquit. Ara l'important no és la diferència que hi ha entre dos identitats, ni tan sols las fissures. L'important és percebre aquesta nova identitat com un tot i continuar vivint i somniant; i somniant pots ser a dos llocs alhora. "Entre2" és un antihomenatge, una retrospectiva personal i artística.

Susana Goulart, artista polifacètica. He nascut al Brasil i visc a Barcelona fa 20 anys. He treballat en diversos projectes creatius i espectacles trepitjant molts escenaris arreu del món, actuant per a diferents companyes dins i fora de Barcelona. Viviane Calvitti, he nascut al Brasil i visc a Barcelona fa 20 anys. He treballat en diversos projectes creatius i espectacles entre Brasil i Catalunya col·laborant amb moltes Cias i trepitjant molts escenaris.

Iva Horvat, ballarina, coreògrafa, directora i professora de dansa. He col·laborat amb diverses Cies i Teatres de Croàcia i Catalunya. Creacions pròpies: "La Reina de las Nieves" i "Hazme Feliz" amb Sofia Ascencio, "Dérmico" amb Gustavo Lesgart, "Scordatura" per la Cia. Beбето Cidra, "Terrorvisión per la Cia. La Lupe.

7-10 i 14-17 d'ABRIL

KÒNIC THTR "Abans del señal"

Concepte i Direcció: **Rosa Sánchez i Alain Baumann**
Performers: **Rosa Sánchez, Alain Baumann i tu, potser**
Fotos: **Adolf Alcañiz**
Producció: **Kònic thtr/Associació Koniclab Creació Contemporània i Noves Tecnologies**
Coproducció: **Antic Teatre / AdriAntic, Barcelona. SP ChezBuschwick_cpr, Center for Performance Research, NY. EUA Shangai Fringe Festival &**

DansStorm. Shangai.China

Col·laboradors: **IRCAM-Institut de recherche et coordination acoustique/musique, París**

Amb el suport de: **CoNCa**

koniclab.info →

Performance/Instal·lació interactiva distribuïda.

Abans del senyal fa referència als canvis de la percepció humana en la comunicació interpersonal mediada per les noves tecnologies i als espais que aquesta mediació genera. La peça confronta el cos amb aquestes mateixes tecnologies mediadores de la comunicació, i explora com aquestes re-escrueu el cos i canvien la nostra comprensió de lloc i la idea de presència, redefinint narratives i individus. Entenem abans del senyal com un univers visual i sonor, obert a ésser revisitat i activat pel cos en moviment des de la seva membrana tecnològica.

Microcàpsules o microespais, ofereixen al públic diversos punts de vista del mateix espectacle i una multiplicitat de lectures pròpies de la comunicació contemporània. Els espais es comuniquen mitjançant la projecció de les imatges i música generada en temps real, a partir dels inputs dels performers i del públic. **Kònic Thtr** és una plataforma artística amb base a Barcelona dedicada a la creació contemporània en la confluència d'art, ciència i noves tecnologies. El treball de **Kònic Thtr** ha estat

presentat a Europa, America Llatina i Estats Units. Els últims projectes de **Kònic Thtr** han anat indagant les possibilitats d'Internet com a plataforma de creació distribuïda i amb participació del públic. En els projectes e_pormundos (Kònic Thtr_Catalunya – GTMDA_Brasil /2009-2010) i Dança-Net (Kònic thtr + Digitalent /2010-2011) desenvolupem llenguatges i eines per a la creació distribuïda en diversos espais (físics o bé Internet).

19 d'ABRIL

MARIO PONS MÚRIA “CONTRACORRENT”

Documental Produït per: **A Salto de Mata S.C.**

Direcció: **Mario Pons Múria**

Producció executiva: **Abel Moreno Pradas**

Guió: **Mario Pons Múria / Abel Moreno Pradas**

Documentació: **Mario Pons Múria**

Director de Fotografia: **Dani González (AEC)**

So Directe: **Abel Moreno**

Muntatge : **Guillem Puig/Guillermo Cobo**

Banda sonora: “La Zamora” - **OJOS DE BRUJO** “El cant

dels ocells” popular catalana (versió a tenora de **JORDI MOLINA**) “Contracorrent” **BSO. JORDI MOLINA** “El millollano” **RONDA DE BOLTAÑA** “ Túbal i esta terra ibera”

QUICO EL CÉLIO, EL NOI I EL MUT DE FERRERIES(versió a tenora de **JORDI MOLINA**) “Jotes per la defensa de l'Ebre” **QUICO EL CÉLIO, EL NOI I EL MUT DE FERRERIES** “Martxa baten lehen notak” **MIKEL LABOA.** (versió de **GARTXOT y IÑAKI GARCÍA KOCH**) “Contracorriente” BSO txalaparta **JAVIER ADÁN NIETO / HÉCTOR GARDE RICOTE**

Estudis de so i mesclades : **Joan Pons**(versió a tenora de **JORDI MOLINA**)

Què tenen en comú un pescador del Delta de L'Ebre, una camperola de Múrcia, un periodista de Madrid, la Ministra de Medi Ambient, un agricultor de la Mancha, un Jove reclòs a la presó de Iruña, el cap dels serveis Jurídics de Iberdrola i una anciana de Pirineus aragonès?

CONTRACORRENT aporta llum a l'obscur rerafons de la guerra de l'aigua a l'Estat Espanyol, una lluita que durant dècades ha mantingut enfrontats el nord amb el sud de la península, ha destapat escandaloses corrupteles polítiques y ha suposat la pèrdua de la llar de milers de persones.

Serà la mercantilització de l'aigua el motiu de les guerres del segle XXI?

Mario Pons Múria estudia cinema a l'Escola Superior de Cinema i Audiovisuals de Catalunya (ESCAC) on es gradua l'any 2000.

Director i guionista del documental "**Aigua, la font de la vida**" (2002), emés a Barcelona TV amb un **record de audiència de més de 300.000 espectadors**. Guanyador del **Festival de Cine Ecologista de Catalunya (2003)**. L'any 2004, coincidint amb la derogació del transvasament de l'Ebre és emés per Televisió de Catalunya al programa "El Documental".

"**Contracorrent**" (2006), és el segon documental del realitzador del Delta de l'Ebre. Dies després de la seva presentació guanya la **Menció especial del Jurat del XIII Festival Internacional de Cinema de Mediambient de Catalunya**. Uns mesos més

tard guanya el **premi ex aequo al millor documental al Festival de Cinema de Girona** i rep el **premi “La força del riu” al Festival del Riu de Tortosa**. També ha estat seleccionada al III Festival Ecozine de Saragossa i a la VI edició del Festival 22XDonLuís de Calanda.

“La Batalla de la Memòria” (2009) coproduïda junt amb Televisió de Catalunya, és una pel·lícula documental distingida amb el **“Premi del Públic”** i el **“Premi Memòries” del IV Festival Internacional de Cinema Memorimage** de la ciutat de Reus. També ha estat seleccionada al Festival Tirant Avant de València i al festival l’Inquiet de Picassent.

26 i 27 d’ABRIL

MARIONA SAGARRA **“Llum a la veu”**

Veü i pedals d’efectes: **MARIONA SAGARRA**
Il·lustrador- imatges: **ROGER PIBERNAT**

marionasagarra.com

rogerpibernat.com →

LLUM A LA VEU és un viatge per la veu de la Mariona Sagarra i les seves àmplies possibilitats, la confluència de mons diversos, de dinàmiques internes, de combinacions possibles, improvisacions i sorpreses, de timbres i emocions. Aquest cop, la cantant va més enllà i s’endinsa al món de la imatge. LLUM A LA VEU és la veu més despüllada amb la imatge creada al moment per Roger Pibernat. Ells dos us conviden a entrar en el seu món sonor i gràfic, d’animació. Quines formes i colors tenen el dubte, la por, la paciència, l’amor, el desig...?

La veu, el piano i la poesia són la base del seu treball. La seva sòlida carrera musical li ha permès dur a terme la investigació de les noves possibilitats expressives de la veu. Proposa i cerca diferents formes d’aplicar la veu a l’àmbit de la música, ja sigui amb elements electroacústics, multiefectes o simplement polifonies vocals. A partir del seu rol de cantant, s’embrancha amb altres experiències artístiques que la porten a actuar com a **performer**. Com a cantant solista, ha editat tres discs: **Frec a frec** (2000), **Dies diferents** (2003) i **Lent, lent... Corrent! Els temperaments de la veu** (2010).

28 d’ABRIL

JAVIER VAQUERO OLLERO AIMAR PÉREZ GALÍ **“Declarando amor”**

concepte + creació + interpretació : **Javier Vaquero**

Ollero + Aimar Pérez Galí

assessorament artístic: **Paz Rojo**

disseny de llums + tècnic: **Israel Quintero Ródenas**

produït per: **Mi Otro Trabajo**

amb el suport de: **CoNCA**

amb la col·laboració de: **Teatro Museo Pujol - La Porta**

- Centro Coreográfico de La Gomera - Antic Teatre / Adriantic - Institut Ramon Llull - La Poderosa

<http://aimarperezgali.50webs.com> <http://www.teatron.com/javiervaquero/blog/>

Declarando Amor és un gest vital, un moviment.

Aquest projecte neix de la necessitat de legitimitzar l'acte de declarar amor. Cenebim aquest acte com un gest vital; un gest que s'activa des de l'urgència de l'individu per emancipar-se, proposar-se i donar-se l'oportunitat d'existir, crear i dialogar. Aquest projecte es desplega en formats diversos que emergeixen de la búsqueda de les diferents maneres d'articular l'acte que ens concnern.

Declarar és un verb d'acció. Declarant generem accions i reaccions. Declarem amb un discurs verbal i corporal.

Declarem:

Amor és obvi. Amor és honest.

Declarar amor és acció.

Declarar amor és col·lisió. Declarar amor és potencial. **Si viure és (políticament) un acte violent, estimar es converteix en un acte de supervivència, un gest vital.**

Javier Vaquero Ollero y Aimar Pérez Galí són dos artistes espanyols residents entre Àmsterdam i Barcelona que desenvolupen el seu treball de manera independent proposant una pràctica interrelacionada entre la pedagogia, la interpretació, la investigació i la creació escènica.

Tots dos estan graduats per escoles superiors de dansa a Holanda (Rotterdam y Àmsterdam respectivament) i han treballat amb creadors tant en l'escena nacional com internacional. Actualment són artistes associats a La Poderosa (Barcelona).

29 d'ABRIL

Especial NIT CRIMINAL

Celebració del Dia Internacional de la Dansa

organitzat per la **Plataforma CRIM** (Creadors Independents en Moviment) amb la col·laboració de l'Antic Teatre

30 ABRIL i 1 MAIG

ARIADNA ESTALELLA ALBA “Condicció per a (x) cossos”

Idea i direcció: **Ariadna Estalella Alba**
Moviment: **Mireia de Querol, Cristina Nuñez, Federica Porello**
Concepte gràfic: **Ariadna Serrahima**
Fotografia: **Carla Tramulles**
Concepte d'il·luminació: **Ariadna Estalella**
Disseny d'il·luminació: **Eduard Bolinches**
Co-producció: **Antic Teatre / AdriAntic, Barcelona**
Amb el suport de: “**3 processos de creació 2010**” de la **Porta, Barcelona, La Caldera Residències 2010, Barcelona, Beques per a la recerca i la creació del CoNCA**

2010 ariadnainprogress.wordpress.com

Estudi de la fisicitat i de la presència confinada a una lentitud sostinguda que obliga a un exercici constant de compensació de la caiguda i d'anàlisi del desequilibri. Ariadna Estalella Alba, formada en dansa a Barcelona i posteriorment a Amsterdam. Actualment desenvolupa el seu treball com a creadora escènica i estudia a la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona. El seu treball artístic inclou projectes escènics i audiovisuals.

El 2007 rep el “Premi a la interpretació més destacada” del XII Masdanza Festival Internacional de Dansa de Gran Canàries amb la peça Interrupted, de Pierre-Yves Diacon. Entre 2007 i 2009 crea els següents treballs: Y ahora nos preguntamos juntos, Blind Steps And Wet Fingers, Opaline, Solo para Moqueta Roja i Eva no comió la manzana. També ha treballat com a intèrpret i com a assistent de direcció en diverses peces d'altres creadors emergents. Actualment treballa en el projecte “Condicció per a (x) cossos”.

2 MAIG

LUCÍA EGAÑA ROJAS “Mi sexualidad es una creación artística”

Realització: **Lucía Egaña Rojas**
Càmera (entrevistes): **David Batlle, Lucía Egaña**
Estructura i muntatge: **Lucía Egaña Rojas**
So: **Thomas Renaud**
Música: **Brian Suárez (Gater), Odil Bright, Andy Clark, Diana J. Torres**

lucysombra.org →

El post-porno, que va sorgir als anys 90 de la mà d'Annie Sprinkle com a resposta a la pornografia dominant i a la seva representació incompleta i utilitària de la sexualitat de la dona, es ve desenvolupant amb intensitat des de l'any 2000 a Barcelona.

El documental "La meva sexualitat és una creació artística" dóna veu a persones i col·lectius que treballen i creen el post-porno actualment en aquesta ciutat. A partir de set entrevistes es realitza un recorregut que pretén desvetllar les causes, motivacions i peculiaritats d'aquesta escena, on la recerca per construir altres formes de representació de la sexualitat es poden veure reflectides en un resultat on art i

activisme polític són impossibles de separar. "La meva sexualitat és una creació artística" és un documental que funciona com a cartografia il·lustrada amb vídeos post-porno Do It Yourself, documentació de performances i intervencions en l'espai públic.

Lucía Egaña Rojas (xilena, 1979) viu a Barcelona. Va estudiar Belles Arts a la Universitat Catòlica de Xile, Estètica a la Universitat Diego Portales, un Màster en Documental Creatiu a la Universitat Autònoma de Barcelona, on actualment cursa un Doctorat en Comunicació Audiovisual. Artista visual, realitza instal·lacions, performance, vídeo y collage. Els seus treballs poden catalogar-se com art de col·laboració, residual, social. És blogger (www.blog.lucysombra.org) i com VJ (TrashMixer) on treballa amb escombraries electròniques, imatges rebutjades, escombraries tecnològiques i culturals. És membre fundadora del col·lectiu minipimer.tv, laboratori d'experimentació amb vídeo en temps real, streaming, intel·ligències col·lectives i altres tecnologies lliures. Un altre vessant important del seu treball gira al voltant de la pornografia, la post-pornografia i la sexualitat humana. El seu últim treball "La meva sexualitat és una creació artística" és un documental sobre l'escena post-porno a Barcelona.

5 – 8 de MAIG

LRM Performance "Cog 20_11" - cos - noves tecnologies.

Autors: Berta Delgado / David Aladro-Vico
Intèrprets: **Berta Delgado:** Gràfica digital / Video / Projeccions / Pintura / Performance / petita percussió
David Aladro-Vico: Electroacústica / petita percussió / Il·luminació / Projeccions / Performance
Virginia febrer: Dansa, performance, pròtesis
Marisa Laiglesia: Performance i coordinació escènica

<http://www.LRM-info.com/>

Cog 20_11 és una versió nova de l'obra Cogwheel de LRM Performance, un palimpsest interdisciplinari que es

desenvolupada en forma de continu temporal creat per David Aladro-Vico i Berta Delgado. Cog 20_10 consisteix en una seqüència d'escenes abstractes sobre els conceptes de màquina, desgast, ciutat, organisme i naturalesa.

LRM Performance: creat per David Aladro-Vico i Berta Delgado, busca trencar barreres entre disciplines artístiques amb la visió de nous resultats del seu treball conjunt.

David Aladro-Vico, Compositor i performer, Em vaig llicenciar en Composició a Madrid i DEA en Creativitat de la UAM, he estrenat composicions en auditoris d'Espanya i l'estranger. Treball per igual creació de so, visual i acció.

Berta Delgado, Artista Plàstica i performer, Sóc llicenciada en Belles Arts, amb obra plàstica exposada a Espanya i l'estranger. M'he format també en teatre i escenografia, he treballat a Madrid i Moscou. Ocupació tècniques plàstiques tradicionals i digitals i disseny vestuari i pròtesis.

Virginia Febrero, Ballarina i performer, Em vaig llicenciar en Educació Física a l'INEF i en aquest moment realitzar el Grau de Dansa de la UEM. Vaig iniciar la meua carrera com a ballarina professional a Osaka, Japó. En LRM treball performance, moviment i dinàmica corporal.

Marisa de Laiglesia, Performer i coordinadora, Sóc llicenciada en Belles Arts per la UCM, tinc un Màster en Escenografia de la TAI, he treballat amb Andrea D 'odor, Quarta Paret i Javier Yagüe, entre altres. En LRM treballa com a performer i coordinadora escènica.

10 de MAIG

URBANOSCOPIO - Mostra de cinema i ciutat (4ª sessió) **"Bogotá Change"**

Organitza: **Ojo Cónico**

Pel·lícula: Bogotá Change – Cities on Speed Series

Director: Andreas Mol Dalsgaard

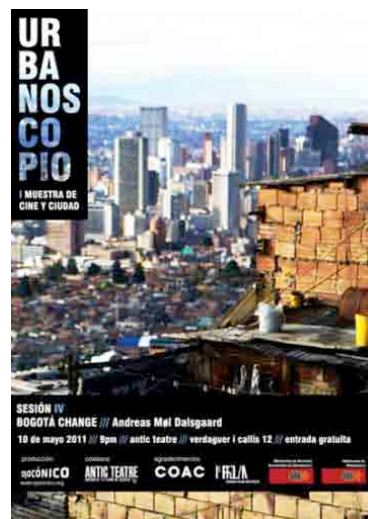
País: Dinamarca

Any: 2009

Duració: 58 minuts

Convidat: José Salazar Ferro

Agraïments: Danish Film Institute / Ambaixada de Dinamarca a Espanya

BOGOTÀ CHANGE, dirigida per Andreas Møl Dalsgaard, visita Bogotà considerant els mètodes poc ortodoxos de dos carismàtics alcaldes – Antanas Mockus i Enrique Peñalosa – els qui, en menys d'una dècada, van convertir una ciutat corrupta amb l'index d'assassinats més alt del món en una pacífica metròpolis model.

URBANOSCOPIO es una mostra de documentals en format audiovisual sobre els processos d'urbanització i transformació de la ciutat contemporània, fomentant-hi el debat i el diàleg entre els assistents. Un certamen obert tant al públic general com a professionals involucrats en aquests processos. La mostra es presenta com un viatge que aterra en diferents punts del globus per observar tant casos únics de confecció d'una ciutat com tipologies que es repeteixen de manera quasi exacta en contextos molt diversos, convertint-se en lliçons pràctiques d'urbanisme que ensenyen tant èxits com fracassos, i generen el debat al voltant de la manera en que habitem les ciutats i per tant com ocupem el planeta.

Ojo cónico és una organització independent que col·labora puntualment amb diferents institucions elaborant diversos programes i mostres. Durant l'any 2011 seguirem col·laborant amb l'antic teatre, institució que ens va veure néixer, programant Urbanoscopio, la mostra de cinema i ciutat que va començar a finals de 2010, al mateix temps que col·laborarem amb altres institucions com el Col·legi d'Arquitectes desenvolupant més projectes.

17 de MAIG

***Veú expandida* (Barcelona Poesia 2011)**

Mariona Sagarra i Oriol Ponsatí-Murlà

Barcelona Poesia 2011 presenta *Veú expandida*, una sessió sobre els límits de la veu amb Mariona Sagarra i Oriol Ponsatí Murlà. Mariona Sagarra, des del món del cant, presentarà un viatge per la veu i les seves àmplies possibilitats. Oriol Ponsatí, per la seva banda, indagarà en la poesia fonètica i les expressions poètiques que van més enllà de les paraules i els significats establerts.

18 de MAIG

GRAN TEATRO AMARO

Robert van der Tol - vocals, guitarres, banjo, compositor

Mischa Kool - contrabaix, serra musical, vocals

Gat - mandolina, percussió, joguines, objectes, vocals

Panc Daalder - tambors, marimba, piano

Oleg Fateev - bayan

www.myspace.com/ilgranteatroamaro

“... Desplegant un complet arsenal d'instruments: acordió, contrabaix, guitarres, banjo, mandolina, llaüt, serra musical, marimba, xilòfon, piano, percussions variades i tot tipus

d'objectes... i ni un sol micròfon a l'escenari, ni tan sols per a la veu, tot a pèl i amb un so perfecte, sense que uns instruments tapin els altres... Un concert que es desenvolupa en dues parts, dos passis amb una breu pausa, com es feia abans...”

“... **Gran Teatro Amaro** recorre el temps i la distància amb una música que parteix de l'època d'entreguerres i reprèn la tradició europea que va truncar el nazisme, aquesta afortunada col·lisió dels aires canalles i cabareters procedents de l'evolució de folklores i músiques populars tradicionals amb les avantguardes artístiques i la música clàssica des d'una perspectiva totalment contemporània...”

“... Com un petit cabaret ambulant es presenta la *troupe* internacional i bohèmia del **Gran Teatro Amaro**... Com un tren exprés transeuropeu, un d'aquests trens d'abans que es desplaçaven lentament per les vies quan els viatges duraven el temps suficient com per gaudir del paisatge, un tren nocturn que passa per molts països buscant els seus racons més ocults i suggeridors, carrerons foscos i locals plens de fum...”

“... És un teatre i és amarg, com la vida...”

19 de MAIG

PRIMAVERA SOUND A L'ANTIC TEATRE. Chinese Christmas Cards. Cut Your Hair. (Concerts).

Com aperitiu a la programació central del Parc del Fòrum, San Miguel Primavera Sound Bars neix de la mà de Sant Miguel com un nou compelmet pel Primavera a la ciutat. Un total de 14 bandes nacionals presentaran el seu repertori en bars i restaurants del centre de Barcelona, un enclavament poc habitual per escoltar música en directe. L'accés és gratuït.

20 de MAIG de 2011 (programació LOOP FESTIVAL)

Tai Shani i Cally Spooner: *Anti-Antigone End Time*

Anti-Antigone End Time, Tai Shani

Directora i Performer: Tai Shani

Performers: 4 estudiants de màster del Institut del Teatre

Untitled, Cally Spooner

Directora i Performer: Cally Spooner

Performers: 4 estudiants de quart curs del Institut del Teatre

Tai Shani: <http://www.taishani.com/>

Cally Spooner: <http://www.callyspooner.com/>

Anti-Antigone End Time de Tai Shani està centrada entorn de la mort de Antigona. Combinant video i una banda sonora amb la performance, la peça tracta d'expandir el temps i dissoldre de la identitat,

subjectivitat i anihilació del personatge.

La nova peça de Cally Spooner per a teatre és una absurda i cíclica micro-crisi. El monòleg solipsista d'una emocional actriu emès per un radiocasset és interromput i desmentit per ella mateixa. En contraposició, s'efectua un diàleg sobre conducta i bones maneres. La peça apunta a l'abandó del "jo" que requereix tota actuació amb actors que busquen alguna cosa a dir mentre lluiten contra les interrupcions, els canvis i les projeccions.

Tai Shani posa en escena moments o personatges històrics presentats en l'instant de transformació de la realitat històrica a la fantàstica, reprenent elements i característiques de la ciència ficció, de la tragèdia grega, així com de diferents tradicions teatrals, però també elements sonors que recorden a les radio-novel·les. Ha exposat en institucions majors de l'art contemporani i la cultura com al ICA, Whitechapel Gallery i la TATE BRITAIN de Londres.

Cally Spooner, és una artista/performer que és filòsofa de formació, que utilitza sempre diversos registres com la performance, l'escriptura, la dramaturgia i la difusió radiofònica, per explorar com les temàtiques i els materials escrits poden ésser traduïts, reexaminats i mantinguts en flux constant al present.

Ha presentat peces al festival [Perform a Lecture](#) de Berlín, a la Neue Alte Brücke Galerie de Frankfurt; a [MOT International](#) i al [CHELSEA Space](#) de Londres, a la emissora anglesa de radio Resonance fm; i a la Synagogue Du Delme de França.

La nova peça de Cally Spooner per a teatre reprèn una de les característiques més significatives de la seva pràctica performàtica: produir un qüestionament de les estructures del discurs, no a través de la seva enunciació directa sino a través de la manipulació conscient d'aquestes estructures durant l'acte performatiu. El que posa en boca dels personatges és sempre un indicatiu d'aquella estructura de l'acte performatiu que serà sotmesa a examinació i variacions que posen en perill – o crisi – el desenvolupament de la peça.

En aquest cas, duu a terme una absurda i cíclica micro-crisi que posa el dit sobre la transmutació identitària implícita en l'actuació teatral mitjançant una posada en escena hiperbòlica i irònica de la crisi del "jo". El resultat són dos estats. Estat u: monòleg solipsista d'una emocional actriu, capturat en bucle en un radiocasset obsolet i reproduït interromput, i interminablement desmentit, per ella mateixa, en el centre esquerre de l'escenari. Estat dos: un diàleg, sobre la vida pública i les bones maneres, acuradament construït en contraposició a un teló de fons de frenètics bucles narcisistes auto-referencials, d'amor hollywoodiense cap a un mateix, i sense sentit existencial. Progressivament, amb aquesta obra esquizofrènica s'avança cap a la progressiva acceptació que tota actuació requereix un abandó del "jo" mentre el repartiment lluita contra les interrupcions, els canvis i les projeccions, per trobar alguna cosa útil a dir, en públic.

21 i 22 de MAIG

OFF LOOP FESTIVAL: BAILARINAS PARABÓLICAS

Si tiras una hormiga desde un octavo, ¿qué pasa?

Creació i interpretació: **Mònica Cofiño + Mariata García**
Música: **Tape. (Daniel Romero)**
Vídeo: **Fiumfoto**
Il·luminació: **Pelayo Rodríguez**
Fotografia: **Diego Morís + Fiumfoto**
Disseny: **Thr3hold**

Agraïm: **Gobitu, Roberto Díaz, Andy Menéndez, PlatypusLab, Marta Medina, HHFunky, Ari, Asociación La Cámara, Tere y Gelines.**

Projecte realitzat gràcies al suport del I Programa d'artistes en residència del Teatre de la Laboral, subvencionat per la Conselleria de Cultura i Turisme del Principat d'Astúries i la Fundació Municipal de Cultura, Educació i Universitat Popular de l'Ajuntament de Gijón

DETALLS DE TEMES, OBJECTES, CONFLICTES I SITUACIONS:

Aquesta insaciable espera/ com nadar i quedar-se en el mateix punt/ la velocitat en la que vivim/ la velocitat/ amb la que ens morim/ repetim/ desafiar-se a l'oblit/ com afecta la pobresa a la nostra ment?/ entregar-se i entrenar-se/ aquelles petites coses que no importen en la/ soledat/ Quina és la realitat?/ deserts i busco aigua/ silenci de segon plat/ que algú/ preguntis alguna cosa o que se'n vagi/ una muda paraula/ neix del no res/ per tornar a reprimir-se/ partim d'un passadís/ restes d'acetona entre dies de pluja/ metxes que exploten bombes/ bombes que uneixen/ nacions/ la massa/ l'acceleració/ ni aviso ni pregunto/ va apuntar el dia i les mosques van tornar/ a venir a morir/ quedar-se dins/ fora/ tancar-se/ a allò que hem anomenat amor/ no és amor/ una infecció/ la fugacitat/ la nostra incapacitat de recordar amb claredat/ desesperades/ davant el descobriment d'allò que/ es mou/ és la terra no tu i la pedra que arrosseguem/ cada dia/ dins/ quedar-se/ tancar-se fora/ un gos i un gat/ mai aniran al cel/ mai la llum que ens dóna/ ombra està/ al mateix lloc/ i no li van ensenyar a riure/ Què sentiran les formigues si se n'assabenten d'això?/ vas jugar amb mi com amb el parxís/ això és, el curull/ ...

DESENLLAÇ Quan ens asseiem en una roca emmudida i pudent plena de molsa morta i pensem quin tema podrem tractar en la nostra dansa, quines idees podríem ballar, ens agradaria quedar-nos estàtua i mai més mirar al cel ni enrere.

Las Parabólicas treballem amb estats i emocions inconnexes davant la impossibilitat que amb la nostra dansa es pugui establir una narrativa racional. Busquem sota l'enfocament de la nostra intuïció que tot es faci clar en presència d'accions tacades d'elements i polèmiques actuals. Hem begut de diferents fonts de les arts vives en llocs com Madrid, Barcelona, Nova York, Viena, Berlín, Brussel·les, París, Costa Rica, Amsterdam... Col·laborem amb diferents artistes, músics i vídeo-creadors. Surasi Kusolwong, Marcelí Antunez, Fiumfoto, De Nooijer, Cuco Suárez, Carlos Marquerie, Rodrigo García...

Compaginem la docència, amb la contínua investigació en el moviment escènic; vam crear l'associació "Plataforma Parabólica" per al desenvolupament i enriquiment de la dansa amb la resta de disciplines artístiques. A través del projecte formatiu "La Pecera Elástica" organitzem cursos, tallers, trobades i conferències amb la finalitat de divulgar i incentivar la creació d'aquest art a Astúries.

22 de MAIG

PROJECTE INTERNACIONAL D'ART HOPE – Barcelona, Berlín, Sofia

MARIA STOYANOVA “**Experiència Hope**”

Direcció: **Maria Stoyanova**

Amb la especial col·laboració artística de **Semolinika Tomic**

Coordinació y producció: **Nuria Nava**

Performers: **Josep Ferragut, Sonia Vidal, Esther Freixa, Paulina Tovo, Annalisa Terrizi, Vera Garcia, Sigrid Kollmannsperger, Diana Gadish, Valentina Carlone, Ana Patricia Jimenez, David Gol, Miner Montell, Eduardo Tilve & otros**

Disseny gràfic i audiovisuals: **Toni Alonso**

Coproducció: **AnticTeatre, Barcelona**

Amb el suport de: **KulturAmt Neukölln, Berlin, Tanzfabrik, Berlin, Festival 48 STUNDEN NEUKÖLLN, Berlin**

www.hope-bbs.com →

www.mariastoyanova.com →

"Experiència HOPE" és una instal·lació Humana amb artistes de Barcelona i les seves reflexions sobre el que significa ser un artista a Barcelona en el segle XXI. Més de 10 actuacions, humor aliments, begudes + un munt d'esperança! Una experiència personal, única + íntim per a cada espectador. Feu el vostre propi viatge de 5 minuts a 5 hores.

On és l'esperança d'avui? Ja no creiem en les grans ideologies i utopies. No creiem en un futur llunyà. Creiem que avui en dia l'esperança està en l'etern ara, en qualsevol situació i acció. És dins de cada individu, en la relació amb els altres i el entorn. L'esperança és un canvi en la percepció de l'espai i les relacions. L'esperança és per permetre el canvi que es produeixi, per petita que sigui. Un signe esperançador altera la situació: entre tu i jo, entre tu, jo i el nostre entorn, i en aquest moment canvia tots dos.

HOPE és un projecte artístic a llarg termini, concebut per l'artista intèrpret i directora Maria Stoyanova (www.mariastoyanova.com) i desenvolupat en col·laboració amb la partner artístic Eva Isolda Balzer. El projecte HOPE té com a objectiu la realització de diferents esdeveniments d'art interdisciplinari, centrat en col·laboracions amb diversos artistes performatius a la base del respecte mutu i el suport. HOPE connecta als artistes que volen compartir, desenvolupar i desafiar als seus propis estils individuals en un marc de col·lectivitat i crear un contacte especial i íntim amb els espectadors.

HOPE investiga una comunicació multilingual - un llenguatge escènic que integra els diferents elements de diferents disciplines artístiques basades en la confiança, obertura i professionalisme. Per tant un enfocament de diverses capes en l'esperança, que ofereixen diverses perspectives, s'obre per al públic un espai d'experiència complexa.

El projecte HOPE-Barcelona, Berlín, Sofia (HOPE-BBS) comença el novembre de 2010. En cada ciutat - Barcelona, Berlín, Sofia - un grup d'artistes dels camps de les arts escèniques i visuals és la formació comparteixan formació, investigació i sessions de creació. A cada ciutat un espectacle de llarga durada es porta a terme amb el grup local. En juny del 2011 tots els artistes de HOPE-BBS es reuniran en una actuació a llarg 48h a Berlín durant el festival de 48 hores de Neukölln. HOPE-BBS-48 hores és un dels aspectes més destacats del festival de 48 hores Neukölln i està nominat per el premi d'art d'aquest any!

24 de MAIG

NICO AGUERRE, "O barquiño" i "Quiero ser tu amigo"

Curtmetratges

"O' barquiño"

Guió i direcció: **Nico Aguerre**

Producció i fotografia: **Edgar Melo**

"Solo quiero ser tu amigo"

Guió, producció i direcció: **Nico Aguerre**

Fotografia: **Jordi Martínez i Albert García**

Repartiment: **Carlos Salsench, Eugeni Guasch i Jordi Soro**

Estrena dels dos últims curtmetratges de Nico Aguerre.

"O'barquiño" és un bar gallec que passa inadvertit, camuflat entre els carrers del barri del Raval. Manolo Carrión reuneix cada dissabte a velles glòries de la cobla i vedettes retirades. El públic sempre és el mateix, els temes i els artistes també. Cada setmana reivindiquen la seva dignitat sobre l'escenari .

"Solo quiero ser tu amigo" és un curtmetratge de ficció que explica l'obsessiva recerca d'un home per trobar vida extraterrestre. A través de les xarxes socials es troba amb gent que diu haver tingut contacte amb alienígenes.

Dos propostes formalment oposades però complementàries en el seu discurs.

Nico Aguerre és un artista que treballa diferents àrees en l'àmbit audiovisual, des de la vídeo creació fins a les arts escèniques. Va estudiar realització audiovisual a l'ECU, i des de llavors ha realitzat una trentena de curtmetratges, spots i videoclips. Entre les seves obres cal destacar la trilogia de "Búho", "Amor y hostias" i "El último beso"

26 - 29 de MAIG

Vicens Mayans/ Cia. Lalupe
"El hombre que danzaba..."

noves dramàturgies/nous llenguatges del cos

Creació/ Intèrpret: Vicens Mayans
Coaching: Iva Horvat
Vídeo: Naxo Fiol
Espai sonor: Consuegra Recs
Fotografia: Martí Casanellas
Agraïments: Alicia Orozco, el equip de La Porta, el equip del Antic teatre, David Lynch, Hugh Everett i als col·laboradors/voluntaris, perquè sense ells la peça no podria existir.
Amb el suport de La Porta (Barcelona) Cas/Endanza (Sevilla)

Una coproducció amb l'Antic Teatre.

www.vicensmayans.tumblr.com

Per a aquells que no la conegueu us en faig cinc cèntims: un home, un científic anomenat Hugh Everett, planteja la teoria de diferents universos succeint paral·lelament... En poques paraules, fas un camí amb las decisions preses, però les que no has pres també són realitat en aquest mateix moment... Encara segueixes amb aquella persona que vas decidir deixar, segueixes vivint en aqueixa casa o en aqueixa feina que mai et va agradar...

I això em fa pensar... Estic content amb tot el que he decidit fins ara? Tornaria enrere com Michael J. Fox a "Regreso al futuro" per canviar alguna cosa?

I la resposta és "El hombre que danzaba..."

Una peça on al final d'un procés el públic assumeix la seva responsabilitat i pren decisions sobre la peça que veurà...

Vaig néixer a les Illes Balears al 1974 i em vaig criar entre Mallorca i Formentera.

Vaig començar els meus estudis teatrals a Madrid amb en Rodrigo García (1998) i vaig participar a la peça de creació col·lectiva "Haberos quedado en casa capullos", que es va presentar diferents dies a la Casa Americana (Madrid).

Vaig continuar els meus estudis des del 2000 fins el 2004 amb la companyia Third Angel (Regne Unit) i Mark Tompkins (França) i vaig aprofundir des del 2004 fins el 2009 el teatre contemporani i de moviment amb Maria Antònia Oliver, Sofia Asencio i Tomás Aragay, Xus García, Andrés Waksman, Ana Buitrago, Bea Fernández, Carmelo Salazar, Toni Mira, Marta Galán, Iva Horvat, Sergi Faustino, Teresa Nieto, Roser Montllor/Brigitte Seth i Juan Domínguez i dins del Butoh amb Tomeu Gomila, Carme Torrent y Rossana Barra.

PECES DE CREACIÓ PRÒPIA

"Ésta no es mi casa" dansa-teatre (Mallorca, 2003).

"Potra" teatre físic (Barcelona, 2005).

"Turnai" dansa-teatre (Barcelona, 2006).

"PUTAS & COCHES" dansa-teatre (Barcelona, 2007).

"El hombre que danzaba..." dansa-teatre (dins dels 3 processos de La porta, amb residències al Cas de Sevilla i la Caldera, 2010).

2 a 5 de JUNY

JORDI MAS “80 kilos de tierra”

Creació e interpretació: **Jordi Mas**
ceràmica: **Jordi Mas i Paula Gertel**
espai sonor: **Jordi mas i Joan Saura**
il.luminació: **Llorens Parra**

una coproducció amb l'**Antic Teatre**.
Amb el suport del **centre de creació**
L'estruch de Sabadell i la companyia
Raravis.

Tres elements creen una narració conjunta a partir de la seva convivència; *La terra* com a lloc on l'home du a terme la seva experiència vivencial, esdevenin testimoni de lo que succeeix. *La terracota* com matèria extreta del seu estat natural i sotmesa a una nova manera d'existir i *L'home* com a ésser amb capacitat d'adonar-se'n de si mateix. Sóc autòcton barceloní nascut al 1973. Vaig iniciar la formació en dansa contemporània a l'any 1997 en diferents centres de creació independents. Cap al 2001 entro en contacte amb la feina que desenvolupa la companyia de dansa Raravis i durant aquests anys he participat com a intèrpret en diferents dels seus espectacles, a la vegada elaboro projectes de recerca relacionant cos-entorn-paisatge, per desde un àmbit local generar espais de reflexió/acció en contextos on la transdisciplinarietat garanteix una mirada múltiple e integral, per aconseguir processos transitoris que redefeixen la jerarquia entre natura, ésser humà i cultura.

6 de JUNY

ISABEL OTADUY SÖMME / PATRIZIA MONZANI “La ciencia del pánico”

Documental

Guió y direcció: **Isabel Otaduy**

Sömme i Patrizia Monzani

La noia: **Arantxa Martínez**

La metge (en las fotos): **Marisa Martínez Martín**

Edició: **Patrizia Monzani**

Correcció de color: **Nicola**

Trabucco

Mix d'àudio: **Fabio Cucculelli**

Música: **Santiago Latorre**,
extreta de l'àlbum *Órbita* i de les
bandes

sonores de *Los Idiotas*, *Fünf*,
Radio-Patera, *Syndrome*
d'*Ulysses*.

Órbita apareix per cortesia de ACCRETIONS

Foto: **Andrea Paesante**

Càmera: **Isabel Otaduy Sömme i Patrizia Monzani**

Entrevista a Emanuel Cini: **Claudia Gallego i Patrizia Monzani – càmera**

Entrevista a Peter Duesberg: **Priscilla Bertucci - entrevista y càmera**

Entrevista a Roberto Giraldo: **Nicola Guarnieri - entrevista y cámara**

Entrevista a Andrew Maniotis y Janine Roberts: **Giannis Falkonis - entrevista y cámara**

Entrevista a Entrevista a Juliane Sacher: **Andreas Schild – entrevista, Jide Tom Akinleminu – cámara**

Imágenes con Arantxa Martínez: **Andrea Martínez Velasco i Patrizia Monzani – cámara, Maria Barrios Coll-Vinent – luces. (material cedido por audioart)**

Imágenes de archivo: Internet archive (opensource_movies)www.archive.org

www.lacienciadelpanico.tk →

Després de gairebé 30 anys d'investigació i milions de dòlars invertits han transformat la SIDA en una malaltia crònica que causa la dependència dels fàrmacs a milers de persones amb el consegüent augment dels beneficis de la indústria que mou el VIH. Milers de científics neguen que la SIDA sigui un problema de naturalesa infecciosa o transmissible, dubtant fins i tot de l'existència del virus VIH. Aquest documental, que conté dotzenes d'entrevistes, tant de professionals del camp de la biomedicina com de persones afectades per la situació de la SIDA, és el fruit del treball de: Isabel Otaduy Sömme, (Vilagarcía de Arousa, Galícia, 1965-2009), i Patrizia Monzani, (Milà, Itàlia, 1976).

Després de fracassar les seves gestions de recerca d'una productora, Isabel i Patrizia decideixen començar el projecte pels seus propis mitjans i l'aconseguir portar-ho a bon terme ha suposat moltes hores de treball conjunt, continuat per Patrizia a partir de la defunció d'Isabel en el 2009, infinitat de correus i trucades telefòniques, desplaçaments i entrevistes, (fetes a EUA, Alemanya, França, Itàlia, Espanya i Grècia), el material inclou més de trenta hores d'enregistrament, a més de l'improbe treball del muntatge i edició.

Isabel Otaduy Sömme va realitzar estudis de Filosofia i Lletres, Guió Cinematogràfic i Fotografia. Diagnosticada com a "seropositiva" en 1990, després de tenir coneixement de les greus irregularitats existents en la ciència de la SIDA i la letalitat dels tractaments, va dedicar els seus últims anys a la labor de denúncia del frau global de la SIDA.

<http://www.labiennacida.blogspot.com/>

<http://www.replantearsida.blogspot.com/>

Patrizia Monzani estudia cinema a la Universitat de Bolonya i a la Universitat de París, on treballa com a assistent de muntatge per a algunes productores. Els seus curtmetratges i videopoesías han estat projectats en diversos festivals i exposicions en diferents països. El documental La ciència del pànic és el primer llargmetratge que realitza. <http://www.patriziamonzani.tk/>

7 de JUNY

URBANOSCOPIO - mostra de cinema i ciutat (5ª sessió) "Cairo Garbage"

Organitza: **Ojo Cónico**

Pel·lícula: **Cairo Garbage – Cities on Speed Series**

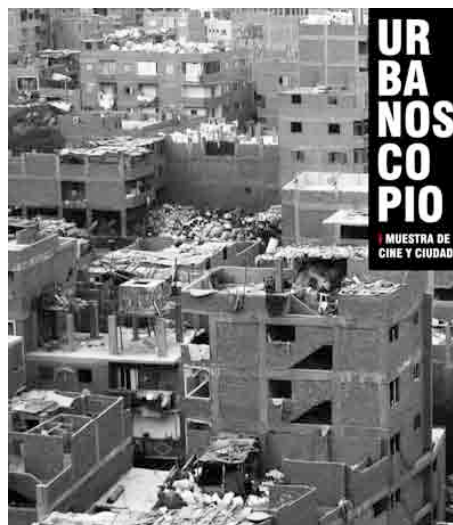
Director: **Mikala Krogh**

País: **Dinamarca**

Any: **2009**

Convidat: **Amir Hamed**– Vicepresident de la Casa Egípcia Barcelona – Economista, especialista en economia digital.

Agraïments: **Danish Film Institute / Ambaixada de Dinamarca a Espanya / Casa Egípcia Barcelona**

CAIRO GARBAGE. La capital d'Egipte ha crescut tan ràpidament que ningú sap en realitat quanta gent viu en el Cairo actualment, encara que 20 milions és una aproximació raonable. No obstant això hi ha alguna cosa segur: la capital produeix ara molta més escombraries de la qual poden gestionar els tradicionals recol·lectors amb els seus carros. En 2003, les autoritats del Cairo van començar a contractar la gestió dels residus a empreses estrangeres, però les escombraries segueix amuntegant-se per tota la ciutat. "Cairo: Garbage" presenta una ciutat intentant canviar els seus hàbits mentre acompanya a diferents personatges tractant amb les escombraries en diferents etapes, incloent a Ayman Samir, propietari d'un hotel de 5 estels en un barri acomodat; Taher Hanafy, el gerent de districte d'una companyia de gestió de residus Italiana, i Atif que es guanya la vida reciclant plàstic en una dels cinc "poblats d'escombraries" de la ciutat.

URBANOSCOPIO es una mostra de documentals en format audiovisual sobre els processos d'urbanització i transformació de la ciutat contemporània, fomentant-hi el debat i el diàleg entre els assistents. Un certamen obert tant al públic general com a professionals involucrats en aquests processos. La mostra es presenta com un viatge que aterra en diferents punts del globus per observar tant casos únics de confecció d'una ciutat com tipologies que es repeteixen de manera quasi exacta en contextos molt diversos, convertint-se en lliçons pràctiques d'urbanisme que ensenyen tant èxits com fracassos, i generen el debat al voltant de la manera en que habitem les ciutats i per tant com ocupem el planeta.

Ojo cónico és una organització independent que col·labora puntualment amb diferents institucions elaborant diversos programes i mostres. Durant l'any 2011 seguirem col·laborant amb l'antic teatre, institució que ens va veure néixer, programant Urbanoscopio, la mostra de cinema i ciutat que va començar a finals de 2010, al mateix temps que col·laborarem amb altres institucions com el Col·legi d'Arquitectes desenvolupant més projectes.

9,10,11,12 JUNY 2011

**SAMUEL GUSTAVSSON:
"Night For One"**

Creació i interpretació: **Samuel Gustavsson**
Vestuari: **Beckmann Signe**
Llum: **Samuel Gustavsson**

Gràcies a: **Karl Stets**

En un búnquer subterrani, on el temps juga d'acord amb les seves pròpies regles, ell pretén posar en ordre la seva pròpia existència. En un intent de valorar el temps, s'entreté ell mateix i al seu públic amb meravellosos malabarismes i virtuosisme de tècnica. La nit s'apropa i ens convida a compartir les seves composicions de vinil, la seva manipulació d'objectes i el seu jazz polsegós en una extraordinària presentació de nou circ.

Sóc un malabarista, artista, ballarí i coreògraf que treballa amb el moviment del cos i dels objectes. Interessat en com aplicar el pensament d'un malabarista a altres àrees de moviment i performance. Després de que em gradués al 1998 a l'Escola de Circ de Suècia, vaig entrar a la companyia Cirkus Cirkör i vaig viatjar al voltant del món amb els seus nombrosos espectacles. He treballat en alguns projectes amb diferents circs, companyies de dansa i teatre, entre d'altres, Kitt Johnson's X-Act i Cantabile 2 a Dinamarca. Després dels compromisos amb les companyies, també vaig treballar com a freelance, fent actuacions i aparicions en gales, televisió, festivals i pel·lícules. Al 2006, vaig muntar i produir la meva primera performance com solista "Night For One". Paral·lelament a aquesta etapa d'obres i compromisos per altres companyies, també vaig realitzar classes i tallers de malabars i moviment a escoles de circ per tota Europa. Al 2010, vaig començar a la companyia de circ contemporani Rapid Eye i actualment estem treballant a la primera producció junt amb Niclas Stureberg i Mads Rose. La performance "Quiproquo" serà estrenada l'onze de març del 2011 a Copenhaguen i la seva gira es durà a terme entre el 2011 i el 2013.

16 al 19 de JUNY

LES FILLES FÖLLEN “Unter der schönen Haut (Sota la bonica pell)”

Concepte i producció: **Les filles Föllén**
Coreografia i interpretació: **Les filles Föllén i convidats**
Escenografia: **Adrià Pinar i Charlotte Dubois**
Elaboració musical: **Spectacular Optical**
Fotografies: **(c) Ana Cuba**
Coproducció de: **Antic Teatre / Adriantic - Cèl·lula Mapa**

Amb el suport: **Consell Nacional de la Cultura i de les Arts (CoNCA).**

www.lesfillesfollen.com
lesfillesfollen.blogspot.com

Un projecte futbolístic-coreogràfic. El futbol es divideix entre la vivència popular del camp i dels bars, i el mercat estrictament elitista dels futbolistes; la dansa es tanca en unes formes també elitistes i s'allunya de la vivència popular. Ens atrevim a pensar en dansa quan veiem futbol i en futbol quan ballem. Així com la dansa ha establert molta relació amb altres disciplines per la seva vessant implícita d'investigació, poques vegades s'ha apropiat al futbol. Composar una coreografia a través del moviment corporal futbolístic descobreix noves qualitats de moviment, noves formes de tractar l'espai i el temps.

Les filles Föllén som la Tuixén Benet i la Margherita Bergamo. Treballem juntes des del 2008 i el 2010 estrenem l'espectacle 'Entrada amb consumició: dues noies fumen un cigarret en només 30 segons', premi del públic Scena Simulacro. La nostra experiència és dispar i una mica eclèctica; ens agraden l'escena, el medi audiovisual i els videoclips.

20 de JUNY

FUNDACIÓ ARRELS + GUS BAS “Veus sense sostre”

Teatre social

Els i elles són els artistes...

Carme Curcó Mariano Cazorla
Martín Sánchez
Carmen Santos
Juan Carlos Espatller
Josep Sauvà
Carmen Prado
Antonio Jiménez

La única diferencia entre una persona “sense sostre” i tú, és el sostre. Algunes d'aquestes persones m'han regalat les seves experiències per a portar-les a escena interpretades per elles mateixes. Em sento en la obligació humana i moral de compartir aquest regal amb vosaltres, amb

tothom...per a donar veu a aquestes persones, sovint ignorades com a col·lectiu i fins i tot apartades, a vegades, per a posar guapa Barcelona.

Gus Bas és Psicòleg, pedagog teatral i actor. S'ha format amb els millors especialistes en Teatre Social i Teatre de l'Oprimat arreu del món: Augusto Boal i Julian Boal (Brasil), Allan Owens (Anglaterra), Sanjoy Ganguly (Índia), Till Bauman (Alemanya), Adrian Jackson (Anglaterra) i Roberto Mazzini (Itàlia). És co-fundador de l'associació Impacta Teatre, amb seu a Barcelona i especialitzada en aquest tipus de teatre des de 2005. Al 2008 co-funda i apadrina la primera companyia de TO a Lleida, La Comunicativa, i al 2010 inicia aquest mateix camí a la província de Tarragona amb l'objectiu de multiplicar al màxim aquestes eines. Des del 2002 treballa per tot el territori espanyol i part de l'extranger fent servir aquestes tècniques amb diferents col·lectius considerats en risc. Dirigeix sessions de Teatre Fòrum i imparteix cursos de formació i tallers d'intervenció.

21 de JUNY

CINEMA DUB MONKS / SELVA DE MAR *"Cinema Dub Night"*

Daiho Soga (flauta, arpa, cassette grabador, i més)

Gandhi

Nishigaki (contrabaix)

Sasha A

Sasha Agranov (violoncel, serra musical y més)

Pablo Wayne (Hangs, Carbasses d'aigua i més)

cinemadubmonks.jp →

myspace.com/cinemadubmonks →

selvademar.com →

Des-de Japon, les llegendaris Cinema Dub Monks , ajunten forces amb els mífics "selva de mar" en un concert únic i inoblidable.

CINEMA dub MONKS és el duo de Daiho Soga (Flauta, arpa, gravador de casset i altres) i Gandhi Nishigaki (contrabaix), format a Okinawa, Japó al 1999. Les seves interpretacions conceptuals són col·lages audiovisuals que creen "música amb Histories". El só consisteix en improvisacions de flauta, baix acústic, melòdica, gravador de cassets i altres- amb les gravacions d'ambient dels llocs on han visitat. L'element visual inclou projeccions de fotos preses en aquests mateixos llocs. En viu, aquesta combinació audiovisual crea una experiència cinematogràfica i espontània.

CINEMA dub monks ha estat de gira per Europa cinc vegades amb parades a Barcelona, Lisboa, Berlín i París. Han actuat en grans festivals de musica com Spoko (Barcelona), i locals com La Paloma o el C.C.C.B de Barcelona. En L'àmbit

internacional, han rebut l'atenció i el suport de varis artistes. Manu Chao els donà un fort elogi en una de les seves actuacions a Barcelona.

Selva de Mar

Sasha *Agranov i Pablo Wayne defineixen la seva música com a aquàtica Les intervencions d'aquest duo van des de concerts en esglésies, festivals de música electroacústica, espectacles de dansa i circ i creació de bandes sonores. Han actuat en el Palau de la Música, Barcelona en els festivals Els *Suds *à *Arles-*Arles, França *Lem- Barcelona *Isole *che *Parlano- *Sardegna, Itàlia Posidonia- Formentera, *Isl. Balears *Fime- *Toulon, França com *Teloneros dels Rolling Stones, Museu Nacional d'Art de Catalunya Guanyadors del Premi del Festival de *Toroella de *Montgri, Fira de Música de Vila-seca Bandes sonores per a documentals i *peliculas a Espanya, França i Anglaterra entre elles *Soul *Card de Marta *Gonzalez i *Nation *for *two de *Hertog-*Nadler Gires per Israel, Jordània, Itàlia, Holanda, França i Espanya

25 de JUNY

INSTITUT FATIMA & BEN GALA

Concert

Veu i Guitarra: **Ben Gala**

Veu, guitarra i

portàtil: **Paul Rose**

Veu, portàtil: **Carsten Galle**

Videocreació en directe: **Marti Sanchez Fibla**

www.institutfatima.org

→

Institut FATIMA s'han unit amb el cantant Ben Gal·la.

Música improtrónica, Folk vs Big Beats. Veus loopeados, videocreació en directe, controlerismo, Scheitern als chance. Passion. Bogeria. Rock and Roll. El gran gest, la fuga del normal, la resurrecció de les flors del mal en el àmbit analògo-digital.

Institut FATIMA:

Aquest és el projecte que van fundar fa 5 anys Paul Rose i Carsten Galle, dos barcelonins alemanys, ja amics sonors des de fa més d'una dècada. Componen, canten, copien i comuniquen música electrònica amb un toc amè, interdisciplinari i experimental. Van tocar en festivals com Sonar, transmediale, OFFF, Primavera Sound, mp4 (CCCB), concerts en Alemanya, Itàlia, Marueccos i Espanya. A part de concerts donen tallers de música, produeixen bandes sonores per a teatre i ball, publicitat i ràdio.

Ben Gala

After many projects (Half, Sounding Sea, Fisheart, Mudwatercrakedboat) Ben Gala debuts again his new folk songs in the most punk tradition of a one man band. With Institut FATIMA he collaborates as one-man-choire, using a Wiimote to control loopers and effects. Després que molts projectes (Half, Sounding Sea, Fisheart, Mudwatercrakedboat) debuts de Gala del Ben un altre cop el seu nou folk cançons dins el més tradició punk d'una una banda d'home. Amb Institut FATIMA col·labora tan un-home-choire, utilitzant un Wiimote per controlar loopers i efectes.

Marti Sanchez Fibla

Desarrollador de programari i videojockey destacat: càmeres sense fils per tot el seu cos. Amb wiimote i propi programari nou embruixa al públic. Un "calidoscopio life-stream" es projecta en una pantalla enorme, augmentant l'espectacle visualment i convertint-ho en una experiència al·lucinant i inoblidable.

30 de JUNY i 1,2,3 de JULIOL

Philip Burgers 'DR. BROWN BECAUSE'

Dirección y Intérprete: **Philip Burgers**
Producción: **Philip Burgers**

Direcció i Intèrpret: **Philip Burgers**
Producció: **Philip Burgers**

El Doctor Brown, còmic de l'absurd visual i surreal, arriba a Barcelona després omplir auditoris a Londres, Berlín, Nova York, Toronto, Edimburg, Hong Kong, Dubai,

Melbourne i Sydney. Deixant al públic encantadorament confós, el Doctor Brown viatja a llocs estranys, gira a l'esquerra i es torna més estrany encara. Amb cura absurd i desvaris contundents, l'espectacle pot (o no) contenir esposes, olives, jocs de taula, balls, protector solar i un travesti. Això és teatre físic, més clown, més caos total!

'Una hora de comèdia d'allò més boig que es pugui trobar - mitjà Mr Bean, mig Buster Keaton, tot molt estrany'

Sunday Times

'Barrejant els sketch surrealistes de Monty Python amb la comèdia pertorbadora de The League of Gentlemen ... aquest espectacle no es pot perdre'
DB Magazine, Austràlia

'graciosíssim ... el públic no deixava de riure'
Guardian

'Un llunàtic surreal'
Independent

'Per morir-se de riure ... un geni estrambòtic'
***** The List*

'Vulgar, confondre, a la vegada meravellós, ple de provocació, entremaliadura, i rebel·lia' **** *The Times*

4 de JULIOL

URBANOSCOPIO - mostra de cinema i ciutat (6ª sessió) “#AcampadaBCN”

Pais: **Barcelona**
Any: **2011**
Durada: **60 minuts aprox.**
Convidat: **Representants de les diverses comissions de la acampada.**

ojoconico.org →

urbanoscopio.tumblr.com/
⇒

URBANOSCOPIO es una mostra de documentals en

format audiovisual sobre els processos d'urbanització i transformació de la ciutat contemporània, fomentant-hi el debat i el diàleg entre els assistents. Un certamen obert tant al públic general com a professionals involucrats en aquests processos. La mostra es presenta com un viatge que aterra en diferents punts del globus per observar tant casos únics de confecció d'una ciutat com tipologies que es repeteixen de manera quasi exacta en contextos molt diversos, convertint-se en lliçons pràctiques d'urbanisme que ensenyen tant èxits com fracassos, i generen el debat al voltant de la manera en que habitem les ciutats i per tant com ocupem el planeta.

#acampadaBCN. Una mostra de cinema documental sobre qüestions urbanes no podia deixar de costat un esdeveniment tan significatiu per a la nostra ciutat. Està sessió estarà dedicada a tot el procés de l'acampada i el moviment del 15M, des de l'inici fins a la manifestació del 19J, amb documents audiovisuals que permetin reflexionar sobre tot un conjunt de qüestions, especialment les relatives a l'ús de l'espai públic.

Ojo cónico és una organització independent que col·labora puntualment amb diferents institucions elaborant diversos programes i mostres. Durant l'any 2011 seguirem col·laborant amb l'antic teatre, institució que ens va veure néixer, programant Urbanoscopio, la mostra de cinema i ciutat que va començar a finals de 2010, al mateix temps que col·laborarem amb altres institucions com el Col·legi d'Arquitectes desenvolupant més projectes.

5, 6 i 7 de JULIOL

CIA. JOAN BAIXAS “Casadellops”

Intèrpret: **Paca Rodrigo**

Música gravada: **Maurici Villavecchia**

Llops n'hi ha de moltes menes: els que recullen nens a la selva, els que ataquen ramats, els que es disfressen d'ovelles i els que canten dolçament a la lluna. Llops, ovelles, gossos i persones, inseparables formen un dibuix de símbols i suggerències, en un compte construït amb textos d'orient i d'occident, amb fragments d'Elias

Canetti, Nezim Hikmet i llegendes tradicionals. Amb formació musical i de dansa, Paca Rodrigo ha fet un treball de recerca i experimentació amb la veu, col·laborant en espectacles teatrals amb diferents directors, amb músics com Carles Santos, Joan-Albert Amargós i Jordi Sabatès i amb companyies de dansa com Mal Pelo i Marga Guergué.

9 i 10 de JULIOL

ANNIE SPRINKLE & ELISABETH STEPHENS (EEEU) “Assuming the ecosexual position: adventures of the love art lab”

ANNIE SPRINKLE va ser prostituta i porno-star durant 20 anys, després es va centrar en la revolucionària creació del postporno, es va convertir en artista performativa aclamada internacionalment i en educadora sexual radical. És autora de sis llibres, i ha produït i actuat en la seva pròpia línia de pel·lícules de postporno feminista. És la primera porno-star a aconseguir un doctorat. Va recórrer sobre 60 països amb les seves quatre obres de teatre en solitari. Avui és una declarada i compromesa ecosexual.

Sobre el seu projecte en col·laboració:

El projecte “Love Art Laboratory” va créixer com a resposta a la violència de la guerra, al moviment anti-gai i a la dominant cultura de l'odi i la ignorància que causa la destrucció del planeta. L'objectiu de les accions que duen a terme és infondre esperança, contrarestar la por i ser una trucada a l'acció per ajudar a fer el món un lloc millor i més sostenible.

ELISABETH STEPHENS és una artista i activista multidisciplinària que ha explorat temes com la sexualitat, el gènere i les polítiques feministes a través de l'art i la performance des de fa 20 anys. És professora en el departament d'Art de la Universitat de

Califòrnia, Santa Cruz. Actualment cursa el seu doctorat en Performance Studies a la Universitat de Califòrnia, Davis. Treballa per frenar la devastació de les muntanyes per les pràctiques mineres en West Virginia, el lloc on va créixer.

14 a 17 i 21 a 24 de JULIOL

LOS dos LOS **“Volare”**

Actors, guió i direcció: **Enric Ases i Piero Steiner**

Col·laboració en la direcció:
Christian Atanasiu

Banda sonora: **Pepe Bel**

Disseny llums: **Jorge Garcia**

Producció: **Los Dos Los**

Fotografia: **Neus saborio.**

Agraïments: **Maria Steiner, Joan**

Baixas, Mireia Font, Club de

Tenis Montnegre, Centre Cívic

Can Felipa, Titelles Marduix,

Marc Ases, Cia.Mudanzas,

Daniel Florin, Jordi Pagès, Albert Monjo.

Amb el suport de: **INAEM, Ministerio de Cultura, Madrid**

El Timbal, Centre de formació i creació escènica, Barcelona

Dos sillons a la deriva en un oceà de preguntes semi-desgarradores i/o lacerants en la seva profunda profunditat.

Floten i pateixen

bastant...enorme-ment...en general...sempre

Però a pesar de tot, sense cap mena de dubte,

quantes alegries dona una copa de la Uefa,

un bon bocata de Bratswurt

o una samarreta a on hi posi en lletres daurades “Be Free”!...

Gràcies per haver vingut.

A principis del 2007, després de variades experiències teatrals en solitari (*Cane Mondo, Contrast*) Piero Steiner i Enric Ases es retroben per iniciar la creació de “Volare”.

Aquests dos artistes ja havien col·laborat anteriorment en propostes tan innovadores i suggerents com ara *Los Los i Zotal Teatre*, amb les que viatgen per mig món i reben nombrosos i prestigiosos premis (premi de la Crítica de Barcelona i Premi FAD entre d'altres)

Propostes que tant per la seva forma com per el seu contingut, en el seu moment, creen corrents, proposen llenguatges, obren camins...

Podríem dir que per formació i per vocació, la força dels seus espectacles es basa en el treball actoral, a partir del qual creen tot un submón de personatges extirpats de lo quotidià que, amplificats o deformats per l'humor –un humor àcid, amarg- provoquen en l'espectador un dolcíssim nus a la gola.

LOS dos LOS proposen un univers teatral en el que els elements escenogràfics i d'atrezzo son mínims (pur context) i on la narrativa dramàtica es resumida a lo essencial.

Un imaginari que impacta en l'espectador de manera atroçment directa. Una original combinació de tragicomèdia i poesia.

En els seus espectacles, metàfores personalísimes de l'absurditat de la vida, com estranys peixos abismals, sers marcats per l'infortuni, somien aire mentre s'enfonsen ridículment en el fang.

26 de JULIOL i 19 de SETEMBRE

LIMINAL GR "**Cuina Escombraries**". Sessió reflexió i acció.

Per començar una sessió de reflexió sobre el tema **Cuina Escombraries**.

La sessió estarà dirigida per **David Casacuberta i Marc Bellonzi** que presentaran el web de GuLalab *, i guiaran el debat sobre la Gastronomia Escombraries.

www.liminalgr.org →

Liminal GR és un projecte interdisciplinari de difusió creativa que va sorgir l'any 2010. Durant el seu primer any de trajectòria ha realitzat vuit caps de setmana temàtics d'experiència creativa i reflexiva sobre vuit mites i automatismes de la cultura contemporània. Els temes que es van tractar van ser el "Western", "Les distraccions i els lapsus", "Demà ho deixo", "Tecnologia punta", "Vampirs", "L'Avorriment", "M'agrada la velocitat" i "Final Feliç". Per **Liminal GR** van passar un total de 52 artistes, companyies i col·lectius, que van oferir diverses activitats com conferències, presentacions, obres de teatre, performance, dansa, vídeo-art o concerts i sets de *dj*.

Cuina escombraria

Escopinyes amb *Nocilla* i *paBimbo*. Pa amb tomàquet i batut de maduixa. Crispetes amb mostassa. Sóc gandul, sóc marrà i tinc gana. Aquestes són les principals condicions per a poder accedir a descobriments culinaris inusitats. Els pisos Erasmus, els solters amb calçotets i les bauxes fins a la matinada són ocasions úniques per a l'experimentació culinària.

Els principals analistes culturals apunten que la cultura mediàtica ha provocat una dissolució entre alta i baixa cultura. És possible una dissolució entre alta i baixa cuina? Diumenge a la tarda, sessió de pelis *mainstream*. Per què m'agraden les pelis ianquis i en canvi no m'agrada la mantega de cacauet o qualsevol marranada semblant? És possible reivindicar el mal gust en el menjar? És possible la cuina escombraria? Quan arribarem al "ready made" culinari i quan a "l'objet trouvé" a la nevera? Si voleu investigar sobre tot això aquest és el vostre Liminal. Els amants de la bona cuina millor que s'abstinguin.

28 a 31 de JULIOL

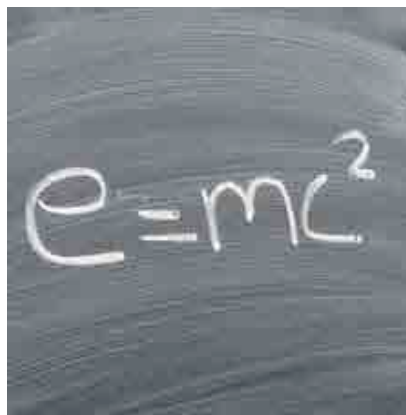
EINSTEIN SISTERS "*The Einstein sisters*"

Direcció: **Jango Edwards**

Clowns: **Gemma Inglès i Ana P. Jiménez**

Escenografia: **Tony Murchland**

Vestuari: **Einstein sisters**

Ha estat després d'un recorregut per diverses branques escèniques quan ens hem adonat que el clown és la disciplina que més ens ajuda a expressar les nostres inquietuds sobre la condició humana. El clown investiga dins del jo autèntic, és clar i concís en el seu missatge, és minimalista i és, sobretot, espontani, una característica indubtablement pròpia de la infantesa. Però llavors: l'espontaneïtat de l'ésser humà és tan sols pròpia de l'Infant?

La companyia es forma al 2009 a Barcelona. Des de les hores han trepitjat diferents escenaris formant part a cabarets com els cabarets cabrons amb Jango Edwards, al Teatreneu, Sala Apolo, Raiart, Mercat de les Flors, així han anat experimentant la seva comicitat, fins a la actual creació de l'espectacle The Einstein sisters.

1 a 4 SETEMBRE

ALICIA GONZÁLEZ

REYERO I IVAN

GARRIGA

"Acuna"

"L'art ha de jugar un paper essencial en la transformació cultural, a través de la qual s'aconsegueix un canvi social"

El deute de l'ésser humà amb la Terra cada any creix exponencialment, una manera eficaç de posar frè a aquest deute creixent és connectar l'individu amb el seus orígens i així prendre consciència del problema.

Com a ciutadans i creadors, sentim el deure i la necessitat de utilitzar les nostres eïnes per obrir un espai de reflexió mitjançant l'art. Treballem a partir de experiències reals, ja sigui en primera o tercera persona.

Per a l'execució de **Acuna** hem viatjat per diferents punts de la geografia espanyola amb la finalitat de plasmar el contrast entre diferents entorns naturals i urbans. Traslladar de manera virtual fragments de la realitat a la instal·lació és un dels reptes de Acuna.

Presentem una instal·lació que centra la seva activitat en l'estimulació de la comunicació a través d'arts visuals, utilitzant com a eïnes principals el videoart i la presència escènica de l'ésser humà a través del teatre-dansa.

Acuna centra la seva existència en la reivindicació de l'essència de l'individu i la necessitat de l'ésser humà per identificar i reconèixer el seu entorn com a manera d'entendre el present. La presència humana en la instal·lació servirà de fil conductor entre l'assistent i la projecció de vídeo.

Alicia González Reyero

Formada en dansa-teatre, interpretació i clown, coneix el Teatre del Oprimid l'any 2001 quan arriba a Barcelona. Desde aleshores, ha treballat amb diferents col·lectius en risc d'exclusió social utilitzant el teatre, la dansa i el clown.

L'any 2005 es constitueix la cia. Impacta Teatre, de la qual n'és co-fundadora, participant en festivals de l'escena nacional com el FIB Actúa o Fémina Rock, internacionals a Mèxic, Itàlia i França, així com una gira per tots els centres penitenciaris de Catalunya.

L'any 2002 forma la cia. de teatre-punk Superpeka-minosas, centrada en el treball de clown amb qui ha treballat en el Mercat de les Flors, Sala La Paloma i La [2] del Apolo. Desde l'any 2006 treballa amb la coreògrafa Mercedes Boronat amb qui ha participat a les *performances "To Cook For" i " The End Off"*.

1 a 4 de SETEMBRE

PI PIQUER "*Bottom Paint*"

Mamífera-Pintora i
escenògrafa: **Pi Piquer**
Video artista: **Alfonso
Ferri**
Llums: **Carles Rigual**
Música: **Lucas Vallejos**
Vestuari: **Nele Feys**

<http://pipiquer.wordpress.com> →

[video: LIBRO Bottom
Paint](#) →

Es un espectacle visual inspirat en el llibre "El fin del mundo como obra de arte", de Rafael Argullol, i que ens planteja l'escenificació plàstica d'una idea. La pintura n'és la principal protagonista. A través d'ella se'ns explica un viatge total-ment pictòric, des del seu origen fins la seva destrucció, com a part del procés per seguir buscant el camí de l'essència.

Un viatge cap al fons de la pintura, al lloc on neix l'impuls que ens porta a pintar a la vida. L'enigma. Des de la recerca del pigment fins el moment en què cal destruir allò pintat per seguir buscant, de nou, des del no-res. Mitjançant vuit escenes, es realitzen pintures en directe, amb el suport d'elements de video-creació. Concebudes com a quadres plàstics consecutius, aquestes escenes transportaran l'espectador a un viatge cap a tot allò que envolta el món de la pintura.

Quan el públic abandoni la sala es trobarà dins d'una exposició, i n'haurà viscut la realització amb complicitat.

Pi Piquer. Pintora i escenògrafa. Pi comença fent grafitis pels carrers de Barcelona i col·laborant en revistes i fanzines. A partir de 1989 fa una Expo anual de les seves pintures i col·labora pintant decorats per a televisió, cinema i teatre. Actúa en la gira d'un musical pintant en directe en cada actuació i col·labora amb grups de música pintant en directe durant els concerts al Raval de Barcelona. Agafa un local, Espai Hamam, on durant 14 anys realitza performances, exposicions, lectures teatrals. Sempre sense rebre cap mena d'ajuda institucional com a principi de llibertat. Treballa sobre textos del filòsof Rafael Argullol en la recerca del saber en quant a la exploració de la existència. Per a insistir en la seva proposta de pensament nòmada, en el que convisquin el respecte, l'enigma i l'alegria del descobriment.

8 a 11 de SETEMBRE

TXALO TOLOZA-FERNANDEZ “**Todos los grandes tienen problemas de piel**”

Dramaturgia: **Diana Cardona y Txalo Toloza-Fernández.**

Moviment i coreografia: **Sònia Gómez.**

Disseny de llums: **Alberto Barberá.**

Disseny audiovisual: **MiPrimerDrop**

Música: **David Bowie, Dat Politics, REM, Daniel Harting y Nico.**

Amb la col·laboració de: **Soledad Velasco, Ray Garduño, Roger Bernat, Aleksei Hecht, Cristóbal Saavedra, Gabino Rodríguez, Martí Sales y Alberto Tognazzi.**

Amb el suport d' **Antic Teatre y Centre Cívic Barceloneta.**

Retallar i enganxar. S'ha de saber fer-ho. I això és el que ha fet en Txalo amb “Tots els grans tenen problemes de pell”. Com a resultat ens ofereix un espectacle participatiu. La reinterpretació d'una entrevista mal feta. La suma de diferents peces de videoart de caire casolà. Un duo a qui li falta un dels protagonistes o els cinc segons màgics d'un espectacle massa llarg.

No s'amaga. És més, ho reconeix en veu alta. Segurament alguns dels espectacles copiats els haurem vist i fins i tot els reconixerem. Però no es tracta d'ésser el primer...Un collage, un mashup, un remix, un fotomontatge, un sampler escènic de baix pressupost... totes aquestes coses en una.

Txalo Toloza-Fernández és videoartista, performer i vj. Amb el seu treball s'ha especialitzat en la creació audiovisual dirigida a les arts escèniques i els llocs. Entre els seus últims treballs destaquen la realització audiovisual dels espectacles de la performer Sònia Gómez, els sets audiovisuals que acompanyen els directes d'Equipo i

subATAK, la video-instal·lació "Usted no está aquí" i la direcció tècnica de "Domini Públic" i "Pura Coincidència" d'en Roger Bernat.

15 de SETEMBRE

MUÑECA DE TRAPO I PEPE CAMACHO "Jazzt'ablao"

www.myspace.com/muecadetrapo/ →

Una proposta musical que neix amb la trobada de dos artistes de diferents disciplines de l'escena catalana: Muñeca de Trapo s'uneix al guitarrista Pepe Camacho, arrencant un toc flamenc al jazz més clàssic.

La idea central és la recerca de la relació entre els ritmes de Jazz i els diferents pals, del flamenc. Així, converteixen Blues en Farruca, com a Georgia; Moon River en cadenciosos fandangos i tanguillos, o es fan un Summertime per tangos, passant per un Honeysuckle Rose per Reggae-tanguillo tibetà.

Per a això trien un refinat repertori que es mou entre estàndards de Jazz, Bossa Nova, temes popularitzats per les grans veus del segle XX (Billie Holiday, Louis Armstrong, Grace Jones, Frank Sinatra o Ella Fitzgerald) i alguna incursió en altres gèneres, com el tango (Astor Piazzola).

15 a 18 de SETEMBRE

Nico Baixas & friends "AIRE LLIBRE" Cena- show-fresca!

M'imagino una nit d'esitu i taules sota de la figuera del Antic, una il·luminació íntima, bon menjar..... ví del penedés

.....

..... Preus

raonables.....

..... Es pot fumar.....

es pot parlar.....et pots tirar un pet.....

Benvinguts!.....hi haurà numeros de mans.....pòstres.....

y a veure si el Favbulos STAFF del Antic es curra un

cocktail!..... que no

sigui un mojito.....i una suau brisa en la nuca.

Es actor/performer i artista multimèdia. Les seves peces combinen elements a mig camí entre la performance, art plàstic, visual o multimèdia. Té una llarga trajectòria com actor de teatre, ha format part de les companyies General Eléctrica i La Carnicería de Rodrigo García. També ha col.laborat amb Marcel·lí Antunez, Ojos de Brujo, Frederic Amat, Joan Baixas o Sonia Gómez entre d'altres. En solitari, ha girat durant anys amb un espectacle creat per la seva mare, que s'interpretava només amb les mans. Des d'aleshores, les mans s'han convertit en una mena d'especialització. En el camp cinematogràfic, no només ha treballat com actor, també ha escrit guions, dirigit i muntat a New York i Barcelona.

22 a 25 de SETEMBRE

GUILLEM MONT DE PALOL & JORGE DUTOR **"Y porqué John Cage?"**

Concepte i coreografia: **Jorge Dutor i Guillem Mont de Palol**

Actuat per: **Jorge Dutor i Guillem Mont de Palol**

Producció: **Antic Teatre/ AdriAntic, Barcelona**

Gràcies a la col.laboració de: **Espacio Cómodo de La porta, Barcelona**
i A ras de suelo, Gran Canaria

www.tea-tron.com/yporquejohncage →

Espectacle programat dins de la 2a edició Dansalona agost - setembre 2011

www.bcn.cat/cultura/dansalona →

"Y perquè John Cage?" intenta ser un estudi sobre so, significat i cos en un discurs donat. El poder del so de las paraules. So com estructura, com dinàmica que viatja i es transforma. Discurs sensorial i no significatiu. No volem significar, al contrari, volem designificar per endinsar-nos en el terreny d'allò sensitiu, d'allò relacional, d'allò perceptiu i corpori. El discurs pot ser qualsevol discurs. No es important el què diem sino com ho diem, quienes eines musicals i coreogràfiques utilitzem per destrossar el text i submergir-nos en el treball de l'interpret per suggerir i surfejar per les onades d'allò que no significa. Fragmentació, repetició i unisò son les nostres eines de treball per compondre aquesta estructura coreogràfica a la anomenarem DISCURS"

Guillem Mont de Palol es va graduar a la SNDO (School for New Dance Development) a Amsterdam el 2006. Combina el treball per a diferents coreògrafs per així poder fer el seu propi treball. Com intèrpret treballa amb Mette Ingvartsen, Vincent Dunoyer, Andrea Bozic, Min Tanaka y Masu Fajardo. La seva obra es situa entre la dansa, la instal·lació, l'esdeveniment i la performance. Les seves últimes creacions són I need you to play that body i About George.

Jorge Dutor va estudiar escenografia a la RESAD de Madrid. Després de passar pel

món del cinema i la televisió, va aterrar a l'àmbit de la dansa i les arts escèniques. Treballa amb Pere Faura i Aitana Cordero.

29 de SETEMBRE i 21 de NOVENBRE

LIMINAL GR. *“En contra de l'esport”* (Acció).

En aquesta ocasió el projecte Liminal ha reunit a diferents creadors que coincideixen en una visió crítica de la pràctica de l'esport.

El posicionament de partida és clarament en contra d'aquesta pràctica, especialment de l'altra competició i de l'esport com espectacle de masses, com element normativitzador que no afavoreix els valors democràtics de la diversitat i cohesió social, que controla i modela el lliure exercici i el joc.

Liminal GR és un projecte interdisciplinari de difusió creativa que va sorgir l'any 2010. Durant el seu primer any de trajectòria ha realitzat vuit caps de setmana temàtics d'experiència creativa i reflexiva sobre vuit mites i automatismes de la cultura contemporània. Els temes que es van tractar van ser el “Western”, “Les distraccions i els lapsus”, “Demà ho deixo”, “Tecnologia punta”, “Vampirs”, “L'Avorriment”, “M'agrada la velocitat” i “Final Feliç”. Per **Liminal GR** van passar un total de 52 artistes, companyies i col·lectius, que van oferir diverses activitats com conferències, presentacions, obres de teatre, performance, dansa, vídeo-art o concerts i sets de *dj*.

Liminal Gr és un projecte co-produït per Transit Projectes i Antic Teatre.

Els comissaris de Liminal Gr són Pilar Cruz i Marc Roig.

Més informació <http://liminalgr.org/que-es/>
Segueix-nos a Twitter www.twitter.com/liminalgr
A Facebook: www.facebook.com/liminalgr

1 i 2 D'OCTUBRE

JAVIER MURUGARREN *“Calamiteiten”*

Creació i interpretació: **Javier Murugarren**
So i il·luminació: **Raul López / Diana Gadish**
Música: **Atom Rumba, Institut Benjamenta, grabaciones propias y chascarrillos varios.**
Vestuari: **La Perla Negra, Javier Murugarren**

Producció: **La instantanea. Inkietas**

Col·laboració: **A ras de suelo, Las Palmas. Le chien Perdu, Bruselas**

Calamiteiten neix el 2006 a Amsterdam posant les bases d'una nova recerca. El temps i diferents experiències canvien aquesta recerca fins convertir-la en una història autobiogràfica torçada.

La peça, construïda per diverses capes de realitat fantàstica, utilitza poesia eloqüent i absurda amb l'humor, el cos i el teixit com a línies d'acció.

Vaig començar en les ciències marines i vaig arribar a les arts escèniques, com per art de màgia, al creuar-me amb l'Ull de la faraona a Las Palmas. A partir d'aquí, la cerca em porta primer a Barcelona i després a Amsterdam on vaig centrar la meua energia en estudis de coreografia. Allà col.laboro amb diverses companyies i desenvolupo la meua pròpia feina, que es mou entre el disseny, la improvisació, el cabaret i les marionetes; i ha estat presentat fins ara en diferents països. El 2006 vaig formar La instantània, un col.lectiu independent d'acció immediata.

6, 7, 8 i 9 D'OCTUBRE

MARIA STOYANOVA "SADE WAS MYSELF"

Creació, direcció i interpretació -

Maria Stoyanova

Ajudant direcció - **Mikel Arístegui**

Asist. Moviment - **Mikel Arístegui**

Disseny de llum - **Toni Alonso**

Creació música - **Michele Barox**

Creació i edició vídeo; Creació

material fotogràfic - **Toni Alonso**

Vestuari - **Britt Sobotta**

Producció - **Antic Teatre /**

AdriAntic, Barcelona

Coproducció - **SpazioUno**, Berlin /

DARISTOTELES IDEAS &

STRATEGY S.L., Barcelona

"Sade was myself" és la tercera part d'un treball de creació teatral que vaig començar a desenvolupar des de l'any 2001 amb el desig d'apropar, entendre i aprendre sobre les arts escèniques.

Descobrir l'obra **"Madame de Sade"** de **Mishima**, l'absència o presència negativa del **Marquès de Sade**, la figura de **Mishima** i els sis estereotips femenins que són els personatges de l'obra i des de la identificació hi treballlo, juntament amb un text poètic, ple de múltiples imatges em va fascinar i em va donar el punt de partida per a la meua investigació i creació pròpia.

El text sobre el qual crear una nova dramaturgia és el canal a través del qual puc provar i concretar la recerca teatral que estic duent a terme sobre QUIETUD I SILENCI, PODER I FORÇA AL ESCENARI.

"Sade was myself" pretén ser un acostament cap a la unió i la bellesa que tot ésser anhela al seu interior, símbol de felicitat. Un viatge d'allò personal a allò universal, una experiència que tradueixo en llenguatge escènic.

Maria Stoyanova estudia teatre i arts escèniques a Espanya, Polònia i Anglaterra. El seu treball es basa en la creació de performances a partir d'una investigació teatral profunda i rigorosa. Ha participat i creat més de 15 espectacles ("Gitana a Barcelona", "Madama (s) Butterfly (s)", "Una búlgara en un campament d'estiu rus a Cuba ", etc.) i també ha treballat en diferents projectes de cinema , TV i videoart. El 2010 crea el projecte artístic internacional "HOPE - Barcelona, Berlin, Sofia" (www.hope-bbs.com) Actualment Maria Stoyanova resideix entre Berlín i Barcelona. És artista resident de l'Antic Teatre, Barcelona i SpazioUno, Berlín. "Sade was myself" és el seu tercer espectacle unipersonal amb el qual tanca un cicle vital i creatiu.

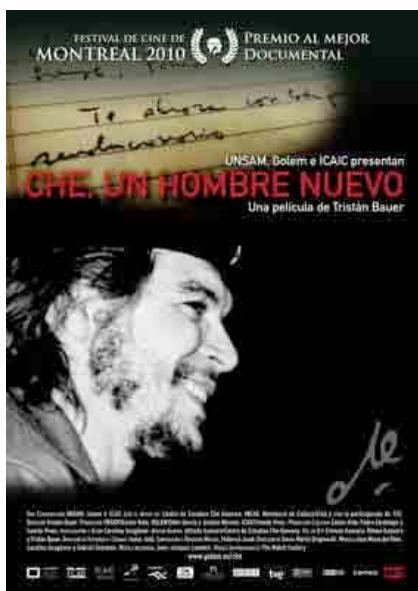
10 D'OCTUBRE, 15 i 22 DE NOVEMBRE

CICLE DE CINEMA DOCUMENTAL DE VENEÇUELA

Organitzat per **Consolat de Veneçuela a Barcelona**

10 d'Octubre:

"Che, un hombre nuevo"

Format: **Documental**

País i any: **Argentina, Cuba, Espanya 2009**

Direcció: **Tristán Bauer**

Durada: **110 minuts**

Guió: **Tristán Bauer, Carolina Scaglione, Alfredo Guevara**

Audiovisuals: **Javier Julia**

Música: **Federico Jurid**

Producció: **Tristán Bauer, Carolina Scaglione**

Idioma: **Castellà**

Aleida March dona del líder socialista, va obrir els seus arxius personals, i els va posar a disposició del cineasta Tristany Bauer.

El Che reclama el despertar de la consciència d'un home nou, en una Llatinoamèrica fustigada per la ingerència, com a exemple en el cas de Veneçuela on l'imperi ha pretès al llarg de dècades controlar els jaciments petrolers. Avui Veneçuela és puntal del despertar que el Che reclamava, aprenent en la vida quotidiana de les barriades, a construir la real democràcia participativa.

12 anys d'investigació ha durat el projecte "CHE, un home nou". **Aleida March dona del líder socialista, va obrir els seus arxius personals, i els va posar a disposició del cineasta Tristany Bauer** qui intenta apropar el perfil més humà del guerriller, coneixent la seva intimitat, els seus estudis i la seva mirada sobre la realitat en un

continu pensament a favor de la construcció d'un món nou. En el documental es mostra la figura del Che d'una manera íntima i evocadora.

15 de Novembre:

“Venezuela Petroleum Company”

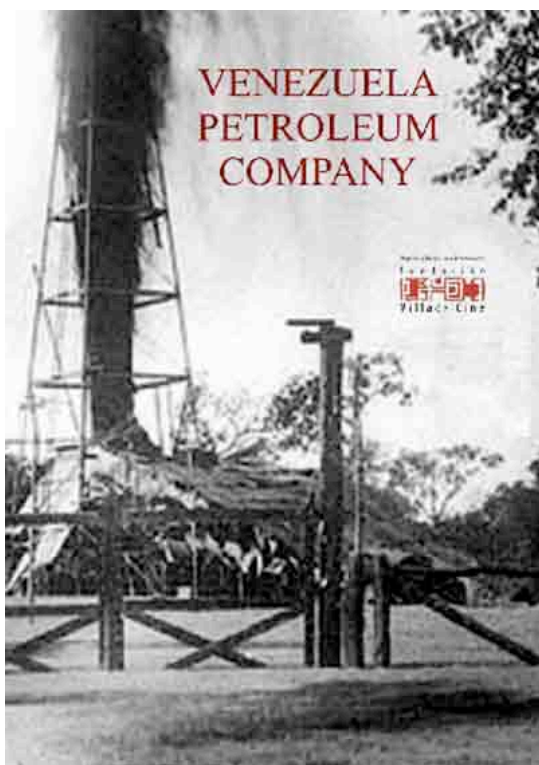
Guió: **Marc Vila**

Direcció: **Marc Vila**

Producció: **Fundació Vila del Cinema 2007**

Idioma: **Castellà**

Organizador: **Consulado de Venezuela**

A escala mundial Veneçuela es sinònim de petroli, però pocs coneixen d'on sorgeix l'asfalt pel qual transiten quotidianament. Aquesta es la història dels pobles petrolers, de les seves despulles i lluites per un recurs energètic renovable per als veneçolans. El documental a través d'artistes, experiències de treballadors i habitants del camp i ciutats petrolieres, ens endinsa en el món signat per l'explotació, la riquesa aparent i la misèria.

22 de Novembre:

“Comunes en construcció”

Guió: **Dario Azzellini , Oliver Ressler**

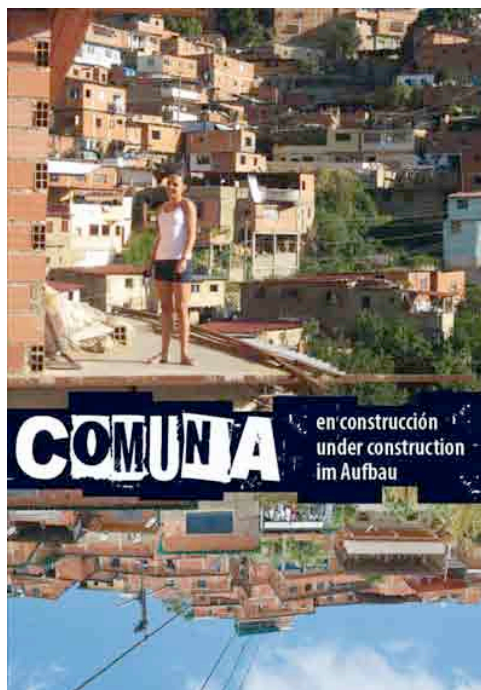
Direcció: **Dario Azzellini, Oliver Ressler**

Producció: **Dario Azzellini**

Idioma: **castellà (versió original)**

Subtítols: **alemany, anglés**

Diversos consells comunals poden reunir-se i construir una comuna i diverses comunes formar una ciutat comunal. El documental ens porta a conèixer aquests processos. La

comunitat s'ha autoorganitzat en variades comissions de treball, amb temàtiques que ella mateixa defineix prenent les seves decisions en assemblees.

11 d'OCTUBRE

STEPAHINIE PAN, ORIOL ROCA, SASHA AGRANOV, "*Pills to purge melancholy*"

www.stephaniepan.com →

www.myspace.com/pillstopurgemelancholy →

Pills to purge melancholy és un experiment de "folk retorçat" encapçalat per la polifacètica artista Stephanie Pan. Els temes que configuren el seu repertori són cançons pures, tristes, boges, rares, divertides, que esdevenen en subtils tractats dissenyats per a alleujar la malenconia i la solitud. Expressats per via d'una instrumentació única (cítara de juguina, mini Casio) es combinen amb la veu privilegiada de Stephanie Pan i una variada llista de músics que canvia

depenent de la ubicació.

A Catalunya acompanyen a Stephanie Pan vells amics i col·legues, com l'israelià Sasha Agranov al violoncel i la serra musical o el català Oriol Roca a la bateria i objectes. El seu objectiu és trobar una forma de contacte amb el públic fora de les expectatives socials i de les distraccions, que parla més enllà dels límits convencionals i socials i les construccions del llenguatge. Música íntima i minimalista que reflecteix emocions vigents i universals.

Stephanie Pan és una cantant i performance artist nascuda als Estats Units i afincada a l'Haya, Holanda. Els seus projectes abarquen la música experimental, l'anomenada new music, el teatre experimental i la música antiga, especialitzant-se en les tècniques d'extensió vocal i en la improvisació en directe.

Com a base de tot el seu treball hi ha la voluntat de trobar la comunicació pura, tot buscant una manera de connectar amb el públic que s'allunyi dels convencionalismes i les limitacions socials de la construcció del llenguatge.

Ha actuat arreu d'Europa i els Estats Units estrenant obres de compositors com John Thow, Barbara Ellison, Jasna Velickovic o Martijn Padding.

13 a 16 d'OCTUBE

COLECTIVO 96º "*Fingir*"

Lidia González Zoilo y David Franch Farré

Foto-Collage: Macarena Recuerda

Coreògrafa: Mónica Muntaner

Ajudant direcció: Yuri Fontes

Vídeo i Il.luminació: Gorka Bilbao

Co-producció:

Teatre Lliure, Barcelona

Antic Teatre, Barcelona

L'escorxador (Centre de Cultura Contemporània d'Elx), Elche

CAET (Centre d'Arts Escèniques de Terrassa), Terrassa

Fins fa vint anys, els petons d'amor, és a dir, els petons a la boca, en un escenari de teatre sempre es fingien. Tres eren les principals estratagemes per a dissimular el fingiment d'un petó:

A/ El galant s'inclina sobre la dama, torça lleugerament el cap de manera que amaga el petó al "respectable" i aleshores dona un petó a l'actriu a la barbeta o al llavi superior.

B/ El galant, ple de frenesí, acarona a la dama amb les seves dues mans, posades ambdues damunt les seves galtes. En el moment de l'òscul, el galant llisca el seu dit polze damunt la boca de la dama i, així, es donen un petó al dit gros.

C/ El galant inclina el cap i subjecta amb les seves mans el cap de la dama i besa a aquesta entre el pòmul i la boca, espai que no s'aprecia ja que la mà del galant ho oculta.

Formació creada el 2008 per Lidia González Zoilo i David Franch. Al 2008: Vaig trobar un tros de mi en un abocador, una coproducció del Centre Párraga. Estrena a Es Baluard Museu d'Art Modern i Contemporani de Palma, Palma de Mallorca el juny de 2008. Després de mi, epitafis, una coproducció del Centre Párraga i Escena Poblenu.

Estrena a Centre Párraga, Múrcia l'octubre de 2008: Donar puntades de peu per no desaparèixer, una coproducció del Teatre Lliure, Centre Párraga i CAET TNT. Estrena al Festival de Teatre de Terrassa l'abril del 2009. Actualment treballen en la seva nova peça Fingir, una coproducció del Teatre Lliure, Antic Teatre, CAET TNT i Teatre L'Escorxador d'Elx.

20, 21, 22 i 23 d'OCTUBRE

ANDRES WAKSMAN i ALAS
“Azul Petróleo“

Direcció: Andrés Waksman
Creació i interpretació: Max Cuccaro, Josep Ferragut, Felipe García Vélez, David Matamoros, Jordi Puigdefàbregas, Bernardo Trías, Andrés Waksman

Col·laboració artística: Carme Torrent

Han participat en el procés i agraïm: Armando Arjona, Thomas Clements, Pedro Gutiérrez i Marco Regueiro.

Il·luminació: Conrado Parodi

Fotografia: Mireia Plans

Producció executiva Barcelona i management: Fani Benages Arts Escèniques

Producció executiva Montevideo: Aurora Riet

Agraïment: Carles Decors

Co-producció:

ALAS Artes en Movimiento, Barcelona

Antic Teatre/ AdriAntic, Barcelona

Espacio de Desarrollo Armónico, Uruguay

Amb el suport de:

IBERESCENA, Institut de Cultura / Ajuntament de Barcelona, Malqueridas Proyecto Pasantías 2009, La Caldera Residencias 2009

Treballar amb un grup d'homes neix del desig de trobar-me amb germans. Durant més de dos anys ens hem anat trobant, uns homes se n'han anat, altres hi han arribat, alguns simplement ens han visitat, i la proposta sempre era la mateixa: un grup d'homes en un espai buit. Una proposta tan austera com fèrtil. El cos mirant-se cap a ell mateix, amb la seva memòria i vivències, prenent forma i transcendent formes, expressant i creant. Hem vist i viscut molta bellesa que no arribarà a l'escenari, aquella bellesa que és efímera i que per això és bellesa, perquè passa inesperadament i ens sorprèn. Com si vingués a alegrar-nos el dia, o fer-nos recordar alguna cosa ...

Fa un temps em va satisfer desenvolupar un llenguatge escènic que esborrés la frontera entre la dansa i el teatre. Ara crec que sóc més ambiciós i intento que aquest llenguatge esborri la frontera entre la dansa i la vida.

Andrés Waksman, (Uruguay 1968) El meu treball artístic es fruit d'un llarg camí i diferents trobades inspiradores al llarg de la meva vida amb: Graciela Figueroa, Adriana Lagomarsino, Wim Vandekeybus, Régine Chopinot, Carme Torrent, Tomás Aragay i Sofía Asencio, Betina Weissman i el Moviment Autèntic, Claudio Naranjo i el programa SAT, Susana Estela, Consuelo Trujillo, tots els solistes del Laboratorio de Solos...

25 i 26 D'OCTUBRE

CIA. JORDI L. VIDAL
"Oxymoron"

Actor, clown, ballarí: **David Vossen i Jordi L. Vidal**
Direcció: **David Vossen i Jordi L. Vidal en col·laboració amb Louis Spagna**
Coreografia: **Jordi L. Vidal en col·laboració amb David Vossen**

Música: **Ludger Kisters, Peter Helmut Lang, Diego Uzal, Wedding Band, Richard Wagner, Motion Trio**

Llums i so: **Jordi L. Vidal en col·laboració amb Christophe Lecoq**

Vestuari: **Marie Ghislaine Losseau en col·laboració amb Jordi L. Vidal**

Aquest espectacle ha estat creat a Bèlgica gràcies a: **Espace Catastrophe, « Summer Studios » Rosas-Parts, La Roseraie, CAR Centre D'Arts De La Rue Ath, WBI – Wallonie Bruxelles International, "Tournées Art et Vie" Service de la Diffusion CFWB, WBTD – Wallonie Bruxelles Théâtre Danse**

www.jordiLvidal.net →

« OXYMORON »

Tan saborós... Tan excitant... Tan slurp!

Duo de clown en moviment !

Espectacle visual amb un humor boig.

Per tots els públics

"Un ballarí intransigent intenta iniciar a un dels seus alumnes, particularment poc dotat, en un singular ballet, molt contemporani... Ho aconseguirà ? "

OXYMORON : L'etimologia grega ens diu : la unió d'elements aparentment contraris com per exemple, un dolç amarg, un gel que quema ... imatges sorprenents!

Amb una gran lleugeresa i entreteniment podem admirar com la precisa tècnica de dansa aplicada en els gestos quotidians pot suscitar l'emoció a través de l'ús savi de l'humor, creant així un còctel molt ben dosificat que deixa a l'espectador un gust especial i sorprenent.

Aquest duet ple d'ingenuïtat i de matusseria ens ofereix aquí un espectacle on la dansa i el clown s'uneixen, creant emocions fortes amb el públic i qui reconciliarà els més reticents d'ells a la dansa contemporània, amb una miqueta de bogeria !

Jordi Vidal: Sóc coreògraf, director i intèrpret. Tinc el precís joc de comes d'un Lippizan i la força d'atracció irresistible d'un carrusel. He sigut ballari/performer en més de 25 productions diferents i sóc assessor i professor de dansa / teatre físic.

Creacions: « Chrysalis » en versió de sala i carrer, « Art!stik-Labor » amb la cia. de circ Aquanaut i Ensemble Marges (D) ; « I'm Fine, Thank you ! Danswerkplaats Amsterdam (NL) ; « Piano Fortissimo » « Le Nombriil Du Monde » Espace Catastrophe Brussel.lés, « Gopher Mambo Xtra », « Super Mission » Le Bal Moderne/Rosas-Parts (B), « Taïteul » amb la Cia. de circ La Scabreuse (F), i molts d'altres.

He realitzat més de 400 representacions amb els meus espectacles per tot Europa.

El meu horitzó creatiu s'estén més enllà del món de la dansa i del teatre. Crec en el moviment amb i per a grups de música i orquestres de cambra, en companyies de circ i de teatre de carrer, en creacions de vídeo i instal·lacions d'arts plàstiques.

27 a 29 d'OCTUBRE

DIANA J. TORRES, LUCÍA EGAÑA, ANDY CLARK + altres. **"Pornoterrorismo"**

Fotografia: **Chiara Schiavon**

<http://pornoterrorismo.com> →

<http://lucysombra.org>→

"Pornoterrorismo" és un concepte polític-artístic desenvolupat per Diana Junyent Torres (Madrid 1981) que té diverses maneres de representar-se. Una d'elles, possiblement la més important, és l'acció directa, la performance.

Una performance pornoterrorista té uns ingredients molt bàsics: la poesia (obscena, insurgent, reivindicativa, surrealista), el cos nu com a eina de provocació i de comunicació, la imatge (les imatges que es projecten durant la performance són pornogràfiques, bèl·liques, gore, quirúrgiques,

aberrants, angoixants), la sang i el dolor (utilitzats d'una forma gairebé catàrtica), el sexe i l'orgasme, la ràbia i l'inconformisme.

La poesia és el fil conductor que porta a l'audiència per un recorregut que pretén desbloquejar els mecanismes que ens impedeixen desitjar el aberrant i el deforme, i també reobrir la mirada crítica a coses a les que la nostra pèrdua de sensibilitat, propiciada pel bombardeig mediàtic i el conservadorisme social, ja no ens permet accedir. I tot això a través de l'erecció, de la llàgrima, de la nàusea, diverses reaccions naturals i humanes que tenen en comú que són inevitables.

No es tracta d'un peepshow o un espectacle pornogràfic encara que tingui certs punts en comú. Aquí l'excitació no es persegueix com a fi en si mateix, sinó com a vehicle per assolir altres metes, potser més necessàries, més plenes de sentit.

No és un xou apte per a tots els públics. És imprescindible venir amb la ment lubricada i preparada per a una penetració massiva sense previ avís. És un xou per a valents, per a amants de la perversió.

Diana J. Torres és una artista multidisciplinària. Les eines clau són la performance, la poesia, el vídeo i la pornografia / postpornografia. Desenvolupa liveness en què el públic es veu d'alguna manera obligat a la implicació emocional, política i / o sexual. Des de 2006 el seu treball se centra sobretot en el Pornoterrorisme, un artefacte ideat per ella i Pau Raijenstein el 2001.

També desenvolupa la seva faceta d'activista sempre dins el camp de la sexualitat, el postporno, el moviment queer, el transfeminisme i la prostitució.

Ha realitzat tallers de pornoterrorisme al carrer, ejaculació femenina, fisting, performance, etc.

La seva poesia ha estat traduïda al francès per Beatriz Preciado, Virginie Despentès i Sophie Cambra, i l'anglès per Maro Díaz.

30 d'OCTUBRE

NIT DE VERSIONS PUNK VOL.4 AMB L'ANTIC TEATRE BAND

L'ANTIC TEATRE BAND participa i toca en gairebé tots els esdeveniments de les Iniciatives Socials del projecte de l'Antic Teatre. Està formada per músics coneguts de les bandes punk dels anys '80, com Damned (guitarrista de banda llegendària de Barcelona *I'Odi Social*, i actualment de *Dr Calipso*), Ros (bateria d'una altra banda llegendària de Barcelona *Acció Directa*), el cantant de l'actual banda *Bite 77* i el baixista Miquel.

30 i 31 d'OCTUBRE

THE ANTIC HORROR PICTURE SHOW

Segona edició del Festival de curtmetratges de Terror i Fantàstics de l'Antic Teatre. Sota l'ombra de Halloween es va crear aquest festival per oferir una alternativa cultural i festiva per aquest dia associat al terror.

4 de NOVENBRE

ANTONI VERDAGUER, “#Indignados”

Estrena film.

#Indignados és el documental dels protagonistes anònims i no tan anònims del #15M. Durant el documental, més de 70 veus escollides entre més de 200, van desgranant el que es, i què representa per a cada un d'ells el fenomen que va passar a anomenar-se globalment com #spanishrevolution, a la vegada que s'intentà explicar el perquè del moviment #15M.

5 de NOVENBRE

ELI GRAS & JUAN MATOS CAPOTE
“Després del gel...les formigues /
Concert d'improvització experimental”.

Improvísador, utilitza guitarra preparada,
joguines, flautes,
invents i objectes trobats: **Eli Gras**
Improvísador, utilitza oscil·ladors
fabricats: **Juan Matos Capote**

www.eligras.com →

www.juanmatoscapote.net →

Eli Gras, Científic del bricolatge i creatiu d'ús general, Eli Gras, ha recorregut un llarg trajecte que va des de la música electrònica, tradicional grega, coral, pop, minimalista... encara que la seva trajectòria s'ha basat en la improvisació, havent tocat amb multitud d'artistes. En la actualitat forma part dels duets Motor Combo, The Shower Sisters i Pelayo Arrizabalaga i l'orquestra d'improvísadors Ome, entre d'altres col·laboracions, a més dels seus projectes en solitari. És directora del Festival Internacional No No Logic i editora del segell La Olla Express.

Juan Matos Capote és un artista audiovisual originari de les Illes Canàries, amb seu a Barcelona. Improvísador, toca els seus propis aparells electrònics construïts i modificats (ràdios, oscil·ladors, juguines, etc) i enregistraments de camp. Va estudiar tècniques de circuit bending amb el pioner de Reed Ghazala, a Ohio, Estats Units, i tècniques de Deep Listening amb Pauline Oliveros, Lone i Heloise Gold. Forma part a més dels duets Astero amb l'artista Alfredo Costa Monteiro (duet de circuit bending-

electroacústic) i d'Arum amb Lali Barrière (duet de circuit bending-objectes amplificats). És director de Circuit Torçat i editor de Circuit Torçat Records.

7 i 8 de NOVEMBRE

ANGELA LAMPRIANIDOU & CIA LAVS “Sitz”

Coreografia i Direcció artística: **Angela Lamprianidou**
Intèrprets: **Jana Wrana, Julia Koch, Angela Lamprianidou**
Música: **Institutfatima C. Galle P. Rose, Mendelsohn, Mozart**
Disseny de Llums: **Ignasi Llorens, Isabel Franco**
Ajudant coreografia: **Julia Koch**
Management: **Ansó Raybut Perez**

Col·laboradors:
Mercat de les Flors, Institut del Teatre, Nun-art, Dansa + a prop

Subvencionat per:
Consell Nacional de la Cultura i les Arts (CONCA)

www.lamprianidou.com →

Sitz declina la paradoxa d'un món dinàmic que existeix fora de tota possibilitat d'ocupar els barris alts de la postura recta, i que tot i així busca la seva dansa, el paradigma de la seva inestabilitat. Sitz és la dansa (vel·leïtosa i per sobre de tot inescotable) de l'homo sedens, que típicament basà la seva visió de la història en un contrast fonamental entre actors rectes i espectadors asseguts, entre fer i mirar, entre protagonitzar i “testimoniar”.

Davant d'una actualitat eminentment sedentariisme, Sitz denuncia el concomitant anestesiamiento tant del cos, com del seu habitant i dels seus sentits. Sitz és una experimentació de totes les morfologies possibles de reacció davant la passivitat inherent a aquest.

Angela Lamprianidou ha estudiat dansa contemporània a Essen i Fuerth (Folgwang Hochschule, Ballett Centrum Nuernberg Fuerth), Coreografia a l'Institut del Teatre de Barcelona i desde 2003 crea les seves propies peces.

Ha estat convidada amb els seus espectacles a diversos festivals com Arena Festival Erlangen, No Ballett Ludwigshafen, Outnow Festival Bremen i va guanyar el premi “Dansa més a prop” 2009 amb la seva peça SIT a Barcelona. L'any 2010 va estrenar el seu nou espectacle Sitz, juntament amb Mireia de Querol i Julia Koch que formen part de la Cia LAVS. Ha col·laborat amb Tomeu Verges, Carol Brown, Uwe Heim, Alexandra Rauh, Mirenda Pennel and Santiago Sempere.

10,11,12,13 de NOVEMBRE

MIREIA TEJERO / LAS REINAS *“Si no fossis tu, seria jo”*

Direcció artística: **Mireia Tejero**

Composició musical: **Mireia Tejero**

Intèrprets: **Adele Madau i Mireia Tejero**

Direcció escènica: **Sol Picó**

Ajudant dramaturgia: **Marta Galán**

Disseny d'il·luminació: **Sylvia Kuchinow**

Vestuari: **Mireia Tejero**

Tècnic de so: **Stéphane Carteaux**

Producció executiva i gestió: **Cane (nuria canela)**

DUES DONES CULPABLES?

..LA SORT ÉS INCERTA I LA MÚSICA TAMBÉ HO ÉS

La llibertat no s'aprèn, no és una virtut, tampoc no és un deure ni, sorprenentment, un dret, simplement va subjugada a la vida, forma part d'aquesta, li és immanent.

L'existència de la llibertat sembla innegable a primera vista però la llibertat no existeix realment. El que creiem veure com a llibertat no és sinó una ficció empírica perquè la necessitat i un cert determinisme governen tota la realitat.

L'individu que fa ús de la seva llibertat per significar i demostrar l'absurditat o falsedat d'una ètica i unes creences ha d'enfrontar-se, no sols a la intel·lectualitat establerta, sinó també al logos de tota una societat.

Aleshores és quan la sort d'aquest individu és incerta.

Mireia tejero és saxofonista, compositora i performer. Llicenciada en “Relacions musicals sense pretensions” i té el Master de “La no transcendència musical”. Ha liderat diverses bandes de dones com Las Reinas (Metus, Breaking eggs, saxo te quiero saxo te mato, Las reinas de la calle), Las Gambas, la banda de culte Alius i ha creat diferents performances com: Una asesina de saxos, la xocolata no engreixa, Bidó, Me gusta como me maltratas, etc.

Compositora habitual de la companyia de dansa Sol Picó. Col·laboradora altruïsta de tots els projectes que li arriben i de tot tipus d'improvitzacions relacionades amb dansa, música i audiovisuals.

Adele Madau és violinista, compositora i performer. Llicenciada en música clàssica i contemporània. Compositora de la música de molts i diversos vídeos, peces de teatre i projectes de dansa. Ha treballat per a directors d'orquestra i companyies de teatre com Enrique Vargas, Giorgio Comaschi, Rosso Tiziano, etc., amb coreògrafs d'avantguarda com Tery Weykel, Ornella D'Agostino, Gabriella Maiorino, Cornelia Wildisen, Daniela Capaci, Verònica Cendoya i Sol Picó i ha tocat amb els grups d'avantguarda Impromptu i Moex.

Creadora de la performance Diner's Ready (sopars sensorials), del duo acústic Oiamamma (violí i acordió) i el grup experimental Myoon Project, amb el que guanya els concursos internacionals Mercurdo i Noè Ars Multimedia.

12 de NOVEMBRE

ANTIC GOES ELECTRIC VOL.4

Line up: Kls Beats, Error Protokol, NSista, Baroxmix, Noblesse Oblige, Vinilette,

Dia de Música eclèctica en viu, dj set i projeccions multimèdia de la escena musical electrònica avantguarda de Berlín i Barcelona.

Organitzat per **Antic Teatre i Dj Baroxmix**, responsable de Piatto Forte i Duplikat Records (segell discogràfic amb seu a Berlin), artista resident a Antic Teatre - Espai de Creació i un dels artistes participants del projecte **B2B** d'Antic Teatre.

La primera edició de "Antic goes electric /AdriAntic goes electric vol I" va tenir lloc al 2008 a Barcelona, amb participació de djs i vjs internacionals. En aquest festival d'artistes de Barcelona i Berlín es conjumina la música en directe de nous creadors electrònics d'avantguarda amb projeccions de visuals de noves tendències.

El projecte **B2B**, dut a terme per Antic Teatre - Espai de Creació, **pretén la col.laboració estable entre grups musicals i artistes que treballen amb noves tecnologies, tant de Barcelona com de Berlin.**

17 i 18 de NOVEMBRE

COL·LECTIU MARIA MONTSENY / ANNA RUBIROLA

“Coristes”

Creació i interpretació: Maria Montseny i Anna Rubirola.
Disseny de so: Oriol Roca
Fotografia: Alba Suñé
Agraïments: Jordi Prat, Alba Suñé, Hèctor Moras, Oriol Roca, Roger Roca, Teresina Pascual Recordà, Clara Tena, Laura Rubirola i Roger Crespo.

Amb el suport de: CoNCA, Bipolart, Dans Burg, La Caldera i La Porta

Som un col·lectiu de dues persones, ballarines i creadores. Ens uneix l'amistat i també l'interès comú pel cos en escena i la creació contemporània. Les nostres afinitats, criteris i intensions comunes s'enriqueixen amb les nostres visions individuals i els nostres bagatges tan diferenciats. Aquesta manera de creació compartida nodreix i amplia el nostre llenguatge, obrint un ventall més ampli de possibilitats respecte la creació escènica, els seus elements i els seus límits. Així mateix, aquest treball en tàndem ens permet actuar com a ull extern, és a dir, tenir una visió externa que ens permet donar/rebre un feed-back del procés personal de cada intèrpret. D'aquesta manera compartim i construïm les nostres peces, de mica en mica, amb intuïció, amb provatures, amb complicitat, prenent decisions, rectificant ...
El punt de partida del nostre treball és el cos; no un cos abstracte sinó els cossos particulars que habitem.

Després de coincidir com a intèrprets en varies produccions, el seu primer projecte en comú va ser *Còrpora* (2006), videodansa guanyadora del concurs de projectes de la Generalitat de Catalunya 2005, peça realitzada conjuntament amb Alejo Levis.

Ambdues participen com a co-creadores i intèrprets a la peça *Desaladas Club* sota el marc de l'associació cultural El Local (Africa Navarro i David Espinosa); peça presentada a diversos festivals: Tensdansa'07, En Tremp Dansa '07, Per amor a l'hart'07, Intempéries'07 (València), Foc Feria'07 (València).

Al 2009 creen la peça *Break Fast o de la Feble Feblesa*, que es presenta a diversos festivals: Grec'09, LP'09 dansa...o no, Nits d'aielo i Arts, Bouesia, Dansa Ara (La Pedrera), Danza Gijón, entre altres.

Han col·laborat amb el músic Miquel Àngel Marín en el projecte d'improvisació Contextuals, que es presenta a diversos festivals: Trenkart, Sincrònic, entre altres.

Coristes s'estrena dins el marc del Ex-Festival de Dansa LP'11.

19 i 20 de NOVEMBRE

GABRIELA BARBERIO, CECILIA COLACRAI i SEBASTIÁN GARCÍA FERRO

"Colapsar"

Creació i interpretació:

Gabriela Barberio, Cecilia Colacrai i Sebastian García Ferro

Assistent de Direcció: João Costa Lima

Disseny llums i vestuari:

Isabel Franco Lanao

Fotografia: Nuno Perestrello

Vídeo: Ramon Balague

Tècnic: Pablo Ramirez

Música original: Sebastián García Ferro

Col·lapsar és un projecte creat per Gabriela Barberio, Cecilia Colacrai i Sebastián García Ferro. Consisteix en la investigació i creació d'una peça que gira al voltant del tema del Col·lapse. Aquest serà el punt de partida per construir la coreografia, la

dramatúrgia i les situacions performàtiques que es desenvoluparan a partir d'un conflicte.

Col·lapsar es basa en una sèrie d'idees: el ser humà, la tecnologia i la naturalesa tenen un límit de màxim potencial: el 100%. Si aquest límit es traspassa, el sistema es col·lapsa de diferents maneres. La forma en que aquests sistemes es recuperen és la part central de la nostra investigació, és

Col·lapsar. L'instant plus dels extrems, en l'humà, el natural i el sistemàtic, el seu desbordament i la seva reconstrucció, l'inevitable i inesperat, la catàstrofe i la creació de la una nova realitat, encarnat en tres intèrprets, tres mons humans travessats pel moviment.

Gabriela Barberio, ballarina, coreògrafa, actriu. Integrant de la companyia argentina "El Descueve" (1990-2005) que han participat de nombroses gires i produccions nacionals i internacionals. La mateixa va ser convidada pel grup "De la Guarda" a participar del procés creatiu i interpretació de l'espectacle "Vila-Vila", el qual ha estat un èxit en diferents països. Com a docent ha portat seus tallers i workshops al Brasil, USA, Espanya i Argentina

Cecilia Colacrai ballarina, coreògrafa i professora de dansa contemporània. Actualment treballa al costat de Jorge Albuerne en les peces de dansa-circ "Gira" i "Últim, el ball", amb Joao Costa Lima en la peça "Blau com uma laranja". Ha col·laborat amb diferents coreògrafs com: Montse Colomé i Santi Sant Pere, Projecte T6 del Teatre Nacional de Catalunya; Toni Mira, dansa a la presó de Can Brians, Emmanuel Grivet en la peça Le Cube, peça per a carrer (França); Grup República escèniques en la peça Post it (Brasil).

Sebastian García Ferro és un coreògraf, ballari, performar de contact improvisation i Músic d'Argentina resideix a Barcelona des de 2005. Dirigeix la seva pròpia companyia des de 1999, la creació de 16 peces de dansa, va fer més de 15 residències de coreografies i les comissions a Europa, va guanyar diversos premis com el 1r prix en el concurs de ball 12maspalomas el 2007, el 2n premi en el XX Certamen Coreogràfic de Madrid 2006 amb la seva obra "Back" entre d'altres.

24 a 27 de NOVEMBRE

SOCIETAT DOCTOR ALONSO *"Ramon y Estela"*

Direcció i coreografia: **Sofia Asencio**

Intèrprets: **Ramon Giró i**

Sofia Asencio

Veu en off: **Pep Ribas**

Música: **Las juventudes de Tarántula (Joel Iriarte i Daniel Granados)**

Co producció:

Festival BAD, Bilbao

Beques Agita Figueres

CCC L'Escorxador,

Elche

Antic Teatre, Barcelona

L'animal a l'esquena, Girona

Amb la col·laboració: **Consell Nacional de la Cultura i de les Arts (CoNCA) i INAEM**

El temps em sorprèn, és obvi, però no per això és menys rellevant.

Fa unes setmanes vam viatjar a l'Argentina amb tota la nostra història occidental a coll, quan vaig veure Esquel, ciutat situada a la província de Chubut, Patagònia, em va semblar una espècie de poblat amb cases mig prefabricades amb prou feines de quaranta anys. El meu cap europeu va pensar: Què joves! Quina història més curta!

Història en tenen, és clar, però poc en saben d'ella perquè els colonitzadors ens ho vam carregar tot... Però el meu pensament no anava per aquí, anava més per mesurar les coses en qüestió de temps i, de sobte, ens van portar davant d'un làrix (Alerce en castellà, típic arbre del *Parque de los Alerces*) de 2600 anys i allà em vaig quedar, palplantada, pensant que tota la nostra història estava concentrada en un tronc de 2,2 metres de diàmetre.

Aquesta ha estat la meva experiència més intensa en relació a la cultura grega i va passar a l'Argentina.

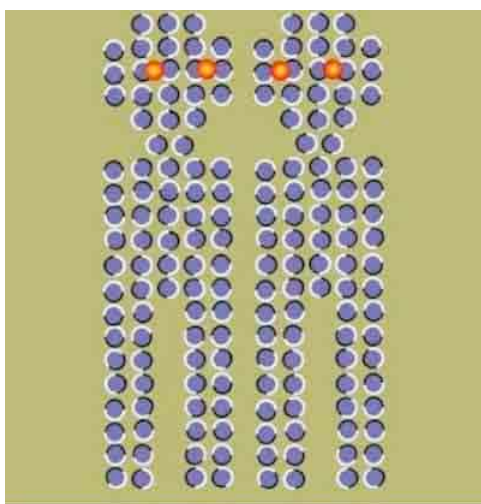
La Societat Doctor Alonso (SDA): Tomás Aragay, director escènic i Sofia Asencio, ballarina i dramaturga, co-dirigeixen la companyia.

Es plantegen cada espectacle o projecte des del punt 0, per replantejar-se el seu llenguatge artístic a cada vegada. Barregen gèneres, formes escèniques i gent diferent creant la seva pròpia manera d'habitar l'escenari.

Els hi agrada plantejar l'escena com un lloc on col·locar, allà on hauria d'haver espectacularitat, el menys espectacular possible creant així una poètica del patètic.

30 de NOVEMBRE, 1 i 2 de DESEMBRE

SILVIA SANT FUNK – LAS SANTAS *“Paradigma y crisis”*

Direcció: **Silvia Sant Funk**

Creació i interpretació: **Bea Fernández i Aimar Pérez Galí**

Il·luminació: **Ana Rovira**

Espai sonor: **Krishoo Monthieux**

Vestuari: **Bernardino Cervigón**

Producció: **Las Santas / La Poderosa**

Col·laboren:

Antic Teatre, Graner - Mercat de les Flors

Amb la col·laboració:

Consell Nacional de la Cultura i les Arts (CONCA)

Ajuntament de Barcelona- ICUB

Agraïments:

Mònica Muntaner, Ursula Funk, Cristina Núñez

www.lassantas.es →

Un paradigma és com un conjunt de veritats acceptades de manera tàcita per una comunitat que vénen a conformar una cosmovisió, una entesa d'aquest. Per exemple que el rellotge marca el temps, que els diners valen el que indica la moneda, que un contracte obliga a les parts que el signen, que una casa és un refugi, que el llenguatge ens fa intel·ligents i el raonament lògic humans, que veure és creure, que cada efecte té una causa, que abans del dos hi ha el un, que tot el que existeix és mesurable, que el temps i l'espai són dues dimensions diferents, que el cos és un, que la continuïtat existeix ...

Segons Thomas Kuhn tota crisi requereix una renovació dràstica de valors, una revolució, per a ser superada i portar a l'establiment d'un nou paradigma. A nivell macro d'una comunitat aquest procés és complex i llarg. Però, a nivell micro, la ficció escènica és una gran oportunitat per practicar la crisi, enderrocar convencions i anar a la recerca de noves formes d'acostar-se al present.

En aquest moment presentem a l'Antic el resultat d'una primera etapa de treball en què estem a la recerca d'un present continu, en el qual l'espai i el temps es fan elàstics i ens ofereixen l'oportunitat d'una percepció renovada.

Entrareu en l'espai i us trobareu dos cossos practicant alguna cosa, us n'anireu i els deixareu encara practicant aquesta cosa.

Silvia Sant Funk (Barcelona, 1970). Es forma com a ballarina a Barcelona, amb estades a Nova York i Caracas. Treballa durant alguns anys amb diferents companyies de dansa nacionals i estrangeres (Mercè Boronat, Mudances, Arthur Rosenfeld, Maria Antònia Oliver...). Al 2000, amb la necessitat de fer un treball més personal, d'enderrocar fronteres artístiques i mantenir una dinàmica creativa, co-funda, amb Bea Fernández i Mònica Muntaner, el col·lectiu Las Santas amb les que també co-dirigeix l'espai La Poderosa.

Junt amb Las Santas i des de La Poderosa, combina la seva activitat com a creadora-intèrpret amb un treball continuat de propulsió de projectes diversos dins de l'àmbit de la creació a partir i al voltant del cos. Com a Santa ha creat: *Descontrolada*, *Ejercicio nº3*, *Bizarre*, *Apariencias* o *La otra piel*, *3encuentros-Primer ensayo sobre el sinsentido*, *Space Invaders* i el recent solo *Ella entra*.

3 i 4 de DESEMBRE

CECILIA COLACRAI "*La incorruptible belleza de la distancia*"

Coreògrafa i intèrpret: Cecilia Colacrai
Vídeo i edició: Esteban Crucci
Fotografia i muntatge: Hernán Galbiati
Música original: Marcelo Lastra
Assessorament coreogràfic: Toni Mira
Col·laboració: Cia. Los Corderos
Vestuari: Emilia Pilello
Escenografia: Jaume Amigó
Disseny de llums: Israel Quintero
Tècnic de so i llum: Pablo Ramírez
Disseny gràfic: Esteban Crucci,
Hernán Galbiati

Projecte apadrinat per la Cia. Nats Nus/Toni Mira
Amb la col·laboració de: La Caldera, Antic Teatre/AdriAntic, La CCB i L'Animal a L'Esquena.

Agraïments: Berta, Xus, Mar, Rebecca, Sole, Claudia

“No hi ha història muda. Per molt que la cremin, per molt que la trenquin, per molt que la menteixin, la memòria humana es nega a tancar la boca. El temps que va ser, segueix bategant, viu dins del temps que és.” Això ho va dir Galileu. (del llibre “De A per X” de John Berger).

“La incorruptible belleza de la distancia” neix de la necessitat d’investigar la relació entre el temps, la memòria i la durada des de tres perspectives diferents: la dansa, la fotografia i el vídeo.

Cecilia Colacrai ballarina, coreògrafa i professora de dansa contemporània. Actualment treballa al costat de Jorge Albuerne en les peces de dansa-circ "Gira" i "Últim, el ball", amb Joao Costa Lima en la peça "Blau com uma laranja". Ha col.laborat amb diferents coreògrafs com: Montse Colomé i Santi Sant Pere, Projecte T6 del Teatre Nacional de Catalunya; Toni Mira, dansa a la presó de Can Brians, Emmanuel Grivet en la peça Le Cube, peça per a carrer (França); Grup República escèniques en la peça Post it (Brasil).

8 a 11 de DESEMBRE

PLATAFORMA CRIM “Creadors Independents en Moviment, **“Escena Crim”**”

CRIM respon a les següents inicials: CReadors Independents en Moviment. És una plataforma, amb seu a Barcelona, que neix l’octubre del 2011, i que agrupa a més de cinquanta artistes escènics que treballen professionalment en la creació i el desenvolupament de pràctiques i pensament contemporanis al voltant de la dansa i del cos com a mitjà d’expressió artística.

Durant aquests dies es va realitzar una mostra dels treballs dels membres de la plataforma. Els artistes que van presentar els seus espectacles van ser: Yurie Umamoto i Clara Tena; Pere Faura i Iñaki Álvarez; Anna Bussey i Carlos Buarque; Melena; Suministrosdomenec; Andrea Vicente, Phoebe Osborne, Carola Ortiz, Ursa Sekirnik i Joanna Serra; Albert Quesada; Poh Productions; MARTIR (Mar Medina / Tirso Olive) i El Turonet Dansa_Laia Minguillón.

12 de DESEMBRE

DANIELE "UBJK" DE STASIO

Cine4ubjk presenta "**Temps Moderns – de Charles Chaplin**"

Clàssics del cinema mut amb música en viu, composta en temps real.

Projeccions sonoritzades en directe per Ubjk creant la banda sonora de les imatges.

Una manera viva i espontània de gaudir de les pel·lícules més representatives de la història.

Un gran del Cinema ("Chaplin") amb un clàssic de tots els temps ("Temp Moderns"); Un músic (ubjk) que en temps real va a compondre, amb sons acústics i electrònics, la música de fondo Aquests són els elements d'una projecció original, sempre diferent cada vegada i on la teva presència és important.

Saxofonista músic productor i dissenyador, nascut a Nàpols (Itàlia) emprèn el camí de la música amb el mestre Franco Coppola (primer flautista al Teatre Sant Carlo de Nàpols (Itàlia) i saxofonista de renom internacional). Màster en Musicoteràpia a la Universitat de Milà (Itàlia), organitza funcions de música de diversos estils (House, jazz, rock, Drum'bass, hip hop, blues, dub-reggae, Experimental, Ètniques, etc, etc ..) tocant també. El febrer de 2004 va venir a Barcelona i va produir : "los cuentos del perro volando", un espectacle de música, contes, titelles i dansa aèria taller de les marionetes amb Pepe Otal, l'Atelier, RAI, ElectricBar, Círcol Maldà, Serilla ...).

Ha gravat i actuat en solitari o amb diferents artistes a Itàlia, Espanya i França. L'actualitat, en particular projectes musicals al món del cinema, àudio de música visual i contemporani ... (companyia Barnakustica; Cine4Ubjk, TAPEPLAS).

13 de DESEMBRE

LIMINAL GR "**Being Burlesque**"

Más informació <http://liminalgr.org/que-es/>→

Síguenos en Twitter www.twitter.com/liminalgr→

En Facebook www.facebook.com/liminalgr→

Liminal GR és un projecte interdisciplinari de difusió creativa que va sorgir l'any 2010. Durant el seu primer any de trajectòria ha realitzat vuit caps de setmana temàtics d'experiència creativa i reflexiva sobre vuit mites i automatismes de la cultura contemporània. Els temes que es van tractar van ser el "Western", "Les distraccions i els lapsus", "Demà ho deixo", "Tecnologia punta", "Vampirs",

“L'Avorriment”, “M'agrada la velocitat” i “Final Feliç”. Per **Liminal GR** van passar un total de 52 artistes, companyies i col·lectius, que van oferir diverses activitats com conferències, presentacions, obres de teatre, performance, dansa, vídeo-art o concerts i sets de dj.

Liminal Gr és un projecte co-produït per Transit Projectes i Antic Teatre.

Els comissaris de Liminal Gr són Pilar Cruz i Marc Roig.

Més informació <http://liminalgr.org/que-es/>
Segueix-nos a Twitter www.twitter.com/liminalgr
A Facebook: www.facebook.com/liminalgr

15 al 18 de DESEMBRE

MASU FAJARDO “*Microficciones in between*”

Concepte i direcció: **Masu Fajardo**

Agraïments a **Carmelo Fernandez**

Amb la col·laboració de:

La Poderosa

Festival A ras de suelo

Nauestruch

Antic Teatre

<http://masufajardo.blogspot.com/>→

És un treball sobre el límit. Un artefacte que em permet jugar amb les meves entrades i sortides d'escena, que em possibilita proposar espais a-significants així com mostrar cert tipus d'operatives que l'espectador podrà omplir, si ho desitja, de possibles continguts. Pensar l'escena com un lloc des d'on s'estableixen relacions ¿però quin tipus de relacions? Pensar l'escena com un espai on les relacions amb les coses

creen marcs per a potencialitats. Un lloc on només s'hi pot intervenir des del fora, desde la mirada.

Aquest treball és la continuïtat escènica de Microficcions (com desaparèixer en escena) i Microficcions (Les regles del Joc).

Masu Fajardo, Estudia Dansa Contemporània (Canàries, Barcelona i Amsterdam), Història de l'Art (Universitat de La Laguna, Tenerife) i Gestió Cultural (Universitat d'Alcalà d'Henares, Madrid). Des de llavors ha col·laborat amb coreògrafs de Catalunya destacant la seva participació en processos d'investigació com “Lo natural es moverse” amb Carmelo Salazar. Com a intèrpret, ha treballat amb la companyia Konic Thtr en diferents festivals internacionals de Ginebra, Catània, Mèxic i espais d'art com Arts Santa Mònica o 3 Legged Dg a Nova York, entre d'altres.

20, 21 i 22 de DESEMBRE

LA COCINA “*Calla y Come*”

A escena: Enriqueta Vega, Na Gomes,
Pako Revueltas
Ull extern: Sergi Fäustino
Creació col·lectiva

<http://www.tea-tron.com/pakrev/blog>

Calla y Come és metateatre en estat pur. L'espectacle que ens proposa la companyia posa al descobert els processos creatius i visibilitza com el gèrmen d'una idea acaba transformant-se en poesia i acció. L'origen de la proposta

radica precisament en la pregunta “De què volem parlar?”, i aquesta es converteix en el seu fil conductor.

En aquest treball es reivindica la creació col·lectiva, on tots els quatre integrans són creadors de la mateixa, sense atorgar-se a ningú l'autoria.

L'espectacle va obtenir el premi a la millor proposta teatral, a la passada **XXV Feria Internacional de teatro y danza de Huesca, 2011**.

La Cocina:

Enriqueta Vega, és actriu professional des de fa més de deu anys i alterna el seu treball amb les seves dues companyies, Masmédula i Tearto Teatro.

Pako Revueltas, és cofundador del col·lectiu La Chusma, des de el que realitza diversos espectacles, i també dirigeix diferents peces per a d'altres companyies.

Na Gomes, comença el seu treball a la companyia Fäbrica de Teatro Imaginario (FTI) on desenvolupa el seu treball com actor i guionista; paral·lelament ha treball amb diversos espectacles i sèries de televisió.

28 de DESEMBRE

IMPROVITZACIÓ DE DANSA I MÚSICA

Diversos artistes de l'àmbit de la música i la dansa van clausurar la programació de l'any amb una sessió d'improvització col·lectiva oberta al públic.

Alguns d'aquests artistes van ser:

**R.Gualtero,M.Campos;N.Escola;R.L.Espinosa;A.Estallela;G.Mont;I.Olle;P:Faura;
A.Juan;M.de Querol**